

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Peti dan rada
20. maj 2019. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u ovoj godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 81 narodni poslanik.

Radi utvrđivanja broja poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 89 narodnih poslanika i da imamo uslove za rad.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju poslanici – niko nije ispunio poslaničku dužnost.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O SPREČAVANJU KORUPCIJE (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da je danas sa nama ministar pravde Nela Kuburović i njeni saradnici u Ministarstvu.

Na član 20. amandman je podnela poslanica Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Hvala vam, predsednice.

Koristiću vreme poslaničke grupe.

Pre svega, slažem se sa mišljenjem Vlade da amandman treba odbiti iz razloga necelishodnosti i zbog toga što bi usvajanje ovakvog predloga dovelo u

pitanje efikasnost Veća Agencije kao drugostepenog organa u ovom konkretnom slučaju.

Govorili smo već dosta o postupanju Agencije za borbu protiv korupcije. Možemo da vidimo da se normama koje se nalaze u ovoj glavi Predloga zakona zapravo proširuju nadležnosti Agencije i detaljnije uređuju pitanja koja su bila nejasna u primeni važećeg Zakona o Agenciji za borbu protiv korupcije. Upravo proširivanje nadležnosti Agencije dovešće do analize konkretnih slučajeva i u tom smislu dobra će biti razmena informacija sa Ministarstvom.

Kada već govorimo o tome koliko su praktični primeri važni, uvek možemo da se setimo brojnih primera stranke kojoj pripada predlagač amandmana, a koji se nisu desili u tako davnoj prošlosti. Tu ima toliko primera da bismo teško mogli da nađemo jednog istaknutog funkcionera DS-a koji nije bio umešan u neku korupcionašku aferu; od Đilasa, koji je bio gradonačelnik Beograda kada se ređala afera za aferom, a epilog je dug koji je ostavljen prestonici od preko milijardu evra. Imamo aferu „Bus plus“, aferu u vezi rekonstrukcije Bulevara kralja Aleksandra, aferu oko nabavke i ugradnje podzemnih kontejnera, aferu „Pazl grad“, aferu oko nabavke španskih tramvaja, aferu oko Mosta na Adi itd., itd. Sve su to tekovine Demokratske stranke.

Setimo se samo Keninih afera u Smederevskoj Palanci, kada je posledica njegove vlasti bio opustošen grad, opljačkan budžet, ostavljeni višemilionski dugovi, gubici i minusi. Setimo se Šapićevih afera, Jeremićevih afera. Kad smo kod Vuka Jeremića, on još uvek nije dao objašnjenje u koje svrhe je dobio silne milione od Patrika Hoa, koji je nedavno i osuđen u Americi. O Pajtićevim i Šutanovčevim aferama bi verovatno knjiga jedna mogla da se napiše.

Građani Srbije nisu zaboravili ni Živkovićeve afere, o čemu je i kolega Ristićević dovoljno govorio. Setimo se Dulića, koji je i osuđen za zloupotrebe službenog položaja. Samo akcija „Očistimo Srbiju“ očistila je budžet Republike Srbije za preko 25 miliona evra. Imamo primere i aktuelnih vlastodržaca iz Demokratske stranke, Paunovića u Paraćinu i Zelenovića u Šapcu, koji su svakodnevno u žiži javnosti zbog brojnih afera u ta dva grada.

Dakle, ako sumiramo, doći ćemo do zaključka da je skoro svako ko je činio ili sada čini rukovodstvo Demokratske stranke direktni učesnik afera koje su imale za cilj lično bogaćenje, dok su građani Srbije istovremeno siromašili. U svakom slučaju, Agencija za borbu protiv korupcije će ubuduće morati da se pozabavi ovakvim pitanjima.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Po amandmanu.

Ja mislim da ovaj amandman, normalno, treba odbaciti, jer zakon koji sada donosimo, to je zakon kojim želimo da damo veći akcenat na borbu protiv korupcije, da se korupcija, što se kaže, suzbije u korenu.

Ja govorim o korupciji koja se tiče poljoprivrede. Svedoci smo u periodu unazad sedam, osam, devet godina šta se sve dešavalo, da su doneseni određeni zakoni i podzakonska akta, shodno tome da se neko obogati i da neko nešto uradi.

Sada ovim zakonom stvaramo veliku mogućnost da se zaštitimo od korupcije, a država Srbija, na čelu sa našim predsednikom Srbije, radi na tome da niko nije zaštićen članskom kartom neke stranke.

Zbog toga ja ću podržati, normalno, ove zakone, a ovaj amandman tražim da se odbaci.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 20. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvažena ministarka, dame i gospodo narodni poslanici, pozdravljam i ove golubare u parku ispred Predsedništva koji nisu danas sa nama.

Više stvari je problematično kada je reč o ovom amandmanu. Između ostalog, i sam naziv poslaničke grupe koja je podnosilac ovog amandmana. Naime, ovde piše – Socijaldemokratska stranka. To je valjda ova Tadićeva stranka, a mi smo imali priliku da čujemo juče u vestima jednu tragikomičnu situaciju, a to je da je došlo do nekakvog ujedinjavanja ili objedinjavanja Demokratske stranke.

Ako je verovati medijima, ovi poslanici koji su podneli ovaj amandman, odnosno većina njih, od juče je u tom, rekao bih, unapred propalom projektu, ponovo u Demokratskoj stranci. Sada ja pitam – kako da glasam za njihov amandman kada je on pogrešno potpisan? Dakle, ovde imamo klasičan primer lažnog predstavljanja i moramo to da razjasnimo, jer možemo doći u situaciju da prilikom rasprave i o narednim amandmanima imamo pogrešno potpisane poslanike.

Sad bi stvar bila donekle ublažena kada bi se predstavnici, odnosno predlagači amandmana pojavili na ovoj sednici, ali oni imaju pametnija posla, treba nahraniti te golubove u parku ispred Predsedništva ili se bave sada ovim ujedinjavanjem tog unapred propalog projekta obnove te Demokratske stranke.

Zašto kažem – unapred propali projekat? Pa, da su oni mogli zajedno da funkcionišu, ne bi ni svi oni napuštali svojevremeno Demokratsku stranku, da su mogli zajedno. Setimo se samo šta su svojevremeno govorili jedni o drugima. Setite se šta je sve Boris Tadić govorio o toj Demokratskoj stranci kada je napuštao. Boris Tadić kaže – odluku sam doneo upravo zbog toga što se u politički blok Demokratske stranke vraćaju ljudi koji su doneli epitet aferaske i

korupcionaške stranke. I sad taj Boris Tadić se vraća u tu aferasku i korupcionašku stranku. Uzgred budi rečeno, kad je on tako nešto izjavio, Šutanovac je na to prokomentarisao – putuj, igumane.

Tadić je, obrazlažući odluku da izađe iz Demokratske stranke, naveo da se stranka godinama suočava sa sintagmom o „žutim lopovima“ koja postoji u javnosti, a da su za takav teret zaslužne afere i pogrešne privatizacije. Ovo sve Tadić govori o Demokratskoj stranci, svojevremeno.

Predsednik Demokratske stranke kaže: „Napravili bi od partije akcionarsko društvo. Tačno sam znao ko će krenuti protiv mene. Moj tim je iznenađenje, nema mesta za stare“. Očigledno ima mesta za stare.

Ovde sad Tadić govori o tajkunima – pre mene oni su finansirali Demokratsku stranku, i to je jasno, i to vam kažem, i to je uostalom bilo jasno nekim od mojih prethodnika, i saradnje njihove sa nekim od tajkuna. Tadić kaže – Dragan Đilas, bivši predsednik DS-a, zajedno sa tajkunom Miroslavom Miškovićem bio je suvlasnik lista „Pres“; priznao je lider Boris Tadić. Zatim Tadić kaže – Mišković bi preko Demokratske stranke da uđe u politiku itd., itd.

Zašto sve ovo iznosim? Oni koji su godinama sve najgore govorili jedni o drugima danas glume nekakvo ujedinjavanje, mada suštinske razlike između njih nikada nije ni bilo. Dakle, nikada nije bilo razlike ni između Demokratske stranke, niti one Zelenovićeve ili Petrovićeve stranke, niti Tadićeve stranke. Ali oni koji su bili u stanju da sav prljav veš, koji je, uzgred budi rečeno, potpuna istina, iznose u javnost, da sve najgore govore jedni o drugima, danas glume nekakvo ujedinjavanje i glume neku alternativu vlasti. Dakle, ja mislim da je to krajnje jedan licemeran potez, krajnje nemoralan potez.

A kada je reč o samom amandmanu, želeo bih da kažem da se potpuno slažem sa svim onim razlozima koje je Vlada Republike Srbije dostavila u mišljenju kada je reč o neprihvatanju ovog amandmana. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima Milan Ljubić.

Izvolite.

MILAN LJUBIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvažena ministarka, poštovani narodni poslanici, imali smo prilike da slušamo šta su radile agencije u borbi protiv korupcije osnovane u vreme vlasti Demokratske stranke. Videli smo i koliko ih je stvarno interesovalo da se bore protiv korupcije u društvu. Samo da podsetim da je to bilo vreme najvećih afera i malverzacija.

Postavlja se pitanje za šta su i kome to agencije služile, koja im je svrha postojanja bila. A znamo kako su birani i postavljeni članovi odbora i direktori agencije, tako što je direktor birao članove a odbor je predlagao direktora, tako da to govori kako su radili. Dok su građani prijavljivali svu svoju imovinu i novčana primanja, agencija je služila za isisavanje našeg novca. Postavlja se pitanje zašto je Agencija za borbu protiv korupcije bila slepa i gluva za sve

kriminalne radnje i pljačke koje su se dešavale u tom periodu, koga je to ona otkrila i procesuirala, a štitila je mnoge. Znači, postojali su dvostruki standardi, tako da su narod i država postajali sve siromašniji, dok su pojedinci enormno uvećavali svoju imovinu. Šta je sa oštećenim budžetom koji su ostavili građanima Srbije ili sa praznim gradskim kasama? Razmere pljačke su bile velike, a ništa nije preduzimano, nije se reagovalo na sve te koruptivne radnje.

Sada, sa ovog stanovišta izgleda da te agencije nije trebalo da postoje. Korupcije je bilo u svim segmentima društva za vreme prethodne vlasti. Toliko su bili uspešni u mahinacijama i isisavanju novca da su, sem naroda, i svoju „žutu stranku“ doveli do bankrota. Toliko su bili alavi i bahati da su ojadili i sopstvene članove, pa su čak i iz budžeta namenjenog trudnicama i porođiljama uzimali sredstva. To je bilo vreme njihove vlasti. Isti oni koji su ostvarivali ekstraprofit na tuđoj muci, gradeći pritom svoje imperije.

Zbog svega navedenog javila se potreba da se stvari u radu Agencije menjaju i potreba da se donesu izmene u Zakonu o sprečavanju korupcije. Novi predlog zakona rešava probleme iz prakse, te su predložena rešenja bolja.

Bitnu novinu u odnosu na stari zakon predstavlja i proširenje nadležnosti Agencije na sprovođenje analiza rizika od korupcije u radu organa javne vlasti. Zatim, novina je sačinjavanje izveštaja sa preporukama za otklanjanje tih rizika. Novina u Predlogu zakona je to da će drugostepeni organ, Veće Agencije, odlučivati o žalbama na odluke direktora kojima se izriču mere, izuzev odluka zaposlenih u Agenciji, kao i proširivanjem njegove nadležnosti na zauzimanje načelnih stavova za primenu ovih zakona.

U dosadašnjem radu Agencije za borbu protiv korupcije nije bilo dovoljno nadzora i kontrole. Do sada je Odbor Agencije birao direktora, tako da je postojalo mnogo pristrasnosti u odlučivanju i uopšte u njihovom radu. Naročito kada je Odbor trebalo da odlučuje po žalbama, odluke koje donosi direktor, koga je birao sam odbor, što sve ukazuje na neobjektivni pristup, nekritički naklonjen i navijački rad.

Zato imamo izmenu Zakona. Novina je u promeni načina izbora direktora i članova Veća, koje će sada birati Narodna skupština većinom glasova. Narodna skupština će, takođe, razrešavati direktora i članove Veća Agencije. Ovim će se drugačije donositi odluke, povećaće se odgovornost, pravičnost i svest o dužnosti i drugačijem načinu rada. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 21. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li želite reč?

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, radi se o licu u državnim organima. Da li je sud državni organ? Jeste. Sinoć ste, mnogi od vas, gledali emisiju, ko je imao živaca, Olje Bečković. U njoj je, gospodo

ministarko, učestvovao i sudija Majić. To je sudija koji je zajedno sa Hadžimerovićem, drugim sudijom, oslobodio, verovatno za novac, Gnjilansku grupu, znači grupu OVK zločinaca iz Gnjilana koji su imali taktiku ubijanja nealbanskog stanovništva po sistemu uzimati dušu polako. Dakle ne da su ubijali ljude, već su ih ubijali tako što su im razbijali lobanje, kidali komade mesa, ženama su sekli dojke i pekli. Dakle to je bila taktika albanskih terorista, uzimanje duša lagano.

Ne znam da li je taj sudija imao dozvolu, a po meni trebala mu je, predsednika Apelacionog suda da sinoć nastupi, ali vas ja pitam s obzirom da je sudstvo nezavisno, da li je ono božanski nezavisno, da li je nezavisno od zakona. S obzirom da se pojavio na sudu i svedok-saradnik koji je upečatljivo svedočio šta su srpskim žrtvama radili, koliko su plivali u krvi, kako su ih pekli, kako su ih sekli u obliku krsta itd., veoma upečatljivo je svedok svedočio, međutim, sudija Majić se drznuo da oslobodi, poput svojih mentora iz DOS-a koji su oslobodili 2.108 terorista, uključujući i Fljoru Brovinu, Kurtija i braću Mazreku, a da vas podsetim da je Brovina nedavno iznela lažni dokument želeći da optuži Srbe za genocid.

Dakle, ja tvrdim da je to koruptivna stvar i da su Albanci kupili tu presudu i prava je sramota da sudija Majić još uvek bude sudija Apelacionog suda, a kamoli da nastupa u javnosti posle takve sramne presude koju je doneo na štetu Srba, srpskog stanovništva i čovečanstva uopšte. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvažena predsednice, evo, kad kolega Rističević spominje korupciju u državnim organima, da se priključim.

Izneću jedan primer, a to je slučaj Marka Bastaća, predsednika Opštine Stari grad u Beogradu. On je, verovali ili ne, govorim sad o političkoj korupciji, na listi Demokratske stranke u Opštini Stari grad stavio na listu i izabrao sestru njegove supruge, supruga njegove supruge, svoga rođaka, majku njegovog kuma. Kad su ga upitali zašto to radi, izjavio je: „Ne vidim ništa sporno što oni rade sa mnom, stavio sam ih da ne bi pobjegli trgovinom mandatima“.

Poštovani građani Republike Srbije i gospodo narodni poslanici, ovo je čovek koji ovih dana zabranjuje da se radi na Trgu republike. Moram da naglasim da je on upravo ustoličio novu praksu na srpskoj političkoj sceni i novi element političke kulture oličen u otvorenom stavljanju sestara, kumova, supruga, rođaka, svastika pod parolom na listu suzbijanja političke trgovine mandatima odbornika itd.

Kad smo već tu, ništa nije bolji ni Bojan Pajtić, koji je to isto uradio u Vojvodini. Dakle, njega je optužio njegov stranački kolega iz Demokratske stranke. Goran Ješić je rekao: „Pajtić je zapošljavao u Izvršnom veću Vojvodine tetke, sestre, strine, svastike, šurnjaje i kumove. Od 670 zaposlenih u Izvršnom

veću Vojvodine, koliko je on nasledio, Pajtić je povećao, verovali ili ne, na 2.700.“ Izjava data 17. 09. gospodnje 2014. godine.

Inače, Bojan Pajtić je lagao da je Srpska napredna stranka pokrala izbore na Kosovu i Metohiji, pa je tvrdio da je „fantomski glasač rođen pre 144 godine i da je najnormalnije glasao na izborima 24. aprila gospodnje 2016. godine i da je vlast u Vitini na Kosovu i Metohiji pokrala izbore time što je glasao pokojnik rođen još 1872. godine“.

Poštovani građani, poštovana gospodo narodni poslanici, radilo se o Sretnu Brankoviću. Da bi opovrgao ovu gnusnu laž, Branković je zapalio, verovali ili ne, na Vaskrs u Beograd, posle više od 30 godina, kako bi pred kamerama i novinarima dokazao da nije nikakav pokojnik. Citiram njegove reči: „Pajtiću, bruko, slagao si za 100 godina. Rođen sam 1.8.1972. godine, glasao sam normalno i potpisao se u birački spisak. U matičnom broju umesto devetke stavljena je greškom osmica, tako je ispalo da sam 100 godina stariji.“

Kolika je korupcija bila za vreme Demokratske stranke govori i podatak da je Oliver Dulić u Fondu za zaštitu životne sredine nenamenski koristio sredstva za predizbornu kampanju Demokratske stranke i za subvencioniranje firmi koje su uvozile akumulatore i otpadne gume da bi ih reciklirale. To je izjavio čak i gospodin Dinkić 21. i 22. 09. 2014. godine u ovom visokom domu.

Nadalje, Dulić je platio plakate i bilborde sa porukama „Očistimo Srbiju“ koji su koštali više od pola miliona evra, a platio je još 500.000 evra za oglašavanje u jednom dnevnom listu. To je izjavio i državni revizor 2011. godine. Izradu sajta „Očistimo Srbiju“ platio je 25.000 evra. Plaćao je čak i izdržavanje lavića na Paliću.

Da još jedan podatak spomenem, a to je predsednik Opštine Smederevska Palanka a danas narodni poslanik Demokratske stranke, Radoslava Milojevića Kenu, koji je poznat u narodu pod nadimkom Pivopija, kojega danas nema u ovom visokom domu. On je potrošio na pivo 457.710 dinara za 2016. godinu. U kafiću „Atrijum“ potrošio je za jedno veče 110.800 dinara na kafu i pivo, a 13.05. gospodnje 2016. godine potrošio je na pivo još dodatnih 139.850 dinara.

Poštovani građani Srbije, bio je jedan plakat, grafit u Smederevskoj Palanci, i još nije obrisani, koji je posvećen korupciji koju je gospodin Kena činio. On je glasio: „Istina je živa, u Palanku nema piva, ostala je samo pena, popio ga žuti Kena; a pivo je bilo skupo, em ga pio, em se kupo; šta pije kafana, budžet plaća sve, ja sam žuti Kena iz Glibovac, bre!“ Eto da vidite, gospodo narodni poslanici i poštovani građani Srbije, šta je radila korupcija za vreme stranke bivšeg režima.

Srpska napredna stranka se bori protiv korupcije bez obzira na stranačku boju. Najbolji je dokaz hapšenje vrha rukovodstva Opštine Požega, te Opštine Grocka i Opštine Brus. Zato je u pravu gospodin predsednik Republike Srbije,

gospodin Aleksandar Vučić, kada je kazao: „Srpska napredna stranka neće dozvoliti da se pretvori u stranku kriminalaca i otimača narodnog novca kao što je bila Demokratska stranka.“ Ili kao što je rekao potpredsednik Srpske napredne stranke gospodin Nebojša Stefanović: „Nikoga neće štiti ni partijska pripadnost, ni knjižica, ni materijalni status, ni položaj u društvu“, 12.05.2009. godine.

Na kraju, poštovani građani Srbije, o liderima koji predvode ovaj savez za drugu pljačku Srbije neću da govorim pojedinačno. O Draganu Đilas, poznatom po nazivu u narodu Điki Mafija; o Vuku Jeremiću, u narodu znanom Vuk Potomak; o Janku Veselinoviću, u narodu znanom Janko Stanokradica jer je ukrao stan Milici Badži u Obrovcu u Ulici Braće Kurjakovića br. 9; o Bošku Obradoviću, zvanom Narodni Siledžija jer je izvršio upade u desetak državnih institucija; o Dušanu Petroviću, zvanom Dule Kravoubica, koji je za vreme dok je bio ministar poljoprivrede dozvolio da se pokolje 250.000 krava od ukupnog fonda 500.000.

O Mariniki Tepić, zvanj Golubica Preletačica. Ona naveče legne u jednoj stranci, a ujutru se probudi u drugoj stranci. U zadnje tri godine promenila je šest političkih partija. O Milojku Pantiću, u narodu zvanom Ludojko. Ta moralna gromada mrtav pijan je vozio auto, izazvao udes na Brankovom mostu i vozio u suprotnom pravcu. Poštovani građani, uhapšen je i odveden u stanicu milicije na ispiranje. Za to je optužio pogodite koga. Aleksandra Vučića zbog toga optužio. Bio sam u pravu kada sam u ovom visokom domu rekao da je on, Milojko Pantić, zvani Ludojko, ispičutura. Da je on ispičutura dokazao je i ovom vožnjom.

O Sergeju Trifunoviću, u narodu zvanom Sergej Pišoje, koji je izjavio bez stida i bez srama da će pisati po grobu Aleksandra Vučića. O njemu je najbolje rekla njegova koleginica Biljana Srbljanović: „Neoprani, lažljivi Sergej. E, to vam je vođa i stranke i protesta. Uvek podmukli lažov. Uvek mi se ulizivao, bio zlatna medalja u uvlačenju u dupe. Uvek lagao, uvek smrdeo, uvek se grabio za novac, obrok, za piće. Nikada se nije prao, uvek je varao kolege“, gospodnje 2019. godine, dana dvadesetog, meseca prvog.

Glumac Kojo je za njih najbolje rekao, završiću sa njegovim citatom, za ove koji vode proteste: „Ljudi polako shvataju da su im protest od početka iz prikrajka vodili cenzusolovci uz pomoć raznog polusveta, polunovinara i dela studenata koji su im verovali“, 10. 05. 2019. godine. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Na član 21. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.) Hvala.

Na član 21. amandman je podnela poslanica Aleksandra Belačić.

Izvolite.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Neposredno pred dolazak na vlast 2012. godine Srpska napredna stranka najavila je konačni obračun sa kriminalom i

korupcijom i tim povodom je u Ministarstvu unutrašnjih poslova formirana radna grupa koja bi se bavila ovim pitanjem. Nažalost, nije dovoljno urađeno na ovom polju, nisu ispitane 24 privatizacije koje su označene kao sporne, a svi mi ovde prisutni znamo da je bilo mnogo više od 24 sporne privatizacije. U slučaju pomenute 24 privatizacije pokrenuto je samo 11 krivičnih postupaka za zloupotrebu službenog položaja, a samo je biznismen Dragan Đurić osuđen, i to na godinu dana kućnog zatvora.

Stiče se utisak da je borba protiv korupcije u Srbiji danas, nažalost, selektivna i da odgovaraju samo oni koji su izgubili vezu sa vladajućim režimom, a da su pošteđeni svi oni političari koji su bili na vlasti u vreme sprovođenja pljačkaške privatizacije i koji danas nesmetano uživaju u bogatstvu koje su stekli na taj naćni. Izostale su krivićne prijave, izostala su suđenja i optužbe protiv Mlađana Dinkića, Božidara Đelića, Janjuševića, Kolesara, koji danas uživaju enormno bogatstvo, što se takode može reći i za porodicu pokojnog premijera Zorana Đinđića.

Sa jedne strane, mediji imaju prilićno nekorektan odnos o ovoj temi, pa kada im ponestane materijala izveštavaju o narodnim poslanicima kao subjektima korupcije, iako svi znamo da su naše plate ovde ogranićene fiksnim iznosom, iako svi znamo da neko ko vrši samo funkciju narodnog poslanika ne može ni na koji naćin biti korumpiran. Sa druge strane, tajkuni i kriminalci iz prethodnog režima još uvek nisu odgovarali za ogromnu štetu koju su naneli Srbiji i mi se nadamo da će ova vlast nešto promeniti po tom pitanju. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reć ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pravo na repliku, ako se slažete, gospodo predsednice, pošto je pomenuta SNS.

Jedna stvar, rećeno je da se, izgleda, nešto ovde radi selektivno, odnosno da nisu predmet interesovanja nadlećnih organa ljudi koji su pripadnici SNS ili našoj stranci bliski. A vi bukvalno iz nedelje u nedelju, ali bukvalno iz nedelje u nedelju možete da pronađete slućajeve gde ljudi za koje se sumnja da su se o zakon ogrešili, pa nek su ćlanovi SNS po sto puta, pa nek su funkcioneri po sto puta, odgovaraju pred građanima Srbije po onim zakonskim pravilima po kojima i svi drugi. Dakle, to je danas, u današnjoj Srbiji realnost i to ne može da negira niko. Pogledajte sami kako izgledaju izveštaji, agencijske vesti iz nedelje u nedelju i videćete da to danas u Srbiji apsolutno ne da nije ništa neverovatno, nego se podrazumeva da se i na taj naćin štiti zakon i da na taj naćin i u tom smislu zaštićenih nema.

Kad se kaže da nije bilo nikakvih slućajeva da su ljudi koji su bili predstavnici bivšeg režima, a takode se smatra da su se ogrešili o zakon, bili predmet interesovanja nadlećnih organa, podsećam, ovde kada ustane Boško Obradović pa kaže – pa nije nikada procesuiran niko, onda mora da se suoći sa

svojim rečima koje mu mi pročitamo, da kaže da je više bivših predsednika opština iz njihovog vremena, za njihovog vakt doživelo pravosnažne presude. Treba li da podsetimo onda da je i više ministara, bivših ministara, takođe bilo i jeste predmet interesovanja nadležnih organa?

To što neki ljudi, inače po pravilu vrlo agresivni ljudi, dozvoljavaju sebi drskost da stalno iznova ponavljaju da nije bilo ono što jeste ili da danas jeste ono što nije, ne treba nikada da utiče na nas koji se ovim stvarima bavimo ozbiljno. Ja u tom smislu doživljam i predlažem amandmana, da podlegnemo njihovim rečima, jer ti ljudi prosto ne znaju za bolje.

Evo, kad pogledate šta je bilo a šta nije bilo i kako se ti ljudi ponašaju, jutros, dakle dok mi raspravljamo ovde na ovoj sednici o ovim stvarima o kojima raspravljamo, ja čitam komentare koji stižu sa one strane skupštinskih vrata, od strane onih koji bi trebalo da su ovde. Danas im je, izgleda, jedna od glavnih tema šta je imao da kaže, možete misliti, Janko Veselinović...

(Predsednik: Vreme. Hvala. Javili ste se za repliku.)

Da li mogu da završim rečenicu?

(Predsednik: Može, naravno.)

Dakle, Janko Veselinović kaže, i sad pokušava da nas ubedi da nije ono što jeste, da mi nismo hteli da stavimo Tijanin zakon na dnevni red godinama. Godinama. A da podsetim, 2015. godine naša skupštinska većina je tada Zakon o policiji, Tijanin zakon izglasala. Janko Veselinović, koji je bio poslanik, glasao nije. Danas mi raspravljamo o Krivičnom zakoniku, a oni koji su potpisivali peticiju, da li ih vidi neko u sali? Dakle, toj histeriji i tom bezobrazluku, dodaću, mi ne treba da podlegnemo. Ako treba ovakvih primera da nađemo, naći ćemo ih bezbroj. I da znate, obračunaćemo se sa svakim kako zaslužuje, jer to licemerje to zaslužuje. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima Aleksandra Belačić, replika.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Istina je da vrlo često u medijima možemo pročitati da su predsednici opština iz redova vladajućih stranaka uhapšeni i procesuirani zbog kriminalnih radnji. Sa jedne strane, to je dobro što nema nedodirljivih i što vi hapsite i iz svojih redova, a sa druge strane to je donekle i zabrinjavajuće, jer ste te ljude vi kadrirali, vi postavljali na funkcije i, ako se tako često dešava da u vašim redovima ima korumpiranih, postavlja se pitanje na koji način vršite selekciju kadrova.

Ali, bez obzira na sve to, ja zaista verujem da nijedan predsednik opštine u Srbiji ne može biti u toj meri korumpiran koliko su to predstavnici prethodnog režima. Kada sam govorila o tome da je odgovornost izostala, mislila sam pre svega na odgovornost ministara i predstavnika vlada, pre svega Zorana Đinđića a potom i Vojislava Koštunice. Stiče se utisak da neki od tih ljudi, bliski prethodnom režimu, sada uživaju zaštitu. Ja ne znam zbog čega je to tako.

Vidim da ste vi otvorili svoja vrata i primili mnoge otpadnike iz Demokratske stranke, neke druge niste, ali oni žive prilično mirnim životom, trošeći milione koje su stekli na račun građana Srbije, a nažalost niko ih ne procesuirao za to. Postavlja se pitanje zbog čega je to tako i da li će ovaj režim nešto promeniti ili vi na te ljude računate kao na buduće finansijere ili koalicione partnere, pre svega mislim i na političare iz drugih stranaka. Konkretno, imali smo slučaj u kampanji da Vuk Jeremić finansira svoju kampanju enormnim novčanim sredstvima, a čije poreklo ne može da opravda; papiri o svemu tome su izašli u javnost, ali mi još uvek nismo videli da je protiv njega pokrenut krivični postupak. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Sigurno ste onda primetili da Vuk Jeremić ne može da prođe blizu SNS, baš kao ni Dragan Đilas. Dakle, nas njihovi novci, u smislu da mi od njih nešto imamo, apsolutno ne zanimaju, to je svakome jasno. Vuk Jeremić, koji je takođe imao sve najlepše da priča i o SNS i o Aleksandru Vučiću dok se nadao da će moći na neki način da nam se politički približi, a kada mu je rečeno jasno i jasno stavljeno do znanja – ne hvala, mi sa takvima nemamo ništa, onda je zaključio da smo najgori na svetu. Dovoljno je rekao sam o sebi onog momenta kada je predstavljao Republiku Srbiju. Pazite, bio plaćen od strane građana ove zemlje, koliko, više od osam, osam i po hiljada dolara mesečno da obavlja posao u Ujedinjenim nacijama, a onda to vreme iskoristio da za sebe sklupa koruptivne aranžmane sa kojekakvim Lozovima, Hoovima i sličnim. Dakle, šta je, kakav je i od čega je, on je time pokazao.

Isto važi i za Đilasa, s kojim, uzgred budi rečeno, nemamo ništa, niti ćemo ikad imati išta, osim da mu jasno stavljamo do znanja da je ono što je uradio Srbiju do te mere unazadilo, devastiralo da ćemo mi godinama morati da to ispravljamo, ali ćemo ispraviti svakako. I nikada, što se nas tiče, neće dobiti priliku da to radi ponovo.

Šta je bilo a šta nije bilo, mi to jako dobro znamo, ali mi se ne libimo da na to podsećamo. Pa kad kažemo, ovi što nas danas optužuju da smo mi, možete misliti, krivi za bilo šta vezano za Tijanin zakon a nisu došli da glasaju za taj zakon kad je bilo reči o izmenama i dopunama Zakona o policiji, ti ljudi da vas pogledaju u oči ne smeju i da polože račune ne smeju, kao što ne smeju ni drugim građanima ove zemlje.

Godine 2015, kada smo Tijanin zakon usvajali, mi iz parlamentarne većine, nije glasalo 11 poslanika Demokratske stranke, tadašnjih 11 poslanika. Nije glasao ni Janko Veselinović, koji nas proziva ovog jutra, a bio je samostalni poslanik. A ovi što su se sad ujedinili sa svojom matičnom organizacijom „žuto preduzeće DS d.o.o.“, Socijaldemokratska stranka i Zajedno za Srbiju, ni njih nije bilo u sali, četvoro poslanika njihovih.

Zojin zakon 2015. godine, Demokratska stranka – devetoro poslanika nije ušlo ovde, nije karticu ubacilo, bio im je preveliki napor da prstom ovako pritisnu taster i da glasaju. Nije bilo ni tih samostalnih poslanika, ali opet ni SDS, ni Zajedno za Srbiju. To su ovi Tadić i Zelenović i ostali koji su sad opet svi na gomili i koji će vam svi reći da mi nećemo da lečimo decu, da mi nećemo da štitimo decu od nasilnika i manijaka i ponavljajuće kao papagaji sve najgore i najcrnje na naš račun. A kada pogledate šta je ko delima svojim pokazao, za šta se ko delima svojim i svojim postupcima založio, uvek će biti odgovor isti – njih nigde, jer njih nije briga ni za šta, njih zanima samo da se sa nama politički obračunaju ako mogu ikako, a nas mogu samo da gledaju iz onog malog šatora ili preko televizijskih ekrana kako radimo onaj posao koji je ovoj zemlji neophodan.

Što se nas tiče, ta je razlika toliko jasna, toliko velika da nikada neće moći da je savladaju bilo kakvim glupostima, napisima preko „Tvitera“ ili mahanjem nekim njihovim novcima i milionima. Neka ih njima, ti milioni će njima na nos da izađu.

Što se tiče zakona, mi smo uvek pokazivali šta nas zanima i šta nas motiviše – dobro ove zemlje, dobro ovih građana. Čovek je svaki podložan iskušenjima, neki tim iskušenjima podlegnu, ali ljudi koji predstavljaju SNS, koji imaju obavezu da vode računa o kredibilitetu i stranke i lidera Aleksandra Vučića, tu vrstu slabosti ne mogu sebi da dozvole. To je naša poruka svima i to je ta razlika, koju građani jako dobro cene. Pogledajte, na Kosovu i Metohiji već koliko juče 95% građana kaže da tu razliku jako dobro vidi i jako dobro ceni. Oni su rekli mnogo bolje od bilo čega što bih mogao da dodam ja. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 21. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Oni nisu tu. Da li neko drugi želi da govori? (Ne.)

Na član 22. amandman je podnela Gordana Čomić.

Da li neko, pošto predlagač nije u sali, želi reč?

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Hvala vam, predsedavajuća.

Takođe od vremena poslaničke grupe.

U amandmanu se kaže da člana Veća Agencije bira Narodna skupština većinom glasova svih narodnih poslanika itd. Ovaj amandman je Vlada Srbije odbila. Ja se slažem sa mišljenjem da amandman treba odbiti, jer ministar je taj koji predlaže kandidate za članove Veća Agencije a Narodna skupština je tu da joj upravo Agencija za borbu protiv korupcije podnosi izveštaj o radu.

Mislim da je od posebnog značaja i rešenje kojim se osnažuje uloga Agencije u zakonodavnom procesu. Direktor i zaposleni će moći da upotrebe

iskustva koja su stekli u praktičnoj primeni ovog zakona i na taj način će moći da utiču bar na neka buduća rešenja, da ta buduća zakonska rešenja budu bolja. Dakle, kroz podnošenje inicijativa za izmenu propisa Agencija će uticati na to kako će izgledati odredbe zakona.

Osim toga, Agencija će davati mišljenje na nacрте zakona iz oblasti koje su rizične za nastanak korupcije. Te izmene su u redu i to nije sporno, ali smatram da je i na osnovu važećeg Zakona o Agenciji za borbu protiv korupcije Agencija mogla, ili čak morala, da detaljnije uzme u razmatranje koruptivne radnje o kojima se i u javnosti govorilo. Na primer, da li je bilo korupcije kada su Dveri finansirane iz raznih državnih institucija i preduzeća? Poznato je da je godinama Boško Obradović dobijao novac od „Kolubare“, i to u godinama kada je „Kolubara“ beležila strahovite gubitke. Da li je bilo korupcije kada su Dveri dobijale donacije od raznih ministarstava? Da li su postojali koruptivni elementi u postupcima Boška Obradovića kada je iz sopstvenog Pokreta izvlačio novac koji je dobijen za kampanju 2016. godine? Očekivano je da Agencija proveri da li su ovakvi ljudi prijavljivali svoju imovinu ili su sa namerom sakrili te podatke jer im se imovina uvećala na problematičan način.

Ono što će u narednom periodu biti zadatak Agencije jeste takva primena zakona da za rezultat imamo manje ovakvih slučajeva, da niko više ne sme da koristi svoju funkciju ili svoj položaj koji će zloupotребiti i uvećavati ličnu imovinu. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministar Nela Kuburović.

Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Narodni poslanici, evo već peti dan raspravljamo o vrlo bitnim zakonima, a oni koji su podnosili amandmane, gle čuda, upravo na zakon o sprečavanju korupcije, danas nisu tu. Ja sam verovala da će posle vikenda možda da promene odluku pa da upravo ono što su podneli u pisanom obliku i pred javnosti predstave i kažu zašto se bune protiv novog zakona o sprečavanju korupcije i zašto se bune protiv povećavanja nadležnosti Agencije, zašto se bore protiv jednog transparentnog postupka izbora i direktora i članova Veća, jer kada pogledate sve njihove amandmane, gotovo da predlažu ili brisanje članova predloženog zakona ili predlažu vraćanje na stare odredbe. To upravo pokazuje da kod njih ne postoji ni spremnost da učestvuju u raspravi, ne postoji spremnost da učestvuju u temama koje su od izuzetnog značaja za građane, a svakako pitanje borbe protiv korupcije jedno je od pitanja koje građane najviše pogađa i, kad god se sprovodi neka anketa, to je nešto što građani ističu kao gorući problem. I zato je Vlada Republike Srbije kao jedan od svojih prioriteta u radu i stavila borbu protiv korupcije, ne samo donošenjem strateških dokumenata u proteklih nekoliko godina, već upravo realizacijom tih strateških dokumenata i

njihovom implementacijom i efikasnom primenom u praksi, koja već daje i te kako dobre rezultate.

Podsetiću vas da je upravo Vlada na čelu sa Aleksandrom Vučićem donela Zakon o zaštiti uzbunjivača, jedan od koruptivnih mehanizama borbe; zakon za koji je Srbija pohvaljena, ne samo u regionu već u celoj Evropi, gde je naš model predstavljen kao model na koji treba da se ugledaju ostale zemlje, i taj zakon nije ostao samo mrtvo slovo na papiru – za gotovo četiri godine primene ovog zakona sudovi su bili u prilici da raspravljaju u preko 500 slučajeva i gotovo 500 slučajeva je i rešeno na osnovu prijave od strane uzbunjivača.

Drugi bitan antikoruptivni zakon, koji počinje da se primenjuje za svega nekoliko meseci, a pre svega u najvećem delu odnosi se i na vas poslanike, jeste Zakon o lobiranju. To je upravo zakon koji treba da pokaže ko to utiče na nas kada predlažemo odgovarajuće akte, koji treba da budu od značaja za sve građane, i nameće dodatnu obavezu za sve funkcionere, a u najvećem delu za narodne poslanike. I ono što je bitno, da se nismo samo bavili prevencijom, bavili smo se i represijom, i ono što je dalo rezultate je svakako Zakon o nadležnosti državnih organa u suzbijanju organizovanog kriminala i korupcije, koji je počeo da se primenjuje 1. marta prošle godine.

Za svega godinu dana imamo više od 500 pravnosnažno osuđenih lica, pre svega zbog zloupotrebe službenog položaja. Takvi rezultati gotovo da nisu postignuti u prethodnih nekoliko godina. Kada saberete sve godine pojedinačno, ne možete naći cifru od 500 pravnosnažno osuđenih lica. I ne samo zahvaljujući radu posebnih odeljenja za korupciju, gde su i sudovi i tužilaštvo pokazali spremnost da se bore sa korupcijom, već i dobri rezultati Tužilaštva za organizovani kriminal. I daću vam samo neke podatke za 2018–2019. godinu, gde se pred Tužilaštvom za organizovani kriminal vode postupci protiv direktora Etnografskog muzeja, protiv sudije Osnovnog suda u Lazarevcu, gde je podignuta optužnica prošle godine, a dve godine pre toga imali smo i podizanje optužnice protiv predsednika sudova i protiv još nekoliko sudija i pravnosnažno okončane postupke protiv sudija, zatim protiv direktora Uprave za agrarna plaćanja, protiv direktora Više poslovne škole. Da li je to borba sa visokom korupcijom? Ja bih rekla da jeste.

Kada govorimo o postupcima protiv bivših ministara, protiv lica koja su bila na vlasti pre više od sedam, osam i devet godina, svakako jeste pitanje i za sud i za tužilaštvo – zašto ti postupci traju dugo? Niko od nas ne bi voleo da dođemo u situaciju da se nakon decenijskog suđenja, kao što se dešavalo, postupak obustavi zato što nema dovoljno dokaza ili zato što je postupak zastareo pa da građani Republike Srbije opet plaćaju i milionske odštete za službene odbrane.

Ali ono što je bitno je da se i Srpska napredna stranka bori protiv korupcije. To upravo pokazujemo neselektivnim pristupanjem i borbom. Jedan od takvih primera je i postupak koji je pokrenut protiv predsednika opštine u Požegi. Imate slučaj i sprovođenja odgovarajućih procesnih radnji protiv predsednika opštine Bela Palanka i zloupotreba, mogućih zloupotreba koje postoje od strane članova njegove porodice. To se sve dešava u poslednjih nekoliko meseci.

Ono što je bitno, ova vlada i dalje stavlja borbu protiv korupcije kao jedan od prioriteta ciljeva i svakako sve ono što smo preduzimali u prethodnih nekoliko godina, a to je razvoj e-uprave, koja omogućava jedan transparentan postupak u državnim organima i koja sprečava bilo koje koruptivne radnje od strane zaposlenih. Takav primer je uvođenje e-šaltera za promet nepokretnosti, gde više nemate mogućnost da vas bilo ko ucenjuje da li ćete uknjižiti svoje pravo svojine na nepokretnosti ili ne. To mora biti završeno u roku od tri dana i to jeste možda jedan od razloga zašto smo imali pobunu u pojedinim katastarskim zavodima, zato što je uvođenjem e-šaltera ovakva koruptivna delatnost onemogućena, a svi znamo da je toga bilo u prethodnom periodu, da je bilo i nekoliko krivičnih postupaka koji su se završavali osuđujućim presudama.

Da svako u okviru svog ministarstva preduzima odgovarajuće mere kako bi se izbegla koruptivna delatnost je svakako tačno, i daću vam samo jedan primer Ministarstva pravde. Kada je reč o sredstvima koja se prikupljaju iz oportuniteta, do pre samo nekoliko godina javni tužilac je bio taj koji je, kada se zaključi oportunitet, odlučivao gde će se ta sredstva trošiti, i niko od nas, pa ni građani svakako nisu znali gde ta sredstva odlaze. Bilo je i zloupotreba od strane samih javnih tužilaca, zbog čega su se pokretali postupci jer su upravo za svoje privatne svrhe određivali oportunitet. Danas to više nije moguće. Sva sredstva se uplaćuju na jedan račun, budžet Republike Srbije, a Ministarstvo pravde početkom godine sprovodi konkurs koji je javan, transparentan i raspodeljuje sredstva u humanitarne i kulturne svrhe. I upravo je u toku jedan takav postupak gde će preko 470 miliona, koji su prikupljeni od sredstava oportuniteta, biti dodeljeno različitim korisnicima. Ove godine je bilo preko 1.300 prijava.

Ovo su samo primeri onoga što smo radili u prethodnom periodu, ali svakako borba protiv korupcije je nešto na čemu treba da insistiramo i dalje, jer samo borba protiv korupcije govori da je i društvo ozdravilo i da imamo i jaču ekonomiju, što je svakako jedan od preduslova. Rezultati pokazuju da borba postoji. Rezultati pokazuju da imamo pravnosnažno osuđena lica. Rezultati pokazuju da smo u poslednjih godinu dana postigli više nego u prethodnih nekoliko godina. Rezultati pokazuju da nema zaštićenih. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Na član 22. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima Maja Gojković.

Izvolite, gospođo Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Hvala lepo.

Javila sam se i kao predsednik Parlamenta i kao poslanik da vam skrenem pažnju na to da su danas na ovaj predlog zakona amandmane podneli samo poslanici koji javno tvrde da bojkotuju rad Parlamenta, odnosno da bojkotuju naše plenarne sednice.

Izvolite?

(Narodni poslanik Nemanja Šarović dobacuje.)

Ja bih molila kolegu Nemanju Šarovića da ne prekida nekoga ko govori i da sačeka da izgovori sve što je imao da kaže pa onda da protestuje ili ne protestuje, u skladu sa odredbama Poslovnika.

I zaista je bitno da danas skrenemo pažnju javnosti na to da poslanici u stvari Demokratske stranke, Socijaldemokratske stranke i ostali koji su se od juče udružili opet u jednu jedinstvenu Demokratsku stranku, a pritom su zaboravili da ukinu delove te ujedinjene stranke i da izaberu konačno jednog predsednika pa da znamo adresu sa kojom politički diskutujemo, da oni u stvari i u suštini uopšte ne bojkotuju rad Parlamenta, da poslanici opozicije učestvuju u radu odbora. Jednom odboru predsedavam ja, to je Odbor za zaštitu životne sredine, kao i po službenoj dužnosti, što po Poslovniku moram da predsedavam, i to mi je i čast, Odboru za prava deteta. Poslanici opozicije koji tvrde da bojkotuju dolaze na te sednice, učestvuju, diskutuju, i dešava se nešto veoma čudno, traže da dam ostavku ovde kao predsedavajući, a izgleda da odlično radim posao kao predsednik dva važna odbora.

Takođe, ovi koji podnose danas amandmane a ne žele u stvari, i pokazuju u stvari koliko su im bitni ti amandmani, da dođu ovde pa da brane te amandmane i ubede nas da možda imaju i dobru nameru da poboljšaju odredbe zakona, učestvuju u radu svih parlamentarnih delegacija pri međunarodnim parlamentarnim organizacijama gde je srpski parlament punopravni član ili posmatrač. Tako da sam ja šef Delegacije u Interparlamentarnoj uniji i, naravno, vrlo rado putuju sa mnom, debatuju, primaju zadatke od mene, odrađuju ih na ovaj ili onaj način. Poslanice Sanda Rašković Ivić i Aleksandra Jerkov čak su se primile i funkcija da tamo budu predsednice odbora ili izvestioci u ime Delegacije Narodne skupštine Republike Srbije. A članovi tih delegacija su postali zahvaljujući glasovima poslanika vladajuće većine. Inače oni nikad ne bi mogli da budu članovi delegacija, jer za svaku odluku vam ovde treba više od 126 glasova.

Prema tome, to je jedna velika politička farsa i poslovnički ne možemo da pređemo preko amandmana koje podnosi neko ko ih napiše, preda na pisarnici i onda ga mrzi da dođe ovde da ih brani. Ali u skladu sa uopšte tendencijom da jednog dana pristupimo i izmenama Poslovnika, treba razmisliti o tome da amandmane koje neko uloži, napiše ih i zauzima time i vreme i prostor kolegama koje bi se posvetile nekim drugim poslovima i pravim amandmanima, znači onaj ko ne prisustvuje sednici i ne brani te amandmane, da ih mi uopšte i ne razmatramo, jer to je... Ja ne znam šta to znači podneti amandman dok građanima Srbije mesecima govoriš da ti bojkotuješ rad Parlamenta. Pa ne bojkotuješ rad Parlamenta, ti učestvuješ vrlo, vrlo aktivno, samo te, evo, nešto nema ovih dana ovde na poslu.

Tako da predlažem da ovaj amandman odbijemo jer ovde predlagača nemamo. To bi bilo isto kao kada bismo ovde dobili predlog zakona nekog a ministri ne bi dolazili jer, eto, imaju neka druga posla, pa onda mi moramo sami sa sobom, valjda, da raspravljamo. Predlagača nema, predlažem da ih ne razmatramo. I, naravno, nećemo glasati za fiktivne amandmane koji su podneti na predloge zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Gojković.

Na član 23. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 23. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam u ime SRS podneo amandman koji se možda nekome neukom može učiniti da nije previše bitan, ali ovo su suštinski amandmani kojima se u stvari štiti celokupan ustavni poredak Republike Srbije.

Ja ću vas podsetiti na činjenicu da je sistem vlasti u Srbiji zasnovan na principu podele na zakonodavnu, sudsku i izvršnu vlast. Međutim, pravljenjem Pravosudne akademije i davanjem širokih ovlašćenja Pravosudnoj akademiji vi narušavate taj balans, proglašavate da je Pravosudna akademija nekakav nezavisni organ i narušavate mogućnost da te tri Ustavom predviđene i propisane grane vlasti utiču i kontrolišu jedna drugu kako nijedna ne bi preuzimala funkcije koje ne sme da ima.

Ovde se radi o izboru člana Veća Agencije za sprečavanje korupcije i, umesto da to čini Narodna skupština, vi praktično tu nadležnost prenosite Pravosudnoj akademiji. Ja znam da ćete vi reći da u skladu sa zakonom to radi Narodna skupština, ali ne može birati Narodna skupština ako konkurs prethodno sprovodi Pravosudna akademija, pa onda ministar nadležan za poslove

pravosuđa predlaže kandidate Narodnoj skupštini, a Narodna skupština onda ima mogućnost samo da izabere među kandidatima koji su joj ponuđeni. Tu onda nema nikakve slobode izbora. To je ponižavajuće za Narodnu skupštinu i to praktično znači da ovde sede ljudi koji su maloumni, koji su maloletni, koji nemaju dovoljno mudrosti, znanja i iskustva da oni obave taj posao izbora, već to prethodno čini neko za njih, a onda formalno Narodna skupština proglašava koji će to kandidati biti.

(Predsedavajući: Hvala.)

Evo, završavam. Onda bi poštenije bilo da ste celokupan taj posao izbora izmestili iz Narodne skupštine, jer ne može Narodna skupština preuzimati odgovornost za ono što su drugi uradili jer ni na koji način ne može uticati na to koji će to kandidati ovde stići.

Posebno šta je bitno, još jedna rečenica, vi kažete da se ovde u drugom delu testa ocenjuje profesionalni integritet kandidata. Ja bih zaista želeo da čujem koji je to test i kako će izgledati taj test za ocenu profesionalnog integriteta kandidata. Ocena je samo „prošao“ ili „nije prošao“ i kome članovi Pravosudne akademije ne daju štambilj da je prošao ocenu profesionalnog integriteta, on nikada kao kandidat neće moći da se pojavi pred narodnim poslanicima, koji, podsećam, imaju i nose suverenitet koji su na njih preneli građani Srbije, a ne na članove bilo kakve pravosudne akademije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Reč ima ministar Nela Kuburović.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Ovde smo čuli da je ponižavajuće da Narodna skupština odlučuje na osnovu predloga koji dostavi ovlašćeni predlagač. Da li je onda ponižavajuće i da Narodna skupština odlučuje o izboru sudija, tužilaca, predsednika sudova, zamenika javnih tužilaca kada taj predlog dostavi Visoki savet sudstva ili Državno veće tužilaca? Tako da...

Ja sam vas pažljivo saslušala, pa molim da ne dobacujete dok ja govorim. Nadam se da toliko možete da me ispoštujete.

Kada je reč o postupku izbora i direktora Agencije i članova Veća, treba imati u vidu kako danas izgleda ta procedura. Narodna skupština je apsolutno isključena iz postupka izbora direktora. Bira članove Veća na osnovu predloga koje joj dostavi Vrhovni kasacioni sud, apsolutno ne znamo na osnovu kojih kriterijuma i kako, da li Vrhovni kasacioni sud treba da bira sudiju ili to može biti bilo koji kandidat. Zatim, Advokatska komora Srbije takođe može da vam dostavi predlog kandidata, ne znamo da li mora biti iz reda advokata ili može biti neko drugi, a da ne govorim o tome da Advokatska komora Srbije već više godina ne vrši svoju funkciju i ne dostavlja predloge ni za člana Odbora Agencije za borbu protiv korupcije, a ne dostavlja ni članove, recimo, za Visoki savet sudstva i Državno veće tužilaca.

Suština koju će imati Pravosudna akademija... Neće tu nikakvi članovi Pravosudne akademije da vrše testiranje, već će Upravni odbor da bira komisiju koja će da sprovodi testiranje. U Upravnom odboru Pravosudne akademije većinu čine sudije i tužioci. Upravo su to sudije i tužioci najviših pravosudnih instanci, odnosno republičkih organa. Verujem da imaju sasvim dovoljno i autoriteta i kredibiliteta da odrede ko će biti članovi komisije koji će da sprovedu testiranje gde će da se proverí stručnost kandidata. Od onog broja kandidata koji osvoji najmanje 80 bodova ministar pravde apsolutno ne dostavlja predlog, nego Narodnoj skupštini dostavlja listu. Tu može biti jedan kandidat, može biti 15, može biti 20, mogu biti svi kandidati koji su se prijavili na konkurs i da su prošli ovaj cenzus, a Narodna skupština će biti upravo ta koja će da izabere najbolje.

Zašto smo odustali od toga da odbor Narodne skupštine sprovodi konkurs i predlaže kandidate? Upravo da bismo izbegli mogućnost svakog sukoba interesa, jer onda stavljate odbor u položaj predlagača, stavljate odbor u položaj žalbene komisije i ista lica koja su članovi odbora o istim kandidatima treba da glasaju minimum tri puta.

Smatramo da se na ovaj način uvodi najtransparentniji i najobjektivniji postupak i drago mi je što će, konačno, Narodna skupština biti ta koja će imati prilike da bira, ne samo članove Veća već će moći da bira i direktora, da nemamo apsurdne situacije kao sada, da članovi odbora biraju direktora a nakon toga treba objektivno i nepristrasno da odlučuju o žalbama na odluke koje taj isti direktor donosi. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Kuburović.

Da li želite pravo na repliku?

Replika, Nemanja Šarović.

Izvolite, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Kuburović, moja kritika je bila veoma dobronamerna i to što aktuelno rešenje nije dobro, kako i vi kažete, mi smo to govorili još kada je taj zakon donošen i kritikovali ga žestoko u Narodnoj skupštini Republike Srbije, to nije opravdanje da i zakon koji sada donosimo ne bude dobar.

Ja sam u svojoj diskusiji krenuo od toga i podsetio vas da je, u skladu sa Ustavom, sistem vlasti u Republici Srbiji zasnovan na podeli na tri grane vlasti – izvršnu, zakonodavnu i sudsku. Vi veoma dobro znate da u pravnoj teoriji postoji princip koji se naziva *checks and balances*, da te tri grane vlasti međusobno kontrolišu jedna drugu, proveravaju i kontrolišu, i mogu da utiču jedna na drugu, kao što Narodna skupština treba da bira i razrešava sudije, kao što sudije mogu suditi narodnim poslanicima ili bilo kom građaninu itd. To je ono što je suština.

Vi ste rekli još jednu stvar. Rekli ste kako ne predlaže ministar kandidate. Upravo je to stav 1. narednog člana 24. Kaže – ministar za poslove pravosuđa predlaže kandidate Narodnoj skupštini. To je sledeći član. Naravno da predlaže, a Narodna skupština samo bira među tim kandidatima. Čak može da se desi situacija da nema dovoljnog broja kandidata. Pa koja je to onda mogućnost izbora? Tu izbora nema. Neko je obavio prethodni posao, neko je od ukupnog broja kandidata koji se prijavljuju rekao koji predlozi mogu da dođu pred Narodnu skupštinu i ograničio na taj način mogućnost Narodne skupštine da bira. Nema izbora ako je neko pre nas izabrao pa rekao – e, među ovima možete da birate.

I niste ništa rekli o tom testu za profesionalni integritet. Pazite, to su kategorije koje je jako teško procenjivati. Na osnovu čega?

(Predsedavajući: Hvala.)

Evo, završavam. To su stvari sa kojima se mora biti veoma pažljiv. Ja sve vreme ovde govorim principijelno. Nije ovde sad pitanje o kandidatima da li će biti ovaj ili onaj, nego se morati principijelno postaviti sistem tako da funkcioniše i za vreme ove i svake naredne vlasti. Naš problem je što svaka vlast donosi zakone praktično samo za svoj mandat, pa onda naredna koja dolazi kritikuje prethodnu i donosi novi zakon i Skupština konstantno raspravlja, iznova i iznova, o jednom te istom zakonu i po ko zna koliko puta uređujemo jednu oblast umesto da jedanput, kada je uredimo i zaokružimo, to bude kraj.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Na član 24. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, poštovana gospodo Kuburović, kada se pročitava Predlog zakona o sprečavanju korupcije, apsolutno je jasna namera predlagača zakona, tj. Vlade Republike Srbije, da maksimalno suzbije svaki vid korupcije i da nema zaštićenih. Javni funkcioneri su i dosada morali da prijavljuju Agenciji svoju imovinu, imovinu svojih supružnika itd., što smo i činili, i tu ne vidim nikakav problem.

Dalje, ovim zakonom proširuje se nadležnost Agencije, jača njena nezavisnost, u smislu da će Agencija imati pravo uvida u bankarske račune javnih funkcionera i da za to nije potrebna saglasnost. I to je u redu, ali ovim se zakonom uvodi mogućnost da Agencija može da postupa i po anonimnim prijavama. Postoji bojazan da može doći do velikih zloupotreba ove mogućnosti i da mnogi funkcioneri mogu biti izloženi nepotrebnom pritisku i šikaniranju, zato što svako kome nisu simpatični može anonimno da prijavi da postoji

koruptivna radnja. Ne znam da li je to uočeno kao mogući problem u implementaciji zakona, ali u svakom slučaju htela sam da skrenem pažnju na moguću zloupotrebu i da zamolim da Agencija u tim slučajevima postupi maksimalno profesionalno. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Kovačević.

Reč ima doc. dr Mihailo Jokić.

Izvolite, dr Jokiću.

MIHAILO JOKIĆ: Predložio bih da uopšte ne govorimo o onim amandmanima gde predlagači nisu prisutni. Mislim da smo o tome već govorili. Nemojmo da otvaramo uopšte raspravu o takvim amandmanima.

S druge strane, sve vreme umesto reči „borba“ treba upotrebljavati reč „sprečavanje“, jer to je prvi kvalitet koji donosi ovaj zakon.

Treća stvar, kad budu predloženi kandidati, Skupština ne mora da izabere nikog. Znači, da ceo postupak vrati. Prema tome, nije Skupština ovim načinom, ovim izborom dovedena pred svršeni čin.

Nova stvar, za sprečavanje korupcije bitni su zakoni. Zakoni se ne smeju tumačiti, zakoni se moraju primenjivati. Ja sam predložio u prošloj diskusiji da se Zakon o izvršenju i obezbeđenju menja i to je dobro, vi ste rekli... Ja bih ukazao na još jedan zakon, to je Zakon o javnim nabavkama. On mora biti više kontrolisan. Čak mislim da on mora biti menjan da bismo ispunili svoju obavezu i sprečavali korupciju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Jokiću.

Na član 24. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 24. dodaju naziv iznad člana i član 24a podnela je narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 25. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, gospodine Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, sinoćni nastup sudije Majića me je malo potresao s obzirom da je oslobodio 11 dokazanih, dokazanih po svedoku-saradniku, albanskih terorista koji su najsvirepije zločine učinili u Gnjilanu nad srpskim stanovništvom, pa ako nešto iskočim, da imate razumevanja.

Gospođa Čomić nije trenutno ovde. To je žena koja se zalaže za demokratiju, za slobodu govora, za razmenu mišljenja, ali na parče. Kad naredi Đilas, gospođe Čomić nema, iako navodno nije zadovoljna Poslovníkom Narodne skupštine i procedurom u Narodnoj skupštini. To je primer korupcije. Ne znam čime je Đilas korumpirao Gordanu Čomić, ali nje nema. Koliko ja znam, gospodine predsedavajući, gospođa Čomić je tako rado primenjivala kaznene odredbe Poslovnika. To gospoda iz opozicije, sa moje desne strane,

vrlo dobro znaju. To i gospodin Martinović zna, koliko je rado gospođa Čomić primenjivala Poslovnik koji reguliše proceduru u Narodnoj skupštini, a sada, po naređenju Đilasa, ta velika demokratska gromada, kako su je sve nazivali tamo u Pećincima...

Odjednom po nalogu jednog čoveka vi bojkotujete rad Narodne skupštine koji se odvija po vašem Poslovniku. To pokazuje da Gordana Čomić u suštini nije demokrata, nego da je samo prividno za demokratiju, ali ako Đilas kaže, Đilas je preči od svake demokratije, od svake razmene mišljenja, preči od slobode govora, preči od slobode medija. Đilas je za njih božanstvo. Prema tome, ja pozivam Gordanu Čomić da dođe i da negira ovo što ja kažem.

Što se tiče ovog mandata, svi se sećate gospodina Šabića. On je dobio, zajedno sa Sašom Jankovićem, 80.000 funti od Britanske ambasade da izradi Zakon o uzbunjivačima, koji je Vlada već bila izradila kao predlog i mi smo to usvojili u ovoj Narodnoj skupštini. Radilo se o delu koji se odnosi na borbu protiv korupcije, gde su uzbunjivači vrlo bitni. Znači, za ništa su dobili 80.000 funti i od tog trenutka počinje njihova borba protiv Vlade Republike Srbije i vladajuće koalicije.

Ta moralna gromada Šabić i dan-danas upravlja povereništvom, zato što su poverenik i sva ta regulatorna tela, pričaću u nastavku, od REM-a, u stvari drugopozivci, rezervni sastav Demokratske stranke, to je takozvana četvrta grana vlasti, i mandat Šabića, koji se tamo nešto pijan valja itd., glumi neku povredu, dva puta je produžavan, na moju žalost, i to je čovek koji nama podnosi raznorazne prijave sve do dana današnjeg, a videli ste njegovu moralnu kvalifikaciju i moralnu vrednost kada je pokušao da fingira napad na sebe i da nas prikaže kao nasilnike. E, taj čovek je dobio 80.000 funti od Britanske ambasade, koja mnogo voli Srbe tako što je htela da nas proglasi genocidnim, i od tog trenutka gospodin Šabić i gospodin Saša Janković su u službi Britanske ambasade protiv svoje države. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Rističeviću.

Reč ima dr Aleksandar Martinović.

Izvolite, dr Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću.

Želim da kažem po amandmanu nekoliko rečenica. Mi se suočavamo sa jednom pojavom koja je, ja mislim, nezabeležena u civilizovanom i demokratskom svetu. Iz jednog dela srpskog pravosuđa stalno dolaze kritike kako narodni poslanici, a pogotovo izvršna vlast, a pogotovo ministarka pravde, vrše nekakav pritisak na pravosuđe. Mi smo mnogo puta dokazali da to nije tačno. Više puta smo pozivali i te sudije koji se žale na te pritiske i raznorazne nevladine organizacije da nam kažu, eksplicitno da nam kažu koji su to narodni poslanici, koji su to ministri, koji su to političari koji vrše pritisak na pravosuđe

da sudija u odgovarajućem predmetu donese određenu presudu. Nisu uspjeli da navedu ni jedno jedino ime.

Mi se sada suočavamo sa jednom potpuno obrnutom situacijom. Ovde je jedan sudija, koga je spomenuo gospodin Rističević, sudija Majić, sudija Apelacionog suda u Beogradu, sebi dao za pravo da vrši pritisak na Narodnu skupštinu, na narodne poslanike, na ministarku pravde, na Vladu Republike Srbije zato što ćemo, evo, sutra, tj. koliko sutra, između ostalog, da glasamo o zakonu o izmenama i dopunama Krivičnog zakonika kojim uvodimo doživotnu kaznu zatvora za onoga ko sa smrtnom posledicom siluje dete, trudnicu ili nemoćno lice.

Kaže sudija Majić – nečovečno je to što će Narodna skupština da uradi. Zamislite, nečovečno je! Pazite te smelosti. Pazite te drskosti. Kaže nečovečno je što će narodni poslanici da uvedu doživotnu kaznu za nekoga ko siluje dete od tri godine, zato što taj siledžija, taj manijak i taj ubica, njemu se, kaže, oduzima svaka nada da će jednog dana da se nađe na slobodi.

Sad ja pitam sudiju Majića kao sudiju, neka na tu svoju vagu, vi znate šta je simbol pravosuđa, ona rimska boginja Justicija kojoj su zavezane oči da ne gleda ko je ko, a sudija Majić i te kako gleda ko je ko, dakle neka zaveže sudija Majić svoje oči, simbolično govorim, metaforički, i neka na ona dva tasa vage koju drži rimska boginja pravde Justicija stavi život deteta od tri godine koje je silovano, a neka na drugi tas vage stavi čoveka koji je tako nešto uradio, pa neka nam kaže sudija Majić šta je pravda, da li je pravda kazniti doživotnim zatvorom čoveka koji je silovao devojčicu od tri godine, i ubio ju je pritom, da li je važnije njegovo pravo na nadu, kako on to kaže trudeći se da bude poetičan, da bude filozofski nadahnut, ili je preči život koji je nažalost ugašen, a takvih slučajeva je u našoj praksi nažalost bilo, te devojčice od tri godine koju je neka bitanga silovala i ubila.

Ovde se postavlja pitanje šta je pravda. Platon je rekao – pravedno je dati svakome ono što mu pripada, to je pravda. Pitajte bilo kog građanina Srbije, pitajte bilo koga, ko ne mora da bude pravnik, šta je pravedno u situaciji kada dokažete da je neko silovao dete od tri godine. Od 100 građana Srbije 99 će vam reći – tog čoveka treba staviti uza zid. Ne doživotna kazna zatvora, treba ga staviti uza zid. Međutim, mi smrtnu kaznu ne možemo da uvedemo, zato što nas u tome sprečava Ustav Republike Srbije, ali možemo da uvedemo doživotnu kaznu zatvora za onoga ko uradi tako nešto. I nije Republika Srbija ni prva ni poslednja zemlja u Evropi koja ovakvu kaznu poznaje.

Ono što želim da kažem u ime poslaničke grupe i u svoje lično ime, bolje rečeno govorim sad u svoje lično ime i zbog toga imam pravo da budem malo i emotivan i da kažem nešto sa čime se neke od mojih kolega možda neće složiti, suočavamo se s jednom bujicom farisejstva, s jednom bujicom licemerstva, sa bujicom lažnog humanizma koji dolazi od strane onih koji besomučno iz dana

u dan vode kampanju protiv predsednika Republike Aleksandra Vučića, protiv Vlade Republike Srbije, protiv Ministarstva pravde, protiv poslanika koji pripadaju skupštinskoj većini i koji nam sada govore kako je nečovečan Tijanin zakon.

A bio je čovečan onda kada su Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Boško Obradović, Marinika Tepić, Aleksandra Jerkov i svi ostali pokušavali da zloupotrebe oca tragično preminule, bolje rečeno ubijene devojčice Tijane Jurić, Igora Jurića, da ga zloupotrebe u političke svrhe, pa su hteli za sebe da prigrabe političke poene kada su skupljani potpisi za peticiju da se donese Tijanin zakon. I skupljeno je – Majo, koliko beše? – 160.000 potpisa. Među tim potpisima su i potpisi narodnih poslanika iz opozicije, jednog dela opozicije, kojih danas nema u sali. Baš me zanima šta oni misle o toj tezi da je Tijanin zakon nečovečan. Šta misli Aleksandra Jerkov? Šta misli Sanda Rašković Ivić? Šta misli Gordana Čomić? Šta sad misle svi oni koji su hteli da zloupotrebe smrt Tijane Jurić u dnevnopolitičke svrhe?

Kad su oni insistirali da se taj zakon donese, onda je sve bilo u redu, onda je sve bilo u skladu sa evropskim standardima, onda nikakvih problema nije bilo. Onda su glavni problemi bili Aleksandar Vučić i Srpska napredna stranka i mi poslanici i ministarka pravde zašto tog zakona nema u proceduri. Sad kad je zakon ne samo u proceduri, evo sutra ćemo glasati za taj zakon, ja pozivam neka se pogleda svako ko sutra ne bude glasao za to da se uvede kazna doživotnog zatvora za ludaka, za siledžiju koji silovanjem, dakle izvršenjem krivičnog dela silovanja ubije dete, trudnicu ili nemoćno lice, da vidimo gde su ti veliki humanisti, gde su ti veliki zagovornici ljudskih prava i sloboda, gde su ti veliki zagovornici porodice i porodičnih vrednosti. Šta je porodična vrednost? Da pustimo ludake da nam siluju decu? Je l' to porodična vrednost? Je l' to evropska vrednost?

U Americi izriču trostruku doživotnu kaznu zatvora. U Alabami je prošle nedelje, to da znaju ove velike demokrate, izglasan zakon da se uvodi doživotna kazna zatvora za abortus. Ne priznaju ni incest, ne priznaju ni silovanje, ništa ne priznaju. Kako to tamo može? Kako je to sad tamo demokratski? Ovde kada pokušavamo da zaštitimo decu, trudnice i nemoćna lica, sad nam tamo neki Majić, koji je oslobodio šiptarske zlikovce iz Gnjlanske grupe, preko američke televizije N1 svakoga dana, ali bukvalno svakoga dana, soli pamet kako smo nečovečni, kako smo nehumani, kako smo maltene poludivlji ljudi zato što ćemo da uvedemo doživotnu kaznu zatvora za siledžije. I to ne za bilo kakve siledžije. Morate biti monstrum. Ne običan siledžija, ako uopšte postoji običan siledžija. Morate biti monstrum pa da silujete dete, da silujete trudnicu, da silujete nekoga ko je nemoćan.

Sudija Majić bi morao da zna da je svrha kažnjavanja ne samo specijalna prevencija, nego i generalna prevencija. Uvođenjem doživotne kazne zatvora

mi insistiramo na generalnoj prevenciji ove vrste krivičnih dela. Kada se prvi slučaj bude procesuirao i kada prvi siledžija-ubica bude završio u doživotnom zatvoru, bez mogućnosti da izađe, svi drugi će dobro da razmisle da li će da izvrše to krivično delo. To je svrha uvođenja, između ostalog, doživotne kazne zatvora. I sramota je da imamo sudiju kao što je Majić, koji je sudija Apelacionog suda, a koji ne zna da je svrha kažnjavanja ne samo specijalna prevencija, u smislu da ne dođe do povrata kod onoga ko je već izvršio krivično delo, nego generalna prevencija kriminaliteta, da drugi ljudi ne bi vršili krivična dela, pogotovo ovako gnusna krivična dela, gde svirepost treba da je, kako se kaže u jednoj presudi Vrhovnog suda, posebnog intenziteta, jer morate zaista biti krajnje svirep čovek pa da izvršite neko od ovih krivičnih dela.

Dakle, ja želim da vam kažem, gospođo Kuburović, da ćete sutra, što se tiče glasanja, imati punu podršku poslaničke grupe Srpska napredna stranka i svih drugih poslaničkih grupa koje čine skupštinsku većinu. Verujem da će i neki drugi glasati za ovaj predlog zakona. A ovo sam morao da kažem jer se zaista ježim i grozim tog licemerja koje dolazi iz jednog dela pravosuđa, koje kaže – ne smete da komentarišete sudske presude, ne smete da komentarišete ništa što se tiče pravosuđa, ali zato mi možemo svakog dana sa jedne televizije, koja je očigledno u ulozi opozicije u Srbiji, da najbrutalnije napadamo i vređamo poslanike, ministre u Vladi, predsednika Republike itd.

Ja ne znam kad je radno vreme tog sudije Majića. Kako je on mogao u radno vreme, umesto da sedi u svom sudu, da bude na Televiziji N1? To je jedno pitanje za predsednika Apelacionog suda u Beogradu. Kakva je to sloboda? U kojoj to evropskoj zemlji ima da se sudija Apelacionog suda pojavi na televiziji i kritikuje poslanike koji će da donesu zakon? Da li to ima u Francuskoj, Nemačkoj, Velikoj Britaniji? To nema nigde. Ovde samo pojedinci sebi daju za pravo, zato što misle da imaju podršku nekih koji su van ove skupštine a koji su objektivno mnogo moćni i mnogo jaki.

Donošenjem ovog zakona mi im poručujemo – neka su jaki i neka su moćni, ali mi smo jači. Država Srbija je jača i od sudije Majića i od onih koji stoje iza sudije Majića, a pogotovo će biti jača, i mi ćemo u praksi to da pokažemo, da smo jači i od siledžija i od ubica, i da je ovo, nadam se, to sam rekao i neki dan na konferenciji za novinare, nadam se kao čovek da je ovo poslednji zakon koji ova ili bilo koja druga Narodna skupština u Republici Srbiji donosi a koji se kolokvijalno zove po imenu jednog ubijenog deteta. Nadam se da više neće biti potrebe da donosimo nikakve ni Tijanine, ni Zojine, ni Aleksine niti bilo kakve druge zakone, a da će ovi pametnjakovići, poput sudije Majića, konačno početi da rade svoj posao. I bilo bi mu bolje da čita zakone, da prati malo zakonodavstvo Evropske unije, za koju se toliko zalaže, nego što sa jedne otvoreno opozicione televizije kritikuje narodne poslanike i kritikuje Vladu Republike Srbije.

Dakle, gospođo Kuburović, puna podrška za ono što radite. Glasaćemo svim srcem za to da se najstrože moguće kazne oni koji su spremni da poćine ovako gnusna krivićna dela.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Pravo na repliku ima gospodin Ristićević. Pomenut je u govoru.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja se delimićno slaćem sa gospodinom Martinovićem, a jednim manjim delom ne. Dakle, jesu vezane oći boginji pravde, ali to nije razlog da i ući i oći sudije Majića budu vezani. Njemu su vezane i oći i ući. On je govorio o nećovećnom postupanju. On je to naućio iz svog predmeta. Za njega nije nećovećno osnovati logor sa 260 nealbanskog stanovnićstva. Za njega, izgleda, nije nećovećno ubiti svirepo 80 ljudi. Njemu su vezane oći sa više marama. Kod njega boginja pravde ima samo jedan tas, to je tas na koji legne.

Njemu je bitno da Albanci ne daju sitno. Nemoj da se laćemo, Albanci su kupili sve novcem od droge, dijaspore itd. Kupili su i laćnu drćžavnost. Ja tvrdim da su kupili i presude i Mećunarodnog suda pravde, a izgleda da su poćeli da kupuju presude i u samoj Republici Srbiji. Gospodin Majić i Hadćiomerović su, nemojte i onog drugog da zaboravljate, ćivi dokaz za to.

Postoji izreka – ko zlo ne kaćnjava, taj novo zlo ćini. Kad sudiji Majiću nije bilo bitno da se prće i peku doćke srpskih ćena, njemu nikakva nećovećnost više nije granica. On je izgubio kredibilitet. I postoji joć jedna izreka, da ljudi imaju pravo na pravdu, ali takodće ta pravda ne zavisi samo od zakona, već i sudija. Nisu loći zakoni, loće su sudije i sudija Majić to najbolje potvrćuje. A ja mislim da je sudija Majić verovatno gori od svih onih kojima je sudio. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ristićeviću.

Na ćlan 26. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurićić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reć ima Maja Goćković.

Izvolite, gospoćdo Goćković.

MAJA GOĆKOVIĆ: Hvala lepo, iako sam obećala da se neću javljati na amandmane koje predlaću poslanici koji navodno boćkotuju rad naćeg parlamenta. Oćigledno da ne boćkotuju, i to treba da ćuju graćani Srbije, pa i mediji koji stalno piću da ćitava opozicija boćkotuje. Ne boćkotuje ćitava opozicija. Evo, tu su poslanici SRS. Tu je gospodin Ševarlić. Mnogobrojne poslanićke grupe nisu tu, ali oni ne boćkotuju rad Parlamenta. Poslanici iz partija koje predstavljaju pripadnike nacionalnih manjina u drćzavi rade. Znaći, pravi se fama od dvadesetak poslanika koji piću amandmane na predloge zakona o kojima sada mi raspravljamo, ali oni iz nekog razloga ne dolaze ovde, nego sede u ćatorima u parku prekoputa Skupćtine Srbije.

Ali znate šta je rezultat tog njihovog tzv. bojkota? Raspale su im se poslaničke grupe, pa Boško Obradović i ne želi da dođe ovde jer on više nema vreme po kom bi se javljao po ovom poslovniku. Poslanik Zoran Živković, takođe mu se raspala poslanička grupa pa on govori da ne bi došao da priča, jer Marinika Tepić mu je otela poslaničku grupu. Da, i to su poslanici koji zagovaraju bojkot. Plus Đilas, plus Jeremić, koji svakako nisu učestvovali na izborima. I da već jednom skinemo masku sa te farse tzv. bojkota Parlamenta Republike Srbije. Bojkota nema. Oni učestvuju u radu Parlamenta, pišu zdušno amandmane i današnji radni dan smo posvetili bezmalo samo fantomskim ovde amandmanima poslanika koji danas nisu došli na sednicu.

Želim da se zahvalim i poslaniku Martinoviću. Juče sam onako gledala po par minuta svaki kanal, koje mi provajder dozvoljava da gledam, jel', pošto ne možemo da biramo sad ko nam je provajder kablovski, pa šta vam daje da gledate i to je to. Nisam znala da jedan od gospode koja su učestvovala juče na jednoj od medijskih emisija, kanala, šta god već, nastupa, da je sudija. Bila sam ubeđena da je gospodin ili član neke nevladine organizacije pa mu je to u opisu posla da ide medijski, da bude protiv nekog zakona itd. Sve to ima neku svoju cenu kada ste u pojedinim organizacijama. To je dozvoljeno da formirate, slobodan građanin, pa pričate šta hoćete i imate neki svoj stav. Ja nisam znala da je gospodin Majić, Milan Majić, je l' tako?

(Aleksandar Martinović: Miodrag Majić.)

Miodrag Majić, da je on u stvari sudija Apelacionog suda...

(Aleksandar Martinović: U Beogradu.)

U Beogradu. Hvala što ste mi skrenuli pažnju.

To meni mnogo kao običnom građaninu Srbije znači, da znam da od juče sudije mogu slobodno da nastupaju medijski u našoj državi, bez dozvole ili sa dozvolom predsednika Apelacionog suda. To je isto interesantno. Mislim da po proceduri treba da postoji nekakva dozvola višeg organa, odnosno predsednika suda, i da slobodno može da se komentariše presuda suda, što je inače zabranjeno u našoj državi, iako nije zabranjeno, mislim, skoro nigde. Da gledamo samo slučaj O. Džej Simpson, ubistvo; oslobođen je na kraju, ali to je bio jedan od velikih slučajeva u SAD gde se slobodno medijski komentarisalo, medijski vršio pritisak na sudije da osude O. Džej Simpsona i svi su slobodno to komentarisali.

Ali očigledno ono što važi za druge države, za sve druge države, koje kroje politiku i na ovim prostorima, nije dozvoljeno za Srbiju. I ja imam jednu veliku dilemu, jednu veliku dilemu od danas, posle govora Aleksandra Martinovića, dakle, koja je uloga sudija kod nas, u našoj državi onda, i zašto se sudije same ne pridržavaju, prvo, pravila da morate da imate dozvolu od predsednika suda da biste negde nastupali i kako to oni mogu, a obični građani ili ovde predstavnici građana Srbije, za nas je neko glasao u ovoj državi, mi ne

smemo da komentarišemo odluke sudova, što bih mogla da dokažem više puta kako smo mi kritikovani zbog toga.

Želim da kažem i poslaniku Aleksandru Martinoviću da je vrlo hrabar čovek. On je danas vrlo hrabro nastupio, jer je spomenuo dve kategorije, ili dve grupe ljudi koje mi ne smemo nikako bez posledica da ovde spominjemo, zato što ćete videti kakav će linč da doživi Aleksandar Martinović od ovog trenutka pa nadalje. Prvo ćete biti jedan od prozvanih u sledećoj emisiji koju ste spominjali, u to sam ubeđena. Drugo, napašće ga zbog toga što je ovde govorio o ponašanju jednog sudije, koji očigledno ima veoma izražen politički stav, i zbog toga što ima podršku, očigledno veliku, on može da kaže šta god hoće bez ikakvih posledica. Videćete kako će strele da krenu prema Aleksandru Martinoviću zato što je govorio o jednoj od emisija o kojoj ne sme da se govori, a još gore će proći zato što se kritički osvrnuo na nastup sudije Majića, za koga sam ja dosada bila ubeđena da on nije ni aktivan sudija, ni advokat, nego da on predstavlja neku nevladinu organizaciju, što je popularno u poslednje vreme, i da je on jednostavno neki svoj projektni zadatak juče imao u emisiji i izneo pred ono nešto javnosti u Srbiji koja je gledala tu emisiju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Gojković.

Sada bih dao reč ministru Neli Kuburović.

Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Baš u vreme kada srpski parlament raspravlja o doživotnom zatvoru, 17. maja, tj. u petak, Vrhovni sud Velike Britanije doneo je, odnosno izrekao je presudu doživotnog zatvora za britanskog neonacistu, ali je vrlo specifično zbog čega – zbog kupovine mačete sa namerom da ubije zastupnicu Laburističke partije i zbog pretnje da će ubiti policijskog službenika.

Znači, doživotna robija izrečena zbog kupovine mačete i izražene namere da se ubije jedan od predstavnika političke partije, pa ja vas pitam, a i građane Srbije – da li ovo može da se poredi sa svirepostima monstuma koji su ubijali trogodišnje devojčice, gde su im pre silovanja nanosili povrede u vidu rascepa jetre, davili, trovali sonim kiselinama, nakon silovanja i ubistva decu bacali na smetlišta, deponije, pa nakon toga ponovo ponavljali svirepa krivična dela, ponavljali krivična dela silovanja? I reč je sve gotovo o višestrukim povratnicima najvećih i najmonstruoznijih krivičnih dela. Volela bih da se borci za ljudska prava izjasne i o ovome – da li kupovina mačete može da se izjednači sa silovanjem i ubistvom maloletnog deteta?

Mislim da onaj ko se poziva na samostalnost i nezavisnost sudija, a ko je 2009. godine mogao da bira da li će da ide u Viši sud u Beogradu ili u Apelacioni sud, kada su njegove kolege, kojima je bio predsednik suda, u najvećoj meri ostajale bez posla, pitanje je koliko je nezavisan i samostalan bio u tom trenutku da bi sada cenio, i govorio, i kritikovao da li Vlada Republike Srbije treba da

predloži ovakav zakon i da li Skupština treba isti da usvoji. Da kritikuje da nije bilo javne rasprave, a javna rasprava, podsetiću vas, za uvođenje kazne doživotnog zatvora traje još od 2015. godine.

To su vrlo lako proverljivi podaci, jer na sajtu Ministarstva pravde možete da proverite i da nađete Predlog izmena i dopuna Krivičnog zakonika iz 2015. godine, kada je radna grupa u kojoj su učestvovali eminentni profesori Pravnog fakulteta, tu su bili i prof. Škulić, danas sudija Ustavnog suda, i prof. Zoran Stojković, koji je takođe bio član radne grupe, koji je bio i član radne grupe koja je predložila izmene i dopune ovog krivičnog zakonika, pa vas pitam – da li se i njihov autoritet osporava i da li gotovo četiri godine od kada se taj predlog nalazio u javnoj raspravi nije bilo dovoljno vremena za sprovođenje javne rasprave? Zahvaljujem još jednom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama, gospođo Kuburović.

Pravo na repliku ima narodni poslanik Miladin Ševarlić.

Izvolite, profesore.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Hvala lepo.

Zahvaljujem predsednici Narodne skupštine što me je spomenula, da iskoristim ovo vreme.

Nemam ništa protiv da se menja Poslovnik o radu Narodne skupštine i takvih inicijativa je dosada bilo puno, ali mislim da u kontekstu rasprave o amandmanima zaista ima diskusija koje ne zaslužuju da budu iznete povodom amandmana. To je jedan od razloga, zaista, koji treba kanalisati kao posebnu tačku dnevnog reda, izmena i dopuna Poslovnika o radu Narodne skupštine, i dajte da to uradimo.

Takvih inicijativa je bilo. Skupštinska većina je to odbijala sa obrazloženjem da je taj poslovnik donet u njihovo vreme i da ga treba poštovati upravo zbog njih. Sada, kada opozicionih predstavnika, izuzimajući mene i Srpsku radikalnu stranku, nema u Skupštini, odjednom taj poslovnik smeta. Dajte zaista da se posvetimo samo amandmanima i tačkama dnevnog reda.

I najзад, molio bih predsednicu Skupštine da se prilikom glasanja po tačkama dnevnog reda i amandmanima koji su na ovoj sednici predmet razmatranja i usvajanja barem ne koristi zvonice, jer nema prisutnih koji se neće izjašnjavati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima Sonja Vlahović, po amandmanu.

Izvolite, koleginice Vlahović.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Javljam se po amandmanu kolega iz SDS – Predlog zakona o sprečavanju korupcije. Čitajući amandman mislila sam da je neki predlog koji bi poboljšao ovaj zakon, međutim, u pitanju je samo vreme za izbor novog člana Agencije.

Najbitnija poruka je poruka koju su oni nama juče poslali, da su se njihove stranke, stranke opozicije ujedinile juče u Kombank areni i poruka koju su poslali građanima i građankama Srbije – ujedinili smo se danas, mi smo ovde prisutni, ali otvaramo vrata i svima onima koji žele da se bore sa nama za pravedniju i bolju Srbiju.

Poštovani građani i građanke Srbije, kako bi se oni borili da naša Srbija bude pravednija i bolja govore mediji koji su nam izneli neke podatke i sva javnost naše Srbije zna kako bi oni vodili Srbiju. Godine 2013: „'Demokratska' pljačka preko 'Inter-kopa'“. Znači, javnost to može da... Toliko o borbi protiv korupcije i sprečavanju korupcije u našoj zemlji. „Homenova firma dobila dva tendera u Kovinu“, istražuje „Pištaljka“. Kada je bilo? Dvadeset devetog avgusta 2012. godine. „Donator DS-a uhapšen kao vođa carinske mafije“, isto istraživanje „Pištaljke“ 2012. godine. Poštovani građani i građanke Srbije, toliko o njihovoj pristojnoj Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Vlahović.

Na član 26. amandman je podnela narodi poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 27. amandman je podnela narodi poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U ovoj iscrpnoj raspravi, i u načelu i u pojedinostima, govorili smo o predloženim rešenjima čija će primena sutradan imati višestruki značaj. Na prvom mestu je, naravno, pooštavanje kaznene politike na taj način što se granice koje sada važe pomeraju i u minimalnom i u maksimalnom iznosu. Akcenat je, naravno, stavljen na krivična dela sa elementom nasilja.

Ja bih se osvrnula još jednom na prihvaćene predloge od strane Fondacije „Tijana Jurić“. Umesto da bar po tim pitanjima budemo jedinstveni, oni koji bi sedeli ovde prekoputa ali, nažalost, sede u parku ispod šatora, oni su odjednom rešili da te predloge ne podržavaju, upravo zbog politike i zbog svog licemerja, i doveli su do toga da se o tim predlozima raspravlja na način koji nije upućen samo na struku.

U istoj toj emisiji o kojoj je kolega Martinović govorio sam Igor Jurić je rekao da je imao poziv od te tzv. opozicije da umesto parole „Jedan od pet miliona“ istaknu parolu „Doživotni zatvor“. Dakle, oni su od samog početka u stvari želeli da ovu priču politizuju, da na taj način prikupe poene ne mareći mnogo za to koji je zapravo cilj izmena Krivičnog zakonika.

A danas na društvenim mrežama na najružniji način se oglašavaju upravo o tim predlozima Fondacije „Tijana Jurić“. Boško Obradović kaže – nije to taj zakon; Vladimir Gajić se ruga i kaže da je to sada Tijanin i Aleksandrov zakon,

naravno misleći na Aleksandra Vučića; Vesna Pešić poziva poslanike da ne glasaju za ovaj zakon jer su oko nas svakako svi psihopate; Nenad Konstantinović kaže – bićemo najgori u Evropi ako usvojimo ovaj zakon; Zoran Živković, Marinika Tepić, Aleksandra Jerkov, svi koji su potpisali, nisu ovde da raspravljaju o zakonu i izjasnili su se da neće doći u Parlament da podrže ovakve predloge za izmene Krivičnog zakonika.

Znači, oni su rešili da ne podrže ovaj predlog zakona samo zato što ga je podržala Srpska napredna stranka, samo zato što ga je Vlada Republike Srbije predložila, iako mora postojati i formalan predlagač zakona. I nije u redu spočitavati narodnim poslanicima iz vladajuće većine niti Srpskoj naprednoj stranci što stoji iza ovih predloga, jer mi smo ti koji smo otvoreno dali podršku ovom zakonu i nismo se predomislili iz političkih razloga. Ne koristimo mi Tijanin zakon za napade na opoziciju, već samo kažemo ono što je istina. Ovi koji podržavaju šator-politiku su ti koji zloupotrebljavaju i ljudska prava i ovaj parlament. Ako to nešto znači, evo, ja ću ponovo pozvati sve kolege i kolegice narodne poslanike da podržimo ovaj predlog zakona, a vi, gospođo Kuburović, svakako imate našu podršku. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Maja Gojković.

Izvolite, gospođo Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Hvala.

Evo malo i ja da budem moderna. Videla sam sad, govornici što bojkotuju rad Parlamenta obavezno drže mobilni ispred sebe pa nešto čitaju, pa eto, da ne kažu da sam ja neki političar iz prošlosti, da budem moderna.

Nego, u skladu sa ovim zakonom koji raspravljamo mi sa amandmanima koje je opozicija koja lažno bojkotuje rad dela... Ne znam ni kakvu definiciju da stavim. Godinama se, da ne kažem desetinama godina, bavim politikom, nikad nisam čula za bojkot jednog dela jednog ćoška Parlamenta Republike Srbije. Ili bojkotuješ ili ne bojkotuješ, ali ne znam tu definiciju. Smisliću je kad budem nevladinu organizaciju neku osnovala, kad odem u penziju.

Mene interesuje jedan konkretan, ako može ministarka da nam da odgovor na pitanje. Pošto ovde donosimo zakon o borbi protiv korupcije, korupcija obuhvata čitavo društvo, pretpostavljam da u zakonu postoje odredbe u kojima mogu da se pronađu i sudije. Ono što mene zanima je da li aktivan sudija može da osnuje ili da bude član neke nevladine organizacije koju sponzorise, daje donacije neko, ne znam da li domaća neka pravna lica, fizička lica, ili recimo novac i donacije stižu iz – ajde da se ne osete nešto pogođenim Velika Britanija i SAD, uvek mi neke velike države padaju na pamet, ali dobro – ako dolaze donacije, recimo, iz Japana, ili iz Moldavije ili ne znam ni ja odakle...

(Aleksandar Martinović: Iz Hongkonga.)

Iz Hongkonga. Hvala, kolega.

... Da ne misle da je tema odakle dolaze donacije, nego upravo da li sudije, aktivne sudije, bilo kog suda, recimo Apelacionog suda, da li su oni u sukobu interesa i da li je to deo korupcije u našem društvu da si ti sudija, dobijaš platu državnu, moraš da sudiš nezavisno, a sa druge strane, po podne ili uveče si poznati blogger, radiš u nekoj nevladinoj organizaciji, osnivač si ili si se samo učlanio, i dobijaš donacije ovde ko zna od koga, možda od pravnih lica o kojima ti posle treba nešto da odlučuješ, od fizičkih lica, ili donacije stranog porekla. Zar nije to jedan od oblika mogućnosti korupcije, uticaja na tog konkretnog sudiju kako da donosi odluke, kakve stavove prilikom donošenja presude da donese ako mu je sponzor neko ko želi da presuda izgleda baš tako? Da njegovo mišljenje o određenom predlogu zakona bude baš tako, to košta i moraš moje stavove onda da iznosiš.

Mislim da ste me razumeli, a ja mislim da je to jedna duboka, duboka rak-rana, kojoj smo mi na neki način – ne mislim na Parlament, mislim na društvo – otvorili vrata da se na taj način pojavi korupcija duboko, duboko prikrivena. Duboko, duboko prikrivena pod plaštom – osnovao sam centar za istraživanje ovoga i onoga u pravosuđu i pre podne sam sudija, donosim odluke u Apelacionom sudu recimo, Privrednom sudu, gde god, a uveče sam blogger, a malo kasnije, u ponoć sam TV zvezda, a nešto kasnije, vikendom radim u nevladinoj organizaciji i za to dobijam velike honorare. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Gojković.

Reč ima ministar Nela Kuburović.

Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Vrlo zanimljivo pitanje, ali nažalost kao pojedinac ne mogu da dam odgovor. Pitanje je i za Etički odbor Visokog saveta sudstva i za Visoki savet sudstva da utvrdi da li je to spojivo sa obavljanjem sudijske funkcije ili ne. Ali svakako sve su to pitanja koja uskoro treba da Parlament raspravi, kada povedemo raspravu o tome da li treba da menjamo Ustav u delu koji se tiče položaja sudija, položaja javnih tužilaca i verujem da će i poslanici biti u prilici da iznesu svoje stavove o svemu tome, naročito imajući u vidu da upravo pojedinci koje ste pominjali su protiv promene Ustava na način kako je to rekla Venecijanska komisija, na način kako je Vlada sačinila radnu verziju tog teksta, pa verovatno je to jedan od razloga što smatramo da sudija može da bude samo član strukovnog udruženja, može da bude član udruženja sudija, da tužilac može da bude član udruženja tužilaca, a pitanja drugih udruženja ostaju otvorena i tim treba da se bave nadležni organi koji treba da štite samostalnost i nezavisnost sudija.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Kuburović.

Na član 27. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Na član 27. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naziv iznad člana i član 29. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 29. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Reč ima Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kad smo već kod korupcije, kako god se okrenem, gde god zavirim, ono Dragan Đilas. Dakle, ja pitam – šta se dešava sa korupcijom u REM-u? To je Regulatorno telo za elektronske medije; to su gospodin Karadžić i ekipa, pa da pitam ponovo – zašto ja ne dobijam odgovor da li je „N1“ televizija registrovana u Republici Srbiji, odnosno u REM-u kao elektronski medij, kao davalac usluge, da li plaća naknadu za emitovanje kao svi drugi domaći mediji?

Naime, za mene postoji osnovana sumnja da se radi o visokoj korupciji zato što se tu obrću stotine miliona evra; da se radi o korupciji vezano za SBB kablovskog operatera i 27 prekograničnih lažnih televizija, lažnih prekograničnih televizija koje ne reemituju program iz inostranstva, nego ga emituju iz Srbije. Time su se kvalifikovali za piratski medij. REM je takve kanale trebalo da isključi, da naredi kablovskom operateru da isključi takve kanale.

Povezanost kablovskog operatera i tih nazoviprekograničnih 27 kanala je neoboriva. „N1“ televizija je najbolji dokaz za to. Nije registrovana u Srbiji, za razliku od domaćih medija ne plaća naknadu za emitovanje, emituje program iz Srbije, emituje reklame iz Srbije i time dodatno ugrožava medije u Srbiji.

Dakle, da li možemo sad...? To je kao kad bih ja na zgradi osnovao televiziju i prikupio pare od reklame i kažem – ja sam prekogranična televizija. Sistem lažnih prekograničnih televizija i SBB je pomogao da od pretplate i reklama domaćih SBB isumpava novac, Dragan Đilas i Šolak, u inostranstvo. Radi se o pretplati koja je mesečno 15 miliona evra. Za 12 meseci to je preko 150 miliona evra. Taj novac se preko lažnih prekograničnih kanala, koji nisu registrovani u Srbiji a emituju protivzakonito, jer je Zakonom o elektronskim medijima to zabranjeno i Međunarodnom konvencijom iz Saveta Evrope zabranjeno da prekogranični kanali emituju ili prekrajaju strane programe. Oni emituju program iz Srbije, ne plaćaju naknadu, ali pretplatu iz SBB-a, plaćajući prekograničnim kanalima naknadu, izbacuju iz zemlje i tako utaje porez, i tako

novac na crno izbacе van Srbije i tako se bogati Šolak, tako se bogati Dilas, i tako se bogati ekipa oko njega.

Ja mislim da to nije moglo da prođe bez REM-a i Karadžića i zato mislim da REM pod hitno treba dopuniti i treba ispitati na koji način je došlo do ovog scenarija, na koji način je došlo do ove šeme, na koji način je došlo do ovih kombinacija preko kojih gospoda stotine miliona evra godišnje ispumpavaju van ove zemlje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ristićeviću.

Na član 29. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 32. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Izvolite, kolega Jojiću.

PETAR JOJIĆ: Gospođo ministre, gospodine predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, u ime Srpske radikalne stranke uložio sam predloženi amandman, a u vezi sa ovom temom želeo bih da ukažem na sledeće. Organizovani kriminal je, uz međunarodni terorizam, jedna od najvećih opasnosti po savremeno društvo i civilizaciju uopšte. Zato je borba protiv organizovanog kriminala jedno od centralnih pitanja na mnogobrojnim međunarodnim, a i domaćim forumima. U tom pogledu nema ničег spornog, što ne bi ni trebalo da je sporno s obzirom na činjenično stanje.

S obzirom da smo jedna od retkih zemalja koje su formirale posebne državne organe za borbu protiv organizovanog kriminala, moja pitanja i moja ukazivanja bi se odnosila i ticala na praktičnu primenu odredaba vezanih za borbu protiv organizovanog kriminala. S tim u vezi postavljam pitanje – koliko građane Srbije košta borba protiv organizovanog kriminala, i to: koliko iznose materijalni troškovi; koliko je ljudi angažovano u borbi protiv organizovanog kriminala ukupno; ko je sve u grupi onih koji po zakonom utvrđenom načinu primaju uvećani lični dohodak dva puta uvećano, pre svega u MUP-u, u Tužilaštvu za borbu protiv organizovanog kriminala, Specijalnom sudu, ustanovama za izdržavanje kazne zatvora pojedinačno, do kog nivoa i zašto?

Sledeće moje pitanje, gospođo ministre, bilo bi – kakvi su efekti rada ovih ljudi? Koliko je predmeta u poslednjih deset godina pravosnažno okončano u Specijalnom sudu? Koliko je po jednom sudiji, koliko je koštao građane Srbije svaki pravosnažno okončani predmet podeljen sa troškovima rada organa za borbu protiv organizovanog kriminala? Koliko je u budžet Republike Srbije uplaćena protivpravno pribavljena imovinska korist izvršenjem krivičnih dela iz oblasti organizovanog kriminala? Koliko je, s obzirom na osnovni uslov za postojanje organizovanog kriminala, veza kriminalaca sa ljudima iz državne strukture, sa ljudima iz vlasti, državnih činovnika osuđeno za organizovani kriminal?

Postavlja se pitanje jedno – ko traži nezavisnost pravosuđa? Sudije su nezavisne u donošenju zakonite presude i zakonite odluke, ali mi imamo tako organizovano pravosuđe da oni traže nezavisnost ali da nemaju odgovornost...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Samo privedite kraju, kolega Jojiću.

PETAR JOJIĆ: Ako mi dozvolite... Da li ima korupcije u pravosuđu? Izvinjavam se, predsedavajući. Da li ima korupcije u pravosuđu? Pa evo, samo ako mi dozvolite, imam zvanične izveštaje – Osnovno javno tužilaštvo u Pančevu je 8. aprila 2014. godine podnelo protiv advokata Predraga Basarića iz Pančeva 21 krivičnu prijavu. Osnovno javno tužilaštvo u Pančevu je, takođe, 8. aprila podnelo izveštaj i utvrdilo da je protiv navedenog advokata takođe podneta 21 krivična prijava, ali da su sve bile zastarele pre nego što su bile podnete, da bi u drugom izveštaju na postavljeno drugo pitanje rekao tužilac – nijedna nije bila zastarela pre nego što je podneta. Drugo, predsednik Osnovnog suda u Pančevu potvrđuje da je 19 krivičnih prijava podneto protiv Predraga Basarića, advokata iz Pančeva. Drugo...

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, samo završite.

PETAR JOJIĆ: Molim vas, ako mi dozvolite... Ovo su zvanični podaci, ne bih želeo da improvizujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Završite. Izvolite.

PETAR JOJIĆ: Dakle, Stanka Simonović, predsednik suda, takođe piše u izveštaju da je podneto pet krivičnih prijava, ali imenuje sudije koji su te predmete vodili. E sad se postavlja pitanje kako je moguće, ovo je za Ginis, od 1945. godine do danas ja nisam našao u literaturi da je protiv jednog advokata u jednom sudu bilo pokrenuto 37 krivičnih postupaka a da nijedan nije procesuiran. E, ko je tu u pravu? Gde su organi? Ima li korupcije u pravosuđu?

(Predsedavajući: Hvala.)

Ima korupcije i nemojte... U svakom slučaju, ovo što je gospodin Martinović ukazao, imajte u vidu da ne može sudija Majić da upućuje političke poruke, a sudija je Apelacionog suda. Taj sudija bi želeo da bude nezavisan, da zastupa i „žute“ i da ne nabrajam koje druge, ali u svakom slučaju da ne odgovara ukoliko ne donosi nezakonite presude.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jojiću.

Na član 32. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 33. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, postoji više oblika korupcije. Mi uglavnom govorimo o onoj crnoj, kada se za novac učini neka usluga. To je onaj novac koji ja zovem lični porez, kada javni

službenik ili javni funkcioner za nešto iz svoje oblasti dodatno uzme lično novac i tako utvrdi još jednom neku svoju ličnu poresku osnovu. Samo da vas podsetim, dvostruko oporezivanje je zabranjeno, ma o kakvim funkcionerima se radilo, pa makar se radilo i o Đilasu.

Postoji i ona bela korupcija, to je usluga za uslugu. Ja vas pitam – zašto mislite da oni nisu prisutni ovde, ovi nesrećnici koji rade uglavnom protiv svoje države, od koje primaju platu? Možda su one apanaže spolja slađe, deblje itd., ali u suštini Narodna skupština plaća čak nekima od njih stan, recimo Bošku Obradoviću na Dedinju, a danas nijednog od njih nema.

Da li je korupcija kad obećate narodnom poslaniku da će biti usluga za uslugu da on bojkotuje rad Narodne skupštine da bi ga Đilas u budućnosti stavio na listu Saveza za Srbiju? Da li je korupcija kad na takav način na berzi poslanika, ili ne znam kako to da nazovem, odjednom, preko noći kupite dve poslaničke grupe? Kad Vuk Jeremić, da li za novac ili za obećanu uslugu da će poslanici ponovo biti na listi, da li je Vuk Jeremić tako kupio poslaničku grupu? Verovatno da jeste. Verovatno da se radi o toj beloju korupciji, koja je takođe kažnjiva. Da li je Dragan Đilas, kad je kupio Mariniku Tepić i ostatak poslaničke grupe, takođe izvršio nedelo, delo, ili nazovite to kako hoćete, bele korupcije?

U tih pet poslanika našla se i Ana Stevanović, ćerka funkcionerke, ili da je nazovem službenicom u Agenciji za borbu protiv korupcije. To je uradio prethodno i Saša Radulović. Znači, najbezbednije je da u Agenciji za borbu protiv korupcije, ili za sprečavanje sad korupcije, imate nekog svog službenika pa izvršite protivuslugu i onda Anu Stevanović angažujete da bude jedan od potpredsednika svoje partije i u budućnosti je stavite na izbornu listu i tako nemate nikakav problem s Agencijom za borbu ili za sprečavanje korupcije.

Dakle, postoji više vrsta korupcije i, gde god zavirim, nađem Vuka Jeremića i Dragana Đilasa. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 34. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Izvolite, kolega.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala, gospodine Marinkoviću.

Gospodo Kuburović, dame i gospodo narodni poslanici, na Predlog zakona o sprečavanju korupcije Srpska radikalna stranka je podnela amandman na član 34. tako što smo tražili brisanje ovog člana, sa obrazloženjem da ne postoji ustavni osnov za saradnju Agencije sa međunarodnim institucijama i organizacijama.

Vi ste u ovom članu naveli da Agencija u saradnji sa nadležnim državnim organima prati i, u slučaju potrebe, učestvuje u koordinaciji međunarodne saradnje u sprečavanju korupcije, koju vode državni organi i organizacije, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave.

Dame i gospodo, od rada Agencije zavisi opšta klima u društvu, a posebno na temu korupcije.

Slušaj, Vjerice.

Pristup ovoj problematici nije, niti može biti, prevashodno institucionalni, iz prostog razloga što je korupcija hidra sa više glava, brzo se prilagođava a lako regeneriše. Korupcija nije samo domaći produkt. Ona ima i svoje međunarodne oblike, a naročito lokalne. Ona niče tamo gde se i ne sadi. Bitno je da se ne gubi iz vida da kod ovakvih oblika društvene patologije nije dovoljno samo organizaciono i institucionalno opremanje, jer je veći problem još uvek u svesti, u načinu razmišljanja, u bezbednosnoj kulturi, u moralu, u potrebi ljudi u vlasti i onih koji su im bliski.

Trebalo bi da se otkloni privatni interes u vršenju javnih ovlašćenja, kao i da se sprečava gomilanje javnih funkcija koje su međusobno u sukobu interesa. Nažalost, u Srbiji toga ima na svim nivoima vlasti, od lokalnih do republičkih, u svim državnim institucijama. Zato ovu praksu moramo svesti na minimum, odnosno iskoreniti je u svakoj sferi društva ako je to moguće. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Despotoviću.

Na naziv iznad člana i član 35. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 35. dodaju novi članovi 35a, 35b i 35v podnela je narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, juče sam govorio, odnosno prethodni dan sam govorio, u petak, čini mi se, o korupciji koja se odvija po opštinama, i tu sam opštinu Inđiju istakao od 2006/07. godine pa do 2016. kao jednu od najkorumpiranijih, odnosno tamo gde je predsednik opštine bio veoma koruptivan.

Neki su mislili da ne govorim istinu kada sam govorio da je kao Sulejman Veličanstveni, odnosno bio je uspešniji od njega, da je uleteo u Beč i u centru, kao „UžičkaRepublika“, njegov profil je „UžičkaRepublika“ na Tviteru, „UžičkaRepublika“ se revanširala tom nemačkom delu tako što je upala u Beč i zauzela pozamašnu kvadraturu od 160 kvadratnih metara u centru Beča. To nije uspela nijedna Titova partizanska jedinica, ali je Goran Ješić uspeo. Znači,

posle zauzimanja stanova na našoj teritoriji uspeo je da kao „Užička Republika“, tako mu se zove profil, uđe u Austriju i zauzme pozamašnu kvadraturu u Beču.

Mnogi su sa nevericom to slušali, ali evo ga ovde dokument iz Republičkog javnog tužilaštva koji potvrđuje da se proces odnosi na stan u Beču, da je podnet optužni predlog Osnovnom sudu u Staroj Pazovi protiv Gorana Ješića za navedeno krivično delo koje se zove neprijavljivanje imovine ili davanje lažnih podataka.

Dakle, ne samo da je zauzeo stan u Beču, već je mislio da kao Sulejman Veličanstveni, kad on to zauzme van Srbije, pošto nije funkcioner u Austriji, mislio je da nema pravo ni obavezu da to prijavi Agenciji za borbu protiv korupcije. Zbog čega se vodi postupak? A postupak se vodi, gle čuda, niko ne pita odakle stan vredan 500.000 evra predsedniku opštine u Beču, niko ne pita kako je do njega došao, već se vodi postupak samo zato što ga nije prijavio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Amandman kojim se posle člana 38. dodaju nazivi iznad člana i novi član 38a podnela je narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 39. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Da li neko želi reč? (Da.)

Na član 41. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Izvolite, kolega Ljubenoviću.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Smatramo da je potrebno da se prilikom usvajanja Predloga zakona o sprečavanju korupcije neke odredbe jasno definišu, pa smo u ime Srpske radikalne stranke podneli ovaj amandman na član 41.

Član 41. odnosi se na definisanje pojma sukoba interesa. Inače, korupcija je bolest koja razara društvo, a konkretno u Srbiji je na mnogo višem nivou, što ne bi smelo da bude kada je u pitanju vlast koja za sebe želi da kaže da je odgovorna; morala bi mnogo više pažnje da posveti istinskoj borbi protiv korupcije.

Pred nama se sada nalazi zakon čijim usvajanjem će biti zamenjen Zakon o Agenciji za borbu protiv korupcije, međutim, neko suštinsko poboljšanje se ne vidi u tekstu ovog zakona. Ovde je najviše pažnje posvećeno osnivanju nove agencije koja će se zasada zvati Agencija za sprečavanje korupcije.

U obrazloženju za donošenje ovog zakona je navedeno da je za sprovođenje ovog zakona potrebno obezbediti sredstva u iznosu od milion dinara samo za objavljivanje oglasa o javnom konkursu za izbor organa Agencije. Navedeno je još i to da će biti zaposleno 17 novih državnih službenika i da je potrebno za njihove plate u 2020. godini obezbediti 25,6 miliona dinara, za izgradnju aplikativnog softvera potreban je 3,1 milion dinara i još 240.000 za njegovo godišnje održavanje. Za sredstva za rad novozaposlenih planirano je 3,3 miliona dinara i još skoro milion za sprovođenje obuke za buduće lobiste. Još jednom se navodi da je potrebno izdvojiti sredstva za objavljivanje oglasa o javnom konkursu za izbor organa Agencije u 2020. godini, ali se ovog puta radi o iznosu od 200.000 dinara.

Navedeni su i iznosi potrebni u 2021. godini. Ulaganje novca iz budžeta Republike Srbije u borbu protiv korupcije, u sprečavanje korupcije, ne bi trebalo žaliti kada bi bili rezultati. Situacija koju sada imamo nije dobra, pa samo možemo da iznesemo činjenice da je ovo jedna u nizu agencija koja skoro pa apsolutno ničemu ne služi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ljubenoviću.

Na član 42. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite, kolega Ristićeviću.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, već kad smo kod stanova nezbrinutih funkcionera bivše vlasti, „žutih krpelja“, ja ću malo da pričam o osobi koja se zove Dragan Šutanovac, koga sam ja nazvao Dragan Zgrabinovac. To je onaj kome je najbolji krojač na svetu, Tadži iz Turske, ako se ne varam, šio specijalno odelo. Dakle, dolazio je specijalno za njega da mu uzima meru. Tadži je uzeo meru Šutanovcu, ili Zgrabinovcu, i šio mu najskuplja odela na svetu. Tako smo imali odelo skuplje od ministra. Znači, na Šutanovčevom mestu ja to nikako ne bih uradio, jer na takav način postaješ jeftiniji od odela. Ali, da se ne bi desilo da je jeftiniji od odela, on se naoružao skupocenim satovima, koji su vredeli i po nekoliko desetina hiljada evra.

Radi se o čoveku koji je primio naknadu za livenje. Uspešne srpske tenkove prelio je u američki čelik. Znači, čovek koji je bio gotovo mađioničar, alhemičar, koji je uspeo srpske tenkove, topove i neke druge delove naoružanja da pretopi u američki čelik. Čim su to uradili, zatvorili su livnicu. A da ne pričamo o aferi „Ju-Es stil“, kako i na koji način je privatizovana, počela za vreme „Sablje“ i tako dalje.

Znači, taj Dragan Šutanovac je mnogo voleo novac i na računu mu je pronađeno 300.000 evra. Agencija za borbu protiv korupcije podnela je neku prijavu, a sud ga je oslobodio. Kao, Šutanovac je ovlastio nekog drugog da mu prijavi penthaus od 200, 300, 400, 500 kvadrata, čini mi se da je bilo 500

kvadrata na Vračaru, pa on, grešan, nije znao da ovaj nije prijavio, da je to uknjižio u katastar, pa tako do prijave nije došlo, pa nije kriv što je stekao i način na koji je stekao.

Pitam i ministarku pravde, pitam sve vas, pitam građane Republike Srbije – kako je neko sa platom od 1.000 evra stekao stan koji se meri novcem od milion evra? Kako je to uspeo neki ministar, alhemičar, čuveni livac koji je srpske tenkove pretvorio u američki čelik? Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 49. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, ja ponovo moram da ukažem na neku vrstu korupcije, jer korupcija je strašna stvar.

Postoje države bez demokratije, još uvek postoje države bez demokratije, zato što verovatno nisu pristale da demokratija bude uvozni imperijalni proizvod. Znači, postoje neke afričke zemlje koje nemaju naftu pa nisu zanimljive za vaspostavljanje imperijalne demokratije, pa postoje države bez demokratije. Ali nema demokratije bez države. Država je pretpostavka za demokratiju. Ako nemate državu, onda nemate demokratiju, kao Kurdi, Tibetanci i tako dalje.

Postoje narodi bez države, ali korupcija je gadna stvar. Korupcija jede državu, jede institucije i zato je bila država bez države, privid države, posle promena 2012. i 2013. godine, jer su nosioci koruptivnih aktivnosti svojim aktivnostima koruptivnim pojeli državu. Dakle, korupcija je ono što najgore urušava i državu i institucije. I, što je najgore, takva vlast, korumpirana, veoma je opasna, kao u Crnoj Gori. Ona ne dopušta nikakve reforme i promene, jer je previše profitirala iz korupcije da bi dopustila da se demokratija razvija.

Dragan Đilas je najviše profitirao iz korupcije, Dragan Đilas i Vuk Jeremić, i oni ne dopuštaju da se u Parlamentu odvija neki demokratski proces, da svojim političkim neistomišljenicima kažem ovo što im govorim, i kad su tu i kad nisu tu, i da u tom sukobu mišljenja dođemo do neke političke istine, gde je bolje ubeđivati nego progoniti – mi se opredeljujemo za ubeđivanje, a oni su nas progonili – i da iz tog ubeđivanja se utvrdi politička istina, a ona se utvrđuje glasanjem. Većina utvrdi šta je politička istina i to je način donošenja odluka u demokratiji.

Korupcija suzbija demokratiju. Dragan Đilas i Vuk Jeremić i ovaj bojkot, ko bajagi bojkot, najbolji je dokaz za to. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 50. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 51. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite, kolega Mirčiću.

MILORAD MIRČIĆ: Mi, srpski radikali, s nestrpljenjem očekujemo da konačno počne ta borba protiv korupcije. Naravno, opšte je poznato, to je jedna od najvećih opasnosti za svako društvo, pa i za naše društvo. Ne može ona, svesni smo mi, potpuno da se uništi, da se ukine, ali može se svesti na neke podnošljive mere. Mi ovde prisustvujemo, iz saziva u saziv, da ne kažem iz donošenja izmena i dopuna zakona, takozvanom lovu na veštice. Mi se ovde bavimo donošenjem novih odredbi zakona u borbi protiv korupcije, a nijedan dosada funkcioner koji je bio na visokim funkcijama nije procesuiran zbog korupcije i kriminala.

Evo vam primer. Svi znamo da su oni koji su došli petooktobarskom revolucijom ogrezli u korupciji i kriminalu. Evo vam čak i imena: Božidar Đelić, Miroljub Labus, Vlahović i redom. Mlađan Dinkić, da ga ne zaboravimo. Što bi rekli, „i, naravno, Džej“. I šta se dešava? Prošle su godine, svi znamo da je Božidar Đelić, dolazeći iz Francuske, spavao kod tetke na kauču, a sada je čovek koji ima lični kapital u visini od 10 miliona evra.

Drago je nama što je Srpska napredna stranka počela da čisti svoje redove pa je privela ili uhapsila predsednika Opštine Požega, koji je, sumnja se, zajedno sa svojim saradnicima proneverio u visini do 10.000, odnosno otprilike oko 11.000 evra. A šta je sa Božidarom Đelićem, koji ima deset miliona evra? Šta je sa Miroljubom Labusom, koji je opljačkao sve što voz može da povuče? Što bi narod rekao, samo nije mesec ukrao, zato što mesec ne može da se veže da voz povuče.

I šta se dešava? Mi se faktički vrtimo u krug. Pričamo, obećavamo borićemo se protiv korupcije, sprečićemo kriminal, a oni koji su korumpirani, oni koji su ogrezli u kriminalu, oni su na slobodi. Još uzimaju sebi za pravo da nam drže lekciju. Na Kopaoniku, verovali ili ne, predavanje iz ekonomije drži i organizuje Vlahović, koji rame uz rame sa Božidarom Đelićem može da se tretira kao jedan od najvećih kriminalaca u istoriji vlasti Srbije. I čemu to? Dokle ćemo tako? Hvataćemo, što je u svakom slučaju poželjno, one koji su prisvojili protivzakonito, protivpravno 10-15 hiljada evra, a pustićemo ove milionere da šetaju slobodno? Van pameti je to.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Pravo na repliku dr Aleksandar Martinović.

Izvolite, dr Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću.

Gospodin Mirčić kaže da niko nije procesuiran. Čudi me, gospodine Mirčiću, da ne znate da je procesuiran Borislav Novaković zbog malverzacija

sa gradskim građevinskim zemljištem i sa nekretninama u Novom Sadu. Dakle, izrečena je pravosnažna presuda.

Što se tiče Božidara Đelića, Mlađana Dinkića i svih ostalih koje ste naveli, koji su upropaštavali državu Srbiju od 2000. do 2012. godine, pa njih je Aleksandar Vučić pobedio na izborima. On je srušio taj režim, a ne vi. Aleksandar Vučić je sprečio da Srbijom i dalje upravljaju ljudi poput Božidara Đelića i poput svih onih drugih koji su došli na vlast 5. oktobra 2000. godine. Dakle, to je njegov uspeh. Aleksandar Vučić je izgurao Mlađana Dinkića iz Vlade Republike Srbije, ne bilo ko drugi, i Srpska napredna stranka je na to ponosna.

Slažem se sa onim što vi i vaše kolege, na kraju krajeva i mi poslanici Srpske napredne stranke vrlo često ističemo – policija uradi svoj deo posla, tužilaštvo uradi svoj deo posla, ali zapne u sudu. To je problem. To je problem zato što postoje sudije kao što je sudija Majić, koji otvoreno opstruišu državu Srbiju misleći da imaju moćne sponzore i zaštitnike koji im omogućuju da rade sve ono što hoće. To je jedan od razloga.

Drugi razlog je, po meni, taj što se nezavisnost sudova pogrešno tumači i pogrešno shvata. Sudija je nezavisan samo kada je u pitanju postupanje u konkretnom predmetu, u smislu da niko ne može da na njega vrši pritisak da donese ovakvu ili onakvu presudu, ali sudija ne može da bude nezavisan od Ustava, od zakona. Sudija ne može da bude nezavisan, na kraju krajeva – formalno pravno može, suštinski ne bi trebalo – ni od sudske prakse koja postoji u Republici Srbiji, jer nas ta različita postupanja u suštinski istovetnim predmetima jako mnogo sprečavaju da dostignemo željeni nivo pravde u našem društvu.

Tako da tu ima mnogo problema što se tiče pravosuđa. I ministarka pravde je toga svesna i mi smo toga svesni, kao i vi. Ali što se tiče političkog dela vašeg izlaganja, pa Srpska napredna stranka je ta koja je sprečila da oni koji su pljačkali državu Srbiju do 2012. godine to i dalje čine. To je istorijski uspeh Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Reč ima Milorad Mirčić, pravo na repliku.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Ne bih želeo da se ovo pretvori u licitiranje koji je predstavnik veći lopov, da li je to Božidar Đelić ili pomenuti Borislav Novaković. Suština je u sledećem.

Vi gubite iz vida, gospodine Martinoviću, jednu veoma bitnu činjenicu. Taj režim je smenio Tomislav Nikolić. Tomislav Nikolić je izabran za predsednika i na talasu te pobede Srpska napredna stranka je došla na vlast. A pobedio je tako što je rekao da će sve ove koje smo i vi i ja nabrojali, da će ih

procesuirati i da im je mesto u zatvoru, i Đelića, i Vlahovića, i Dinkića i sve redom. Nije to tako davno bilo da bi kod nas zavládala tolika zaboravnost.

Naravno, vi imate puno pravo da istaknete sadašnjeg predsednika vaše partije, što nije sporno da ima određenu ulogu, ali pravi primer ste naveli. Pa on je taj svoj trijumf, Aleksandar Vučić, započeo na tome što je sa govornice Skupštine Srbije tad govorio da, čim dođe na vlast, u zatvor će ići Mlađan Dinkić, Božidar Đelić, Vlahović i svi ostali. Oni se šetaju slobodno. To što je Mlađan Dinkić izmešten iz Vlade, on je na čelu Odbora za koordinaciju saradnje sa Arapskim Emiratima. Pa kakva je tu kazna? Gde je tu odgovornost? Gde vam je Božidar Đelić?

Znate, mi pričamo o borbi protiv korupcije i kriminala. To je kao oni statistički izveštaji Ministarstva unutrašnjih poslova, pa kaže – u tom i tom procentu, u visokom procentu sprečili smo kriminal. Ali tu ulaze i oni sitni, mali džeparoši, i oni gladni što su ukrali kilogram hleba i oni što su počinili mala krivična dela. I čovek, kad gleda, fasciniran je. Ovde su krupne zverke. I dok god ne bude toga, mi možemo da pričamo samo priče, da licitiramo ko je od njih veći kriminalac.

Po nama, srpskim radikalima, svako je kriminalac ko je u korupciji, ko je korumpiran, ko je podmićen, ko je u kriminalu. Svako treba da odgovara pred sudom, pa taman bila njegova stranka na vlasti, ili u opoziciji ili odavno se ne bavi više politikom. To su državne pare, to je društvena svojina, oni su narod ojadili. I mi se sad pravimo kao da ništa nije bilo, sad ćemo doneti zakon. A jedno od žarišta korupcije je upravo i Parlament. Zašto? Zato što nije regulisano statusno pitanje poslanika i pred kraj mandata svakog dolazi do pretrčavanja, do preletanja iz poslaničke grupe u poslaničku. Na taj način se krivotvori sve ono što se zove donošenje zakona i sve ono što je zakonodavna vlast. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Pravo na repliku takođe ima dr Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodin Mirčić je malo bio anahron jednim delom u svojoj diskusiji, zato što je spominjao društvenu svojinu. Društvena svojina kao pravna i kao ekonomska kategorija kod nas ne postoji već dugi niz godina. Ali nije to toliko važno.

Ono što je, gospodine Mirčiću, važno da se naglasi, Aleksandar Vučić nije taj koji izriče pravnosnažne presude. Vi ste bili svedoci, isto kao što su bili svedoci svi građani Srbije, koliko je ljudi za koje je postojala osnovana sumnja da su izvršili različita krivična dela iz oblasti organizovanog kriminala uhapšeno, policija dostavila dokaze tužilaštvu, tužilaštvo pokrenulo istragu i na kraju je sud te ljude, u jednom dobrom broju slučajeva, oslobodio.

Ali da sad ne bi ispalo da se ja mešam u rad sudova i da vršim pritisak na sudije, moraju građani Srbije da razumeju da je zadatak policije da pribavlja dokaze, a na sudu je da ceni te dokaze, da ih uzima u obzir ili da zauzme drugo

stanovište pa da kaže da oni nisu relevantni. Ali ne može Aleksandar Vučić da bude kriv zato što je, po vama, ovaj ili onaj kriminalac na slobodi. Prosto ne može. Aleksandar Vučić nije sudija, kao što ni vi ni ja nismo sudije. Izvršna vlast ne sudi. Izvršna vlast, odnosno jedan deo izvršne vlasti, a to je policija, pre svega pribavlja dokaze, tužilaštvo goni učinioce krivičnih dela, a sud je taj koji, na kraju krajeva, daje svoju konačnu reč i izriče pravnosnažnu presudu.

Ja mislim, pošto ste spomenuli Tomislava Nikolića, gospodine Mirčiću, da vas u stvari suštinski boli jedna druga stvar, što je Tomislav Nikolić, a ne vi, ispunio zavet Vojislava Šešelja kada je odlazio u Hag 2003. godine, kada je rekao – ja idem tamo da pobedim Haški tribunal, a vama ostavljam u zadatak da srušite dosovski režim. I eto, igrom istorijskih prilika, upravo je čovek koga vi očima ne možete da vidite ispunio zavet predsednika vaše stranke. Kao što ste i sami rekli, on je srušio taj omraženi dosovski režim, a ne vi.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Martinoviću.

Pravo na repliku Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Dobro da ste me podsetili, gospodine Martinoviću. Tada, kada se to dešavalo, bili smo u istoj stranci i bio nam je predsednik Vojislav Šešelj. Ali to je nebitno.

Tomislav Nikolić je na neki način fenomen kada je u pitanju rušenje prethodnog režima. Izbori i glasanje su trajali sve do 20 časova, a on je u 17 časova pobedio. To dosada, u novijoj istoriji izbora, nije zabeleženo, da je EU čestitala Tomislavu Nikoliću u 17 časova njegovu pobedu. I sami ste, kao i ja, izražavali sumnju vezano za to.

Da li se on oslobodio tog dosovskog režima? Pa evo, i dan-danas imate ostatke tog dosovskog režima, koji su vam koalicioni partneri. Znači, niste u pravu. Mi bismo voleli da jeste, da se oslobodilo, da su svi procesuirani. Ne svi bukvalno, nego oni koji su nosioci kriminalnih radnji. Ali ili nemate hrabrosti ili, kako to ovde želite da istaknete, da sudstvo je nesposobno. Samo nemojte gubiti iz vida, i ti dokazi koji dolaze od Ministarstva unutrašnjih poslova nisu potpuno valjani. Ne kažem da nisu svi, ali mnogi su sa dosta toga što fali. Zato što i u samom Ministarstvu unutrašnjih poslova imate ostatke tog takozvanog DOS-a pa to namerno rade. Vidite sa kakvim se situacijama sve susrećete.

Ali ono što želim da naglasim, nemamo mi ništa protiv ličnosti bilo koje. To što vi kažete da mi ne možemo Tomislava Nikolića ili ja da ne mogu očima da ga vidim, niste u pravu. Politička borba je takva koja podrazumeva da se iznosi argumentacija, da se politički obračunavamo argumentima. Ja vam kažem, a vi ste svedok, njegova pobjeda je i dalje pod znakom sumnje. Jer, da nije pod znakom sumnje, zašto mu je Evropa u 17 časova čestitala? Zašto? Zar to nije neka logika stvari da se čovek priupita malo, da kaže – da li je to sve pošteno, da li je to časno bilo? Po nama, radikalima, nije. Saznaće se.

Kao što je sve prolazno, prolazna je i vlast. Toga ste vi duboko svesni. Doći će do promene. Kada dođu srpski radikali u situaciju, proverićemo sve. Neće ništa ostati tajna. Kao i za kriminal, tako ćemo i to. Zato što je i tu jednim delom i te kako začet kriminal, ali nova vrsta kriminala kojom se služio, kupovinom glasova, nameštanjem izbora itd., itd., a sve to Zapad gledao tako što je stavio ruku na oči i kao da nije primećivao.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Pravo na repliku dr Martinović.

Izvolite, dr Martinoviću.

(Vjerica Radeta: A ja?)

Da, vi ćete sledeći. Priznaćete da je realno da pustim i drugu stranu, pa onda vas.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Moram da kažem da ova argumentacija koja se tiče pobede Tomislava Nikolića, odnosno dovođenja u sumnju pobede Tomislava Nikolića na predsedničkim izborima 2012. godine, koju smo maločas čuli, mene umnogome podseća na argumentaciju koju vrlo često iznose Boško Obradović, Bojan Pajtić itd. Manje-više svi se oni služe tom istom argumentacijom, da je pobeda Tomislava Nikolića pod znakom sumnje zato što su mu neki zvaničnici Evropske unije greškom čestitali pobedu u 17 časova a izbori su okončani, odnosno glasanje je završeno u 20 časova.

Ono što je činjenica je da je Tomislav Nikolić na tim izborima pobedio, svidalo se to nekome ili ne. I ono što je takođe činjenica, opet se svidalo to nekome ili ne, Aleksandar Vučić je prvi političar u Srbiji koji je imao hrabrosti da se, zajedno sa svojim saradnicima iz MUP-a, iz Ministarstva pravde, iz BIA i drugih nadležnih organa i službi, uhvati ukoštac i u borbu sa ljudima, kao što su Kosmajac, kao što je Mišković, koji su do 2012. godine bili apsolutno neprikosnovene ličnosti. Ne da neko nije mogao da pokrene postupak protiv njih, nego niste smeli ime da im spomenete. Mišković je sastavljao Vlade kako je on hteo, pisali su se zakoni kako je on hteo, ministri u Vladi su bili ljudi koje je on direktno postavljao ili kasnije smenjivao. Svega toga sada nema. Srbija je slobodna država. Srbija je država koja vodi borbu protiv kriminala i korupcije.

Ja ponovo ističem, ja se slažem sa vama, voleo bih da ima više pravnosnažno rešenih slučajeva iz oblasti korupcije i iz oblasti organizovanog kriminala, ali moramo malo pustiti da i vreme odradi svoje. Na pragu smo krupnih reformi kada je u pitanju naše pravosuđe. Ja se nadam da će i te reforme dati svoga efekta kada je u pitanju procesuiranje onih slučajeva koji dolaze iz oblasti organizovanog kriminala i korupcije.

Što se tiče pobede nad dosovskim režimom, možemo mi sada da pričamo šta hoćemo. Ono što je činjenica, da nije bilo promena 2012. godine, pitanje je da li bi Srbija danas uopšte postojala kao država, jer je situacija, ekonomska, finansijska, politička, bila takva da je praktično Srbija kao država bila na rubu

propasti i, da nije bilo tog istog Aleksandra Vučića i njegovih hrabrih reformi koje su započele krajem 2013. i početkom 2014. godine, nikada Srbija ne bi bila ovako ekonomski uspešna kao što je danas, nikada ne bismo imali ovoliko investicija, ovoliko novih radnih mesta, nikada ne bismo imali nove tunele, nove mostove, nove auto-puteve kao što je ovaj kroz Grdeličku klisuru. Ništa od svega toga ne bi bilo. Bili bismo jedna mala balkanska mračna državica u kojoj tajkuni caruju, u kojoj se jedino oni pitaju. Ne bi bilo ništa od ovoga čega smo danas svedoci, da smo jedna od ekonomski najnaprednijih država, i to je veliki uspeh i Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije.

Bilo bi dobro, i ja se slažem sa vama u tome i svi se slažemo, da ekonomski napredak Srbije bude praćen i napretkom kada je u pitanju borba protiv kriminala ili korupcije, ali tu je presudna uloga sudova. Ja se nadam da će sudije imati dovoljno društvene svesti i odgovornosti da shvate i da razumeju da su krivična dela iz oblasti organizovanog kriminala, iz oblasti korupcije rak-rana srpskog društva i da nam ona bukvalno jedu, ta krivična dela koja nisu procesuirana, jedu deo rezultata koji postižemo na ekonomskom planu.

(Predsedavajući: Hvala.)

Time završavam. Srpska napredna stranka želi borbu na dva koloseka. Jedan je borba za ekonomski preobražaj Srbije, to nam je pošlo za rukom, a drugi kolosek je bespoštedna borba protiv kriminala i korupcije, i tu ukazujemo na značaj pravosudnog sistema u Republici Srbiji i tu ukazujemo na značaj svakog pojedinačnog sudije koji postupa u predmetima korupcije i u predmetima organizovanog kriminala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Pravo na repliku ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: E, ovako je bilo. Te 2008. godine, a i dve-tri godine ranije, bilo je sasvim izvesno da će Srpska radikalna stranka pobediti na nekim narednim izborima. Mi smo tada imali 81 narodnog poslanika, godinu dana pre toga 78. I svi smo, svi narodni poslanici... Kad nas je bilo 78, bio je i Aleksandar Vučić, Martinović je bio u oba saziva, bila sam i ja, i Mirčić, i Nataša, nije bitno, znači bilo nas je dovoljno da građanima Srbije predstavimo koliki su kriminalci predstavnici režima Borisa Tadića, pa i Koštuničinog pre toga. Pa smo mi kao narodni poslanici tvrdili da ćemo Dinkića strpati u zatvor zbog toga, toga i toga, da ćemo Đelića strpati u zatvor zbog toga, toga i toga, pa Labusa, pa Vlahovića, pa Đilasa, sve sa konkretnim razlozima zbog čega. I to je bio razlog da građani Srbije, između ostalog, kažu – e, ovi će stvarno skloniti ove „žute“ lopove. Šta se desilo? Kada je bilo izvesno da će to raditi srpski radikali, onda su se umešale službe, i naše i strane, i onda su počeli da vršljaju po stranci i onda su našli svoje pijune, i onda je došlo do toga da se jedan deo

ljudi izdvojio iz Srpske radikalne stranke da pravi proevropsku stranku da bi omeo dolazak Srpske radikalne stranke na vlast. Ovo je apsolutna istina.

Što se tiče primedbi da dođe do sudova pa onda sudije ne presude, ne čusmo nigde koliko je bilo tih predloga za disciplinski postupak sudija. A što je još važnije, gde to sudije nisu sudile. Krivična prijava protiv Dinkića – nema je, protiv Labusa – nema je, protiv Vlahovića – nema je, protiv Đelića – nema je, protiv Đilasa – nema je. Kako će sudije da sude? Da dođu na posao i kažu – daj sad da sudim Labusu, a nema krivične prijave? Pa nemojte da obrćete igricu, nismo mi baš naivni da ne razumemo.

Dalje, ne sumnjamo mi u pobjedu Tomislava Nikolića, sumnjali ste vi. Vi ste posle prvog kruga istresali džakove i tvrdili da su vam pokradeni izbori itd. Gde su ti džakovi? Gde je postupak? Šta ste utvrdili? Je li vam stvarno neko nešto ukrao ili nije? Nemojte, ljudi moji. Vi se vraćate u nešto što baš vama ne prija da se vraćate. Mi nemamo nikakav problem. Mi smo bili čisti i onda i sada. I mi smo i tada pričali ovo što pričamo i sada. I samo želimo da građani Srbije to, naravno, razumeju.

Samo još jedna rečenica. To što se hvalite, to već traje, je li, sa Miškovićem i Kosmajcem, niko nije smeo da ih dotakne. Pa kada je Mišković uhapšen, kada sam videla šta piše u toj optužnici, a uverena sam da je isto pomislio i gospodin Martinović, u čije pravničko znanje ne sumnjam, da je rekao – pa ovaj čovek će biti oslobođen, kako zbog ovoga da odgovara? Kako će on odgovarati za korupciju, a Boris Tadić, kao neko ko mu je korupciju omogućio, nije dotaknut u ovoj krivičnoj prijavi?

A podsetiću i na Kosmajca. Znae, to je onaj, kaže, čije ime niko nije smeo da izgovori. A onda novinarka, koja je bila nameštena da malo razvije priču, kaže – a, znači jedino što o njemu znamo jeste da živi na Kosmaju. Zato što mu je prezime Kosmajac.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Pravo na repliku ima dr Martinović.

Izvolite, dr Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Uprkos toj izbornoj krađi koja se desila te 2012. godine, uprkos tim džakovima o kojima ste govorili, Tomislav Nikolić je opet pobedio. Zamislite koliko bi njegova pobjeda bila još ubedljivija da nije bilo izborne krađe koju je organizovao Boris Tadić. To je jedna stvar.

Druga stvar, vi sad kažete ovde i nama prebacujete – a gde je krivična prijava protiv Dinkića, a gde je krivična prijava protiv Đelića, protiv ovog ili onog. Pa što je niste podneli? Ko vas sprečava da podnesete krivičnu prijavu? Krivična prijava nije optužnica, pošto mi se neki smeju, pošto izgleda da ne prave razliku između krivične prijave i optužnice. Ko vas sprečava? Ako imate dokaze, presavijte tabak, što bi rekao naš narod, pa podnesite krivičnu prijavu protiv bilo koga za koga sumnjate da je izvršio bilo koje krivično delo.

Ali mislim da nema potrebe da se ovde i vi i ja ubeđujemo oko stvari oko kojih se slažemo. Nije problem u izvršnoj vlasti. Nije problem u radu Ministarstva unutrašnjih poslova. Nije problem u radu Bezbednosno-informativne agencije. Oni ljudi urade sve što je do njih da pribave relevantne dokaze da bi oni za koje postoji osnovana sumnja bili privedeni pravdi. Postoji problem u jednom delu, da ne ispadne sada da je celo pravosuđe neefikasno i loše, ali postoji problem u jednom delu našeg pravosuđa koje, izgleda, svesno opstruiše nameru izvršne vlasti da se ova država obračuna sa kriminalom i korupcijom. I to je problem.

(Petar Jojić: Razrešenje.)

Slažem se, razrešenje. Ali i to je postupak koji traje.

Dakle, ima mnogo problema u našoj državi. Ali, sa druge strane, vi idete u jednu krajnost pa kažete – ništa nije urađeno. Mnogo toga je urađeno. Mnogo toga je urađeno i na političkom, i na ekonomskom, i na pravnom, i na pravosudnom i na svakom drugom planu. Srbija 2019. godine jednostavno ne može da se poredi ni po jednom parametru sa Srbijom iz 2012. godine. To su u suštinskom smislu dve različite države.

Država u kojoj je predsednik Republike Aleksandar Vučić suštinski, u političkom smislu, u ekonomskom smislu, u finansijskom smislu, nema nikakve veze sa državom u kojoj je predsednik Republike bio Boris Tadić. Boris Tadić nam je ostavio razvaline. Predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić ostaviće budućim generacijama nove investicije, nova radna mesta, nove fabrike, nove auto-puteve, nove mostove, nove tunele. Ostaviće, što je jako važno, nikad bolje, nikad čvršće odnose – i političke, i ekonomske i vojne – i sa Ruskom Federacijom, i sa Kinom i sa drugim našim prijateljima u svetu.

Ostaće upamćeno u istoriji da je za vreme mandata Aleksandra Vučića započet jedan obrnut proces kada je u pitanju Kosovo i Metohija. Za vreme Borisa Tadića države su se utrkivale koja će pre da prizna Kosovo i Metohiju. Sad mnoge države povlače priznanje KiM. To govori o tome da je Srbija postala jaka država, da je Srbija stekla ugled u međunarodnoj zajednici, da smo postali kredibilan partner.

Nemamo mi iluzija da su nam prijatelji svuda u svetu. Ali pokušavamo da od onih koji su nam iskreni prijatelji učinimo da budu još iskreniji, a oni koji su nam do juče bili, manje ili više, otvoreni neprijatelji da nam makar više ne budu neprijatelji i da budemo partneri sa kojima ćemo moći na razuman način da sarađujemo.

To je jedna odgovorna politika. To je jedna racionalna politika. To je jedina moguća politika u ovom teškom vremenu u kome se Srbija i srpski narod nalaze.

Pa zar vam ništa ne govori činjenica da nema većeg događaja od političkog, od ekonomskog ili nekog drugog značaja koji se dešava u Republici

Srbiji a da, zajedno sa Aleksandrom Vučićem, toj manifestaciji ne prisustvuju i Milorad Dodik, i Milorad Pupovac i politički prvaci Srba iz Crne Gore?

(Vjerica Radeta: Skot.)

Dobro, vi kažete Skot. Da li mi možemo da pobedimo Ameriku? Ne možemo. Znači, ne možemo da pobedimo Ameriku. Vi se sada smežete. Ne možemo da pobedimo Ameriku. Hajde od onih koje ne možemo da pobedimo, a koji su nam bili neprijatelji i koji su nas bombardovali, da makar pokušamo da napravimo neke partnere. Vi se sada smežete i ja razumem vašu poziciju. Vi ste opoziciona stranka, ne snosite odgovornost ni za šta, možete da se smežete, možete da dobacujete, ali stavite se u ulogu predsednika Republike. Stavite se. Pobedite na izborima pa ćete vrlo rado da sednete tamo gde on sedi.

Znači, stavite se u ulogu predsednika Republike pa ćete videti koliko je težak njegov posao. Svakoga dana se suočavate sa bezbrojnim pritiscima, sa velikim teretom i svakoga dana morate da donosite teške odluke. I narod Srbije dobro razume koliko je delikatna i koliko je teška pozicija Aleksandra Vučića, ali istovremeno narod je dobro razumeo sve poteze koje je povukao. Mnogi su sumnjali i u fiskalnu reformu, mnogi su sumnjali kada je rekao da ćemo da obnovimo i da osnažimo našu vojsku. Mnogi su sumnjali kada je rekao da ćemo da ojačamo naše veze sa Republikom Srpskom. Evo, sad smo svi, i vi iz opozicije i mi iz vlasti, živi svedoci da je sve to istina.

Dakle, upornost, marljivost, rad, trud, hrabrost, to se isplati, ali je to težak put. Junaci i veliki ljudi uvek izaberu teži put. Oni drugi izaberu lakši.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Pravo na repliku ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Tri stvari. Kada ste pomenuli te džakove i opet neku veliku pobeđu koja je bila posle džakova, pitanje je zašto nikada javnost nije saznala da li je stvarno bilo krađe u tom prvom krugu. Vi ste vlast u međuvremenu postali, to je trebalo da ispitate. Druga stvar, vi ste dozvolili jednu veliku krađu pa danas svi zajedno imamo glavobolju zato što ste dozvolili Kajlu Skotu da u Narodnu skupštinu uvede poslaničke grupe koje nisu imale 5% osvojenih glasova, koliko je potrebno za cenzus. I nikada niste hteli da se to ispita. Tako se našao u klupama i Boško Obradović, i ova Sanda, i ovi Tadićevi itd. Da su oni došli u Narodnu skupštinu zato što je to narod glasao, niko ne bi imao protiv, ali svi znamo da to nije bilo tako. Dakle, niste principijelni što se toga tiče i to je jedan problem.

Drugi problem, odnosno drugo na šta želim da skrenem pažnju – nemojte da nas predstavljate neznaćima. Znamo mi šta je krivična prijava, znamo mi šta je optužnica. Govorim o tome šta smo obećavali zajedno kada ste vi bili srpski radikali, a govorim o onome šta u međuvremenu niste uradili. A gde su optužnice? Gde su optužni predlozi? Do koga je to, gde je tu zapelo? Do sudija?

Nije, brate. Je l' vam radi policija? Je l' vam rade tužilaštva? Gde su dokazi? A sami znate koliko ih ima i sami znate da ih ima. Na kraju krajeva, zna cela Srbija.

Kažete – što nismo mi podnosili krivične prijave? Pa evo, reći ću vam jedan primer jedne krivične prijave, a nije to jedina koju je podnela Srpska radikalna stranka. Ovu o kojoj govorim potpisao je pre skoro sedam godina Zoran Krasić i priložio je dokaza na nekih 80 strana. Tom krivičnom prijavom obuhvaćeni su svi akteri donošenja, potpisivanja briselskih sporazuma, od onih koji su to pripremali do onih koji su potpisali. Znači, tom krivičnom prijavom obuhvaćen je i Boris Tadić, i Mirko Cvetković, i Borko Stefanović, i Ivica Dačić, i Tomislav Nikolić, i Vuk Jeremić, i Aleksandar Vučić i Marko Đurić. Možda sam nekoga preskočila. Znači, svi koji su bili u tom lancu. Nikada, nikada se nigde pojavila nijedna reč nije vezano za tu krivičnu prijavu. I, naravno, podnošenje krivičnih prijava od strane ljudi iz opozicije unapred se zna da je propao posao.

Gde se vama to pojavila Zagorka Dolovac, državni, republički javni tužilac? Da l' ona progovori jednu, beknu li ona negde nešto? A svašta se dešavalo u Srbiji. Svašta se dešavalo.

Dešavale su se i neke pozitivne stvari. Naravno, sve ono što ste zadržali, što je deo programa Srpske radikalne stranke, nikada nećemo reći da smo protiv. Pa kako bismo mi mogli biti protiv bliske saradnje sa Republikom Srpskom? Kako bismo mi mogli biti protiv saradnje sa Ruskom Federacijom? Kako bismo mi mogli biti protiv izgradnje tih infrastrukturnih objekata? To je sve ono što je stav i što je program Srpske radikalne stranke.

Ali smo zato protiv toga da plaćate, da prodajete radna mesta, da dajete po 10.000 evra raznim strancima koji ovde dođu na određeno vreme pa odoše, koji zapravo iscrpljuju naše ljude koji ovde rade za 200 ili 250 evra mesečno, umesto da te pare date našim ljudima, našim poljoprivrednicima, našim privrednicima, pa da oni učine sve da svoju proizvodnju prošire, da, naravno, ostanu u Srbiji jer to žele, pa da istinski dobijemo nova radna mesta itd.

Dakle, ono što je u skladu sa programom Srpske radikalne stranke, ko god da zastupa, mi ćemo u tom delu da ga podržimo. Ali ono što nije u skladu sa tim programom, uvek ćemo biti najoštrij kritičari.

A što se tiče Kosova i Metohije i te priče koliko se povlači sad tih priznanja, to svakako jeste veoma bitno, ali je onda interesantno zašto državni vrh ne reaguje na taj način. Ali o Kosovu i Metohiji ćemo za nekoliko dana. Što se mene tiče, ne bih sad širila tu priču. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite, dr Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Evo, sad od svih tih silnih Dinkića, Delića i ostalih lopuža vi ste rekli da ste podneli krivičnu prijavu protiv Tomislava Nikolića i Aleksandra Vučića zbog briselskih sporazuma, a suština Briselskog sporazuma...

(Vjerica Radeta: Ne, Borisa Tadića, Vuka Jeremića...)

Evo, ja sam vas pažljivo slušao, nisam vam dobacivao, pa se nadam da ćete i vi saslušati mene.

Dakle, vi ste od svih tih lopova i bitangi nabrojali Tomislava Nikolića i Aleksandra Vučića u vezi briselskih sporazuma. Pri tome nećete da kažete da se najveći deo Briselskog sporazuma odnosi na formiranje zajednice srpskih opština, koju Priština opstruira uz, verovatno, jedan deo podrške međunarodne zajednice.

Ovo što pričate o tzv. lažnim investicijama, o tih famoznih 10.000 evra, to isto priča Boško Obradović, to isto pričaju ovi iz Demokratske stranke, to isto pričaju i ljudi iz partije Vuka Jeremića. Vi, jednostavno, obmanjujete građane. Građani treba da znaju da u Republici Srbiji postoji Zakon o državnoj pomoći. Zakon o državnoj pomoći, koji može svako da pročita, nije nikakva tajna, ne pravi nikakvu razliku između investitora koji dolazi iz Nemačke i investitora iz Mladenovca, Sokobanje ili Subotice. Dakle, svako je investitor i svako je pod istim uslovima u mogućnosti da dobije ono što narod kaže subvencije, a zakon kaže državnu pomoć. I u tom smislu pravni sistem Republike Srbije niti koga favorizuje, niti bilo koga oštećuje.

Takođe, niste u pravu kada iznosite takođe nešto što je neistina kojom se služi ovaj drugi deo opozicije, koji trenutno nije u sali, koji navodno bojkotuje Skupštinu, kada kažete da investitori odlaze iz Srbije. Navedite mi jednog investitora koji je otišao iz Srbije u poslednjih nekoliko godina. Nema nijednog. Nema nijednog. Investitori dolaze u Srbiju. Svakog dana otvaramo neke nove fabrike.

Ta priča o tome da ljudi u pojedinim fabrikama rade za 200 evra, da nose pelene, pa to je priča Demokratske stranke. To je priča Kene, to je priča Aleksandre Jerkov, to je priča ovih koji nemaju o čemu drugom da pričaju pa onda izmišljaju. To je priča Balše Božovića. Kad su Kinezi otvorili fabriku „Meita“ u Obrenovcu, on je ovde pričao kako mi uvodimo robovlasnički sistem u Srbiji. Pazite, dolazi jedna od najvećih svetskih kompanija i odabere Obrenovac, dakle jednu gradsku opštinu u Beogradu, da investira i pojavi se čovek koji je u to vreme bio predsednik Gradskog odbora Demokratske stranke, Balša Božović, i kaže – e, vi dovodite kineske robovlasnike da izrabljuju radnu snagu ovde u Obrenovcu, ljudi nose pelene itd.

Tu priču o pelenama pokrenula je Aleksandra Jerkov. Ja vas molim, vi ste ozbiljan poslanik, dugo godina ste u Narodnoj skupštini, nemojte da se hvatate za te neistine i za te izmišljotine. Ne postoji nijedna fabrika u Srbiji u

kojoj radnici nose pelene, u kojoj se ne poštuje Zakon o radu i u kojoj se ne poštuju drugi pozitivni propisi Republike Srbije. Ja nisam čuo nijednog radnika u Srbiji koji je zaposlen u bilo kojoj od tih kompanija koji se žalio na uslove rada; ni na platu, ni na uslove rada, niti na bilo koji drugi problem koji, eventualno, ima.

Naravno, možete vi sa strane sve to da posmatrate i da kritikujete ovaj ili onaj detalj, ali suštinski mi smo izvršili ono, i građani Srbije to razumeju, ono što se zove – nismo završili taj proces do kraja, ali smo ga u velikoj meri započeli i skoro da smo na putu da ga okončamo – a koji se zove reindustrijalizacija Srbije. Sve ono što je bilo upropašteno u ratovima tokom devedesetih, sve ono što je bilo upropašteno za vreme sankcija, sve ono što je bilo upropašteno za vreme dosovskog režima Aleksandar Vučić i Vlada Srbije uspeali su da vrate u život. I mi više nismo samo ruralna, poljoprivredna zemlja. Mi smo zemlja sa jakom industrijom – u oblasti proizvodnje automobila, komponenti za automobile, traktore, priključne mašine itd.

Za vreme Borisa Tadića, za vreme njegove vlasti, znate i sami šta je bila investicija – kad Miroslav Mišković proda „Delta holding“ „Delezu“. To je Demokratska stranka beležila kao investiciju u budžet Republike Srbije. Mi danas kao investiciju beležimo otvaranje fabrike, svake nove fabrike od Subotice do Vranja. I, kao što vidite, ne pravimo nikakvu razliku. Mi ne pričamo o decentralizaciji, kao što su oni pričali. Za nas je svaki deo Republike Srbije podjednako važan; i Preševo, i Bujanovac, i Vranje, i Beograd, i Subotica i Novi Sad. Nema dela Srbije u koji nismo uložili. Nema skoro opštine u Srbiji u kojoj nešto nismo napravili – negde put, negde novi vodovod, negde novu kanalizacionu mrežu, novu fabriku, nove železničke pruge.

Mi radimo ono što stotinama godina u Srbiji nije rađeno. Mi nastavljamo posao kralja Milana Obrenovića, nastavljamo posao Nikole Pašića, nastavljamo posao Lazara Pačua. Pa oni su počeli sa modernizacijom Srbije. Nastavljamo posao Milana Stojadinovića, da imamo jak dinar. Kad je dinar bio jači u proteklih nekoliko decenija? Kad je inflacija bila niža? Iz udžbenika Milana Stojadinovića, iz udžbenika Lazara Pačua se vodi fiskalna, i finansijska i monetarna politika u Republici Srbiji, a vi kažete da to nije tako.

Ja sad ne spominjem namerno ni Svetsku banku ni Međunarodni monetarni fond jer znam da ćete vi odmah da skočite i kažete da oni nisu relevantni, ali znam da ste čitali Milana Stojadinovića i kažete mi – koju meru koju je on svojevremeno preduzimao nije preduzeo Aleksandar Vučić da bi ojačao državu Srbiju? Evo, kažete mi koju meru. Ne postoji ni jedna jedina mera. Sve mere koje je poznavala finansijska nauka njegovog doba, Milana Stojadinovića, koji je doktorirao u Minhenu, primenili smo upravo mi. Ne zato što smo jako pametni, nego zato što smo imali dovoljno hrabrosti da primenimo

teške mere. Zato što je i Milan Stojadinović znao ono što zna Aleksandar Vučić – teške mere bole momentalno, ali dugoročno daju dobre rezultate.

Boris Tadić, Aleksandra Jerkov i svi ovi kojih sada nema nikada nisu imali hrabrosti da preduzimaju bolne mere, jer su znali – bolna mera boli, mogu da izgubim izbore. Aleksandar Vučić nikad nije bio pred tom dilemom – neću da preduzimam teške mere da ne bih izgubio izbore. Sto puta je rekao – ako treba, izgubiću izbore, ali hoću Srbiju da izvučem iz živog blata u kome se ona nalazi. E, to je veličina predsednika Republike.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Vjerica Radeta ima pravo na repliku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Vrlo kratko. Samo hoću da kažem da kolega Martinović nije bio korektan. Namerno je izostavio da kaže da je krivična prijava koju smo mi podneli obuhvatila Borisa Tadića, Vuka Jeremića, Borka Stefanovića, Mirka Cvetkovića. Kao što nije korektno skretati temu – kao sad mi srpski radikali pričamo nešto kao tamo neki koji čuče u parku. To je prosto neverovatno. Jesam li ja ovde pomenula pelene? Nisam. Mi govorimo iz jednog sasvim drugog ugla i nemojte nas povezivati s njima.

Vi ste mnogo sličniji njima. Hajde da se sad podsetimo da je vaš predsednik u kampanji govorio da je politika Demokratske stranke dobra, samo što će naprednjaci da je brže sprovede. Pa kad ste preuzeli vlast, onda je čak i Čeda Jovanović rekao da vam je politika odlična jer ste preuzeli ono što su zagovarali i demokrate i LDP itd. U čemu se vi razlikujete kad je u pitanju Evropska unija, kad su u pitanju izvršitelji, kad je u pitanju, ne znam, stanje u pravosuđu, tužilačke istrage, notari, šta ste sve preuzeli, sve pod parolom – bilo bi neozbiljno da mi kao država prekinemo nešto što je neko pre nas započeo? To jednostavno nije tako, jer nova vlast svakako ima pravo da usmerava politiku, i unutrašnju i spoljnu, u skladu sa onim programom koji je predstavljala biračima na izborima.

Zaista ja ne bih širila dalje ovu priču, ali samo molim da, kada raspravljamo, budemo korektni. Možete da nas povezujete s kim god hoćete, ali s onim ispod šatora nemojte. Stvarno nemamo apsolutno ništa s njima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Radeta, na korektnosti.

Aleksandar Martinović, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Vi pitate u čemu se razlikujemo. Pa narod Srbije je rekao u čemu se razlikujemo. Dakle, narod Srbije je na izborima i 2012, i 2014, i 2016. i 2017. godine povukao jasnu razliku između Aleksandra Vučića i SNS, na jednoj strani, i svih onih koji su bili na vlasti do 2012. godine, na drugoj strani.

Boris Tadić je obećavao da će auto-put kroz Grdeličku klisuru biti završen do 2009. godine. Ko ga je završio? Aleksandar Vučić. Pričali su o

„Beogradu na vodi“. Ko je započeo taj projekat? Suštinski ko ga je započeo? Eno niču nove kule iz meseca u mesec. Aleksandar Vučić. Dakle, oni su pričali, a mi radimo. I narod Srbije je dobro razumeo razliku između priče i rada.

A što se tiče te krivične prijave koju ste podneli, između ostalog i protiv Aleksandra Vučića, zbog briselskih sporazuma, pa nije tačno da nije postojala nijedna sudska instanca na kojoj se o tome nije raspravljalo. Ja sam kao predsednik Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo bio na sednici Ustavnog suda Republike Srbije na kojoj se ocenjivala ustavnost briselskih sporazuma.

(Vjerica Radeta: Kakve to veze ima?)

Pa ima veze, zato što ste rekli – vi ste podneli krivičnu prijavu, a nijedna instanca nije reagovala. Reagovao je Ustavni sud, koji je rekao...

(Narodni poslanik Vjerica Radeta dobacuje.)

Tako je.

... Koji je i dao za pravo Aleksandru Vučiću, jer su njegovi neprijatelji rekli da je zaključio međunarodni sporazum sa lažnom državom Kosovo i Metohija, a Ustavni sud je rekao da to nije međunarodni sporazum, da ne podleže ratifikaciji u Narodnoj skupštini, nego da je to sporazum političke prirode. To je bila velika pobeda Aleksandra Vučića i SNS, jer mi nismo potpisali Briselski sporazum sa predstavnicima neke nezavisne države, mi smo potpisali sporazum – kad kažem „mi“, konkretno Ivica Dačić 2013. godine kao predsednik Vlade Republike Srbije – sa predstavnicima privremenih institucija samouprave u Prištini i tako ih je tretirao i Ustavni sud.

Ustavni sud, apropos vaše krivične prijave, nije tretirao ni Hašima Tačija, ni Haradinaja, ni Ljimaja niti bilo koga drugog kao predstavnike nezavisne države nego kao predstavnike privremenih institucija samouprave u Prištini, i u tom smislu je država Srbija i Vlada Srbije izvojevala jednu veliku političku pobedu, jer su se utrivali u napadima na Aleksandra Vučića oni koji su ga optuživali da je najveći mogući izdajnik, pojedini bacali kletve na njega, držali živom čoveku opelo itd. Pri tome ne mislim na vas, mislim na neke druge.

A ne zaboravite da je narod na Kosovu i Metohiji juče rekao sve što treba da se kaže o politici Aleksandra Vučića kada je u pitanju KiM. I možemo i vi i ja da se prepiremo do sutra, Srbi u Kosovskoj Mitrovici, u Zubinom Potoku, u Leposaviću, u Zvečanu su rekli kome veruju i koga podržavaju. Podržavaju Aleksandra Vučića, podržavaju SNS i to su dokazali ubedljivom pobedom Srpske liste. Pa sad može da pukne, završavam, i Boris Tadić i Boško Obradović i Sanda Rašković Ivić i Vuk Jeremić i svi drugi veliki Srbi iz „kruga dvojke“, Srbi na Kosovu i Metohiji jedino kome veruju, veruju Aleksandru Vučiću.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Imam prijavljenog kolegu Mirčića, ali bih ga zamolio stvarno iskreno da...

(Narodni poslanik Vjerica Radeta dobacuje.)

PREDSEDAVAJUĆI: Pa prošli smo, kolegice Radeta, sve, još od Jugoslovenske radikalne zajednice, Stojadinovića, Kosova, ekonomije i stvarno sam puno naučio i od vas i od gospodina Martinovića.

Imaće prilike ponovo, samo mi dajte mogućnost da dalje, u skladu sa članom 112, vodim sednicu.

(Narodni poslanik Vjerica Radeta dobacuje.)

Ja moram to preseći. Onda nema kraja ovome. Udaljili smo se od teme. Ja vas onako kolegijalno i iskreno molim.

Milorad Mirčić.

Izvolite.

Evo, da ne kažete posle da završavamo uvek kada su u pitanju diskusije članova vladajuće koalicije.

MILORAD MIRČIĆ: Pa nema normalnog čoveka kome nije stalo da se spreči korupcija i kriminal u Srbiji. Taj ne postoji. Ali ima nešto što je gore od neborbe protiv korupcije, to je selektivna borba protiv korupcije. Selektivnim bavljenjem borbom protiv korupcije povećava se problem sa kojim se suočava Srbija, a vi se upravo bavite na taj način borbom protiv korupcije.

Vi ste uhapsili Miškovića i dokazano je na sudu od strane njegovih advokata i odbrane da je on u većini slučajeva radio u skladu sa zakonom, a istovremeno je iznosio argumentaciju da je imao na platnom spisku mnoge ministre, mnoge službenike. Pa zar nije bila logika stvari da se sa tim Miškovićem napravi dogovor, da ministar trgovine odgovara, da ministar finansija odgovara, da ministar policije odgovara? Jer on bi po svaku cenu želeo da se oslobodi eventualne kazne zatvora. To što je on iskoristio, lobirao, to je jedan deo.

Kad sam rekao da je u ovom parlamentu jedno od žarišta korupcije, pa posle izbora svakom je jasno da je Kajl Skot na silu uveo pojedine poslaničke grupe. Pa pogledajte gde su sad. Ne zna se više ni u kojoj su poslaničkoj grupi. Pa kakvi su to izbori, kakva je to država kad jedan ambasador, pa taman bio i ambasador Amerike, može da prekraja rezultate izbora, može da ponovi na pojedinim biračkim mestima? I to, pazite kakva slučajnost, baš na onim biračkim mestima gde imaju ovi šansu da dobiju veći broj glasova.

A što se tiče toga, gospodine Martinoviću, kakva je razlika između ekonomije koju je vodio Milan Stojadinović i sadašnje – velika, drastična. Samo jedan primer. Za dinar Milana Stojadinovića, tadašnje Jugoslavije, mogli ste da pazarite i u Beču, i u Parizu i u Londonu, a za ovaj dinar možete samo u granicama Srbije i nigde više. Tako da ta stabilnost nije garantovana tako što se zvao Milan Stojadinović, nego zato što je bila zdrava i razvijena ekonomija.

A ono što želim na kraju, gospodine Martinoviću, krunu priznanja za sve ono što iznosi SRS na račun Tomislava Nikolića je upravo dala vaša nova stranka, SNS. Pa kad vam je tako dobar, kad je tako pošten, kad je tako čestit,

pa što ga niste po drugi put kandidovali za predsednika? Kad je uživao opštu popularnost, kad je dobio prve izbore na regularan način, pa valjda je logika stvari da ga i drugi put kandidujete, jer vam je bio predsednik stranke, jer vam je osnivao stranku. I vi ste svesni toga da je on velika smetnja, da je čovek ogrezao u kriminalu, da više nema kontrolu i zato ste ga sklonili na margine, a za utehu ste mu dali vilu da se, jadnik, eto, ne oseća ksenofobično, pa dali ste mu nekih 400 ili 500 kvadrata da se šeta sa svojom Dragicom. Nema većeg priznanja nego to što ste vi uradili, što ga niste kandidovali i zato ste i dobili izbore.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku dr Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Maločas ste rekli da niste opterećeni Tomislavom Nikolićem. Evo vidim sada da jeste, ali nema veze.

U vreme Milana Stojadinovića, gospodine Mirčiću, nije postojao evro. Dakle, svaka država u Evropi je imala svoju nacionalnu valutu, tako da ne možete da poredite menjanje dinara za nacionalne valute u vreme Milana Stojadinovića sa današnjom situacijom, kada postoji evro kao zajednička valuta na nivou Evropske unije.

Niste u pravu kada je u pitanju Mišković. Miroslav Mišković je prvostepeno osuđen, a i prvostepeno i drugostepeno je osuđen njegov sin Marko i osuđen je Milo Đurašković. To je puna istina o tom slučaju. Tako da nemojte da tvrdite da nisu procesuirani. Procesuirani su, a možete da budete zadovoljni ili nezadovoljni presudom ili kaznom koja je izrečena.

Što se tiče onoga što ste govorili vezano za Milana Stojadinovića, a to je spomenuo i Vladimir Marinković kao potpredsednik Narodne skupštine, Milan Stojadinović svoje reforme nije počeo 1935. godine kao predsednik Vlade, nego kao ministar finansija u Vladi Nikole Pašića 1923. godine. Srpski dinar je tad postao jak. Ali nisu bitne godine, bitna je suština. Dinar danas vredi više nego što je ikada vredeo u modernoj ekonomskoj istoriji Srbije. To je uspeh ove Vlade, to je uspeh Narodne banke. Sve ono što smo uradili kada je u pitanju privlačenje investicija, otvaranje novih radnih mesta, kada su u pitanju krupni infrastrukturni projekti, ne bi moglo da se uradi da nismo imali jaku fiskalnu podlogu.

Do pre nekoliko godina kad biste rekli nekome da Srbija može da se takmiči sa Hrvatskom, da ne idemo dalje u neke mnogo razvijenije zemlje Evropske unije, kad je u pitanju dužina auto-puteva po kilometru, ljudi bi vam se smejali. Mi smo danas sustigli Hrvatsku. Bez bilo kakvih afera, bez bilo kakvih Sanadera, bez bilo kakvih „Fimi medija“, bez bilo čega od onoga što je pratilo izgradnju auto-puteva u Hrvatskoj, bez bilo kakve autostrade Dalmatina itd., znate vi vrlo dobro o čemu ja govorim. Čisto, pošteno, u skladu sa

zakonom. I mogli ste da vidite i juče, odnosno prekjuče, kada je otvarana nova deonica puta kroz Grdeličku klisuru, koliko je ono bio zamašan građevinski projekat. Svi su pričali o tome, još od vremena Draže Markovića pa naovamo, o tome da će taj put biti napravljen. Ko ga je napravio i ko ga je završio? Aleksandar Vučić. Obećao narodu, ispunio svoje obećanje. Tako radi Aleksandar Vučić, tako radi SNS.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Ja se zahvaljujem svima koji su učestvovali u ovom krugu replika.

Možemo da nastavimo dalje.

Na član 53. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja volim sve da potkrepim dokumentima. Govorio sam o Draganu Šutanovcu, koga nas nekolicina zovemo i Dragan Zgrabinovac. Bivši ministar vojske. Čovek koji je od vojske maltene napravio družinu Pere Kvržice. Tu je samo vojni orkestar funkcionisao, koliko sam ja video, kod njega. Pretopio je sve što se moglo pretopiti. Prodavao je tenkove za 5.000 dolara. A, recimo, njegov saradnik, to je onaj don Minhauzen u Smederevskoj Palanci, za jedno veče je popio piva u vrednosti više od 5.000 dolara, što znači da je Šutanovac prodavao tenk za jednogvečernju zabavu gospodina Hajnekena. Znači, gospodin Hajnekena je popio ceo tenk.

Zanimljiva je presuda kojom je oslobođen gospodin Šutanovac. Jer, eto, on nije znao da njegov punomoćnik nije prijavio nekretninu na Vračaru, pa je zato oslobođen. Ali u toj presudi ima zanimljivih detalja – stan 48 m², kuća 157 m², stan 63 m². A onda ovako ide, kaže – 5.654 evra na jednom računu, na drugom 6.122, to nije tako strašno, onda ide 90.000 evra na trećem računu, pa onda ide štedni ulog kod Banke Inteze u iznosu od 260.856 evra, pa onda u gotovini na računu kod Banke Inteze ponovo 175.000 evra. Sve u svemu, to kad saberete, dobijete neverovatnu cifru, koja je 300-400 hiljada evra, ili 300-400 hiljada dolara, u zavisnosti koju valutu imate. Sad je veliko pitanje kako neki ministar sa platom od hiljadu evra može da ima ovoliko novca na računu i da se ovaj veliki, recimo, sudija Majić nije pozabavio ovim. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 54. amandman je podneo narodni poslanik Petar Petrović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 57. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Samo da vidim gde sam stao sa ovim nosiocem onih lepih odeli.

Ja mislim, gospodine predsedavajući, da pitate gospodina Martinovića, on možda ima svežije podatke od mene, ali ovo nije sve.

Dakle, taj funkcioner koji je protiv udvajanja funkcija, ili kako to već zovu ovi „žuti“ krpelji, oni su protiv.

Ako neko slučajno dobije neku drugu funkcijicu, gospodine Martinoviću, ako slučajno predaje negde, pa to Balša Božović odmah demonstracije, to je – jao, ovi imaju dve plate. Iako predaju, to im je struka, da budu profesori, odmah se drže neke..., dovode se..., žene..., „N1“ televizija, koja je neregistrovana, ja ne znam kako su oni uopšte ovde dobili akreditaciju. Dakle, odmah se pravi jedna velika priredba, kao, eto, nekorumpirani „žuti“ se bore protiv korupcije. Neverovatna stvar.

Ali kad uzmete, gospodin Šutanovac je imao u upravnom odboru, to je nešto bilo povezano sa vazduhoplovstvom, koliko ja znam, mesečno je imao, verovali ili ne, pored plate ministra... Zamislite kad ministar ide u upravni odbor da bi još mesečno dobio 671.835 dinara. Dakle, to je neverovatno. Ja mislim da je gospodin Šutanovac, gospodine Martinoviću, morao da ima jedan veliki sef da sve te novce... Kako beše ono – čiko, zar je ovaj sav lebac tvoj? Tako da mislim da treba gospodina Zgrabinovca pitati – gospodine Zgrabinovac, zar je ovaj sav novac vaš?

Za taj novac se može, recimo, isplatiti tri hiljade penzija. Za ovih 671.835 dinara mesečno ste mogli da isplatite, ja mislim, negde oko 30 penzija. Dakle 30 penzija, 30 penzionera je bilo ožalošćeno i nije imalo penziju zato što je gospodin Zgrabinovac uzeo sebi pravo da na platu od hiljadu i na sve one evriće, dolare, 300.000, 100.000 itd., uzme još 30 penzija u upravnom odboru, odnosno 671.835 dinara. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Pravo na repliku ima doktor Martinović, pomenuli ste ga.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću.

Evo, još jedan dokaz licemerja i beščašća, ovoga puta stranke Vuka Jeremića.

Gospođo Kuburović, verovatno znate da je u ime Advokatske komore Beograda saopštenje potpisao Vladimir Gajić, koji je inače predsednik pravnog saveta takozvane Narodne stranke Vuka Jeremića, u kome kaže da se Advokatska komora Beograda protivi predloženim izmenama Krivičnog zakonika Republike Srbije zato što navodno taj predlog zakona nije u skladu sa važećim Ustavom Srbije, Evropske konvencije o ljudskim pravima i Konvencije protiv mučenja.

Pazite, pazite ovo. Pazite apsurdna, pazite nonsensa nekoga ko je advokat i nekoga ko je predsednik Advokatske komore Beograd. Mi uvodimo kaznu doživotnog zatvora za mučitelje, za mučitelje, a on kaže – to što uvodite kaznu za mučitelje, to nije u skladu sa Konvencijom protiv mučenja i drugih surovih ili ponižavajućih kazni, kao i pravila da je državna osveta zabranjena u svim okolnostima.

Zašto ovo hoću da kažem? Vuk Jeremić, Sanda Rašković Ivić, Demokratska stranka, udružena ili neudružena, nije više ni bitno, nemaju hrabrosti da kažu da su, dok Tijanin zakon nije ušao u skupštinsku proceduru, bili za njegovo usvajanje. Sad, kad je zakon u proceduri i kada će sutra biti izglasan, oni svi redom ustaju protiv Tijaninog zakona. Sad više nije bitna ni Tijana Jurić pokojna, ni Igor Jurić, sad više ništa nije bitno, sad su bitni oni i sad je navodno bitna njihova borba za ljudska prava i slobode. Ali, pazite, nemaju hrabrosti da to otvoreno kažu – ne smemo, ne da nam Dragan Đilas da dođemo u Narodnu skupštinu. Nego se kriju iza Advokatske komore Beograda, zloupotrebljavaju Advokatsku komoru i onda Vladimir Gajić, kao navodno nezavisni advokat a u suštini političar, predsednik pravnog saveta stranke Vuka Jeremića, kaže da je on protiv Tijaninog zakona zato što je on suprotan, kaže, konvenciji koja zabranjuje mučenje.

Inače, najnovija vest je da se ovaj narodni heroj, kako se ono beše zove, Radoslav Milojević, partizansko ime Kena, hvalio na sav glas – on će da dođe u Narodnu skupštinu zbog njegove dece, zbog tuđe dece itd. Evo danas izjava... Pazite koliki je strah od Dragana Đilasa. Oni pričaju o nekoj diktaturi u Srbiji, a zaveli su diktaturu u sopstvenim redovima. Kaže neće doći sutra na sednicu da glasa. A probio nam je mozak iz dana u dan, te preko Tvitera, te preko „N1“, te preko ove ili one televizije – evo, on dolazi u Skupštinu da glasa za Tijanin zakon.

Pa kako ih nije sramota? Time samo pokazuju da njih nije briga ni za pokojnu Tijanu Jurić, ni za onu malu bebu koja je poginula u onom helikopteru, i tu su pokušali da uberu politički poen. I gde god se desi neka tragedija u Srbiji, gde god neko ne daj bože pogine, nastrada, ko je kriv? Kriv je Aleksandar Vučić. Zašto je kriv? Pa eto zato, mi ga mrzimo. Kriv je zato što nema Tijaninog zakona.

Evo vam Tijanin zakon, onako kao što ste ga vi napisali, skoro u slovo, došao u skupštinsku proceduru i mi ćemo sutra za njega da glasamo. Gde su ovi veliki zagovornici ljudskih prava i sloboda, koji kažu da su za prava dece? Gde je ovaj Boško Obradović, koji kaže da je za porodicu i porodične vrednosti? Nema ih nigde. Zašto? Zato što profitiraju na ljudskoj tragediji. Zato što profitiraju na nečijoj smrti. Takvih poslanika nikad nije bilo u Narodnoj skupštini. Mi smo mogli i da se prepucavamo i da se svađamo, ali nikome nije palo na pamet da profitira na smrti deteta ili na smrti bebe. Sram ih bilo!

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Na član 61. amandman je podneo poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, samo da dopunim.

Gospodine predjedavajući, recite gospodinu Martinoviću da je ta advokatska gromada, kako se zove, Gajić, svojevremeno bio predmet baš borbe protiv korupcije. Ne znam kako se zvao direktor, već sam zaboravio, iz Demohrišćanske stranke ili tako nešto, zajedno sa njim je privođen. Verovatno su ga ovi „žuti“, ovo „žuto“ pravosuđe, verovatno su ga pomilovali, ali da bude, naravno, protiv nas. Uglavnom, ja mislim da je on hapšen u aferi „Geneks“, ako se ne varam. To je ta velika advokatska gromada itd. Da ne govorim zašto je rođen u Marseju, do čudnih zaključaka bismo došli, generacijskog onako niza. Bolje mi je da ćutim, a za njega još bolje. Dakle, kad bih tu povukao neku krvnu liniju, do svega bismo došli, mislim čak možda i do Gestapa. Nisam siguran, ali bolje da ćutim.

Dame i gospodo narodni poslanici, postoji korupcija stranačka. Kako gospodin Boško Obradović, Boškić Ljotić Levoručica, kupuje svoje poslanike? Svi znate da je on bio protiv masona, a ispostavilo se da mu uz desno krilo, desno koljeno sedi masonka Marija Janjušević. Ali poima i Zoran Radojičić, koji se usprotivio tome, koji se usprotivio stranačkoj korupciji.

Dakle, ja sam iznosio, kolega Martinoviću, i vi, iznosili smo podatke vezane za korupciju i, evo, kaže Radojičić, a za mene je stvarno pozitivno iznenađenje, piše svojim članovima Dveri – ćutimo i na finansijske malverzacije i ozbiljan kriminal, u koji smo uvučeni bez našeg znanja. Finansijske Dveri se kriju i od države i od članova i funkcionera stranke. Jedan izveštaj se šalje unutrašnjoj strukturi, drugi državi, a treći, onaj stvarni, poznat je nekolicini ljudi. Niko od nas ne zna stvarne tokove novca.

Možda oni ne znaju, ali ja znam pa ću ubuduće pričati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Preneću kolegi Martinoviću, a vi pričajte slobodno, nemojte da se ustručavate.

Na član 65. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

Reč ima Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, zamislite kada jedna stranka u izbornoj kampanji za tri meseca potroši 5.665.000 na elektro-radove, i to sve na preduzetničke radove, PR MK-TEL, samostalna elektronska radnja Stari Banovci itd., Branislav Simidžija PR MK-TEL itd. i potroše 5.665.000. Radi se o velikoj korupciji. Radi se o ispumpavanju novca koji je dobijen za kampanju

u predsjedničkim izborima. Kampanja se održavala krajem 2016. i 2017. godine. Novac je država dala negde, čini mi se, oko tridesetak miliona i, ukoliko se taj novac ne utroši u kampanju, obaveza je bila, po zakonu, da se novac vrati državi, znači u budžet. Znači, radi se o pljački budžeta i vi uzmete taj novac da možete unutar da podmićujete određene članove u rukovodstvu, a dokazaću i kako.

Dame i gospodo narodni poslanici, znači samo za elektro-radove u dve radnje PR... Zamislite, kao da su pravili zgradu pa uvodili struju. Mislim, trafostanice su verovatno kupili. Ja sam proveravao, 5.665.000, toliko koštaju dve trafostanice od 300 kilovata. Znači, dve su mogli da kupe, verovatno da poboljšaju onako napon unutar stranke.

Onda imate – Željko Cvijanović PR, Ivan Cvijanović, Verica Cvijanović. Ivan Cvijanović, koliko se sećam, da li on ili Nenad Cvijanović, uglavnom su bili odbornici, odnosno bili su na izbornoj listi organizacije koja sebe zove Srpske Dveri. Ja mislim da su to Đilasove Dveri, a ne Srpske Dveri. E sada, kad pogledate, oni su dobili na jednu kuću, na dve preduzetničke radnje 9.698.000 dinara.

Da ne bih zloupotrebljavao dalje vreme, dakle, gospodine Martinoviću, vi mislite da ovo nije tačno. I te kako je tačno. Dakle, zasada sam naveo negde oko 15.000.000 dinara koji su iz kampanje direktno presuti u džepove Svetog Boškića Levoručice, Boškića Ljotića. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 69. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li želite reč, kolega Rističeviću?

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Kaže Radojičić – o trošenju novca diskreciono je odlučivalo par ljudi, u prvom redu Boško Obradović i Jugoslav Kiprijanović. To je onaj što blokira ulice, što blokira radove, a inače je bio na platnom spisku Skupštine, gospodine Martinoviću, i sve vreme sad, kad je počeo ovaj Bastać nesretni, on je sa njim blokirao radove da se ne uradi Trg republike. Umesto da radi u Skupštini, on došao pa radi... Ja sam mislio on hoće da bude zidar.

Pa kaže ovako – advokatske kancelarije, kao u Hagu da su bili ovi iz Dveri, znači za nekoliko meseci 3.260.000. Ja ne znam kolike su advokatske tarife, ali ovo je, brate, mnogo i za Hag, to neka gospoda ovde znaju, 3.260.000. Kandidat na listi je bila, jedna od dobitnika, gospođa Lažetić; bila je kandidat na izbornoj listi za poslanike Srpskog, odnosno Đilasovog, pokreta Dveri.

Idemo dalje. Izvesna „Jefimija dizajn“, Kostadin Mihailović i Katarina, PR. To znači preduzetnička radnja. Ja se izvinjavam što nabrajam imena, ali tako se preduzetničke radnje zovu. Dakle, to je bilo 3.900.600 dinara. Oni su takođe na izbornoj listi Srpskog pokreta Dveri.

Pa idemo dalje. Nevena Tomić, mislim da je to odbornik na Paliluli – dakle, radi se o licima koja su veoma bliska Obradoviću tako da su bili na svim njegovim izbornim listama – „Element studio dizajn“, dobila je 3.400.000 dinara. Mislim da je dobila još neki dinar odgore, ali smo otprilike došli do sume koja se bliži tridesetak miliona.

I onda imate Jelenu Manić, to je Crepaja, dakle radi se o Crepaji, koja je takođe dobila za dizajn – ovi su dizajnirani; ja sam mislio da je njih Đilas dizajnirao; zašto su plaćali ovim svojim članovima kad je dizajn bio ekskluzivno pravo Mladana Đorđevića i Dragana Đilasa – još 2.790.000 dinara. Ukupno 28.690.600 dinara je Boško Ljotić Obradović opraio, i to je gospodin Radojičić priznao i sam napisao. Više ne tvrdim samo ja, već i iznutra njegovi poslanici i njegovi funkcioneri tvrde da su gospodin Kiprijanović i gospodin Obradović proneverili ovaj novac.

Ja pozivam tužilaštvo da konačno radi svoj posao, a verujem da su po krivičnoj prijavi, za koju znam da postoji, nešto istražni organi radili – predistražni ili kako se to zove, gospodine Martinoviću – i da verovatno Boško Obradović sad sebe želi da kvalifikuje kao političku žrtvu i zato sve pravi ono napolju: hoće da igra šah, hoće da razbija, uleće s testerama, vešalima. Mislim da je to gluma kojom treba sebe da prikaže kao opasnog političkog protivnika koga, eto, ne hapse zato što je zemio, kako bi rekli ovi, što je prisegnuo Zagrebu i Hrvatskoj Boško Ljotić, zato što je zemio, je l', kako mu kaže Boško Pernar, 30 miliona, već hoće da kaže da ga jurimo zato što je politički protivnik i lepo sarađuje sa Boškom Pernarom, bugarskom Atakom itd. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Pravo na repliku ima dr Aleksandar Martinović.

Pomenuli ste ga, kolega Rističeviću, po imenu i prezimenu.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću.

Poslanik Demokratske stranke u narodu poznat kao Kena sad je izmislio opravdanje zašto neće da dođe sutra na sednicu Narodne skupštine i da glasa za Tijanin zakon. Kaže – zato što je pretučen odbornik Demokratske stranke na sednici Skupštine opštine u Knjaževcu Dalibor Stanojević. To je notorna laž. Dalibor Stanojević je mrtav pijan napao odbornika Srpske napredne stranke ispred jednog ugostiteljskog objekta u Knjaževcu i naneo mu lake telesne povrede. Dakle, uopšte se nije radilo ni o kakvoj sednici Skupštine opštine i nije niko napao, pogotovo predsednik opštine Knjaževac nije napao Stanojevića, nego je Stanojević napao odbornika Srpske napredne stranke.

Ali šta ćemo sa onim drugim delom onoga što je rekao gospodin Milojičić, da će on glasati za Tijanin zakon zbog svoje dece i zbog druge dece u Srbiji? Pa čekaj, bre, majstore, šta ti je važnije – Stanojević ili tvoje dete,

Stanojević ili druga deca u Srbiji? I kaže pretučen – pazi, Marko – odbornik Demokratske stranke u Knjaževcu, prebili ga ovi iz Srpske napredne stranke, prebio ga predsednik opštine, čovek ne može da hoda. Eno ga čovek, 120 kila žive vage, govorio u subotu na Terazijskoj česmi i poziva na rušenje diktatorskog režima Aleksandra Vučića. Pa koji to pretučen čovek koji ne može da stoji na nogama drži politički govor? Dakle, to je još jedna brutalna neistina i brutalna laž.

Zašto ja na ovome insistiram? Da biste shvatili i da bi građani Srbije shvatili ko se sve ovde udružio i urotio, ne protiv vas i mene i ne protiv skupštinske većine, protiv države Srbije. Urotili se Đilas, Jeremić, Obradović, pojedini advokati, pojedine sudije, pojedine nevladine organizacije, ona Dunja Mijatović, koja kaže da ovo nije u skladu sa evropskim standardima, a jeste u skladu sa evropskim standardima u Nemačkoj, u Holandiji, u Velikoj Britaniji, u Sloveniji itd. Udružili se svi živi protiv države Srbije. Ali sutra ćemo, Marko, sutra ćemo da pokažemo da je država Srbija jača od svih njih zajedno i neka njih svih na gomili.

Svi su sad pokazali svoje pravo lice. Ovo je pravo lice svih njih. Svi su stali u jedan džak: i Đilas, i Obradović, i Jeremić, i DS, i pojedine nevladine organizacije, i pojedini ambasadori, i pojedini predstavnici, samozvani ili slavni, pojedinih evropskih institucija. Svi su stali u jedan džak. Sutra ćemo pocepati taj džak i pokazati građanima Srbije da su u pitanju licemer, da su u pitanju kukavice, da su u pitanju lopovi, da su u pitanju ljudi kojima ništa nije sveto, pa ni život ubijene dece.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Na član 70. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč?

Na član 73. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li želite reč?

(Marijan Ristićević: Naravno.)

Izvolite, gospodine Ristićeviću.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Gospodine Martinoviću, vi se svakako sećate kako smo ovo sabirali da bismo došli do ovih podataka kako su korumpirane Dveri – je l' tako, gospodine? – dakle kako su korumpirali ostale članove koji su Boška Obradovića posle pristupanja Savezu za Srbiju ostavili da ne bude smenjen. Dakle Boško Obradović, kome Skupština plaća stan na Dedinju u blizini „Pinka“, da mu bude blizu, dakle kad krene na „Pink“... Dakle novac, kaže ovako – 4.200.000 za elektro-radove, istog dana podignut u kešu. Sav novac je podignut u kešu.

Ja sam strpljivo sa gospodinom Martinovićem pravio ovu šemu, dakle koliko je novca Boško Obradović prebacio preduzetničkim radnjama pod

kontrolom njegovih kandidata i koliko su oni odmah sutradan podigli. Znači, nikakvog repromaterijala nije bilo. Ovaj ti uplati, ne znam, moram da odmaknem, imam kratke ruke, ovaj ti uplati novac, 3.577.000, i vi kao Jelena Manić PR odmah sutradan to podignete u kešu i verovatno vratite Bošku Obradoviću.

Šta je Boško Obradović još radio, kako je bio korumpiran? I ostatak novca koji je bio na...

Gospodine Radojičiću, nadam se da gledate ovo.

Dakle, muški sako 24.000, muški sako 19.000, sve na račun stranke. Ovaj pije, jede, oblači se na račun stranke. Evo ovako: muški sako tri puta – kupi tri komada; šta sad, ima se, može se – sa cenama od 19.000 do 24.000. Moje odelo košta 7.000. Dakle, muške pantalone; pazi, ne može čovek da ide bez pantalona, mora stranka da mu kupi, on je drug član, prvi član, znači i to 12.600. Pa druge muške pantalone. Pa zima ide, treba i muški kaputić, znači to je koštalo 12.500. Sveukupno 109.000 dinara. Da li je ovo vrsta unutrašnjopolitičke korupcije u stranci?

Da pričamo onako o zabavama koje je priređivao. Pa, recimo, nema domaće rakije na njegovim zabavama. To su računi, ne znam, milionski, negde po nekim skupocenim lokalima. „Džoni Voker“, „Čivas“, „Džek Danijels“, „Jegermajster, džin draž“, „Bek“... Onda imate koktele; kaže – „Seks na plaži“, tako se zove koktel.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ako to nije korupcija, a šta je onda korupcija? E, zato je on za Đilasa.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Doktor Martinović, pravo na repliku, opet ste ga pomenuli po imenu i prezimenu.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Marinkoviću. Moram samo da ispravim i malo dopunim mog uvaženog kolegu Rističevića.

Dakle, tačno je da Skupština plaća Bošku Obradoviću stan u Beogradu. Ali, gospodine Rističeviću, Boško Obradović ne stanuje u Zemun Polju, on ne stanuje u Borči i u Krnjači, on stanuje na Dedinju. To građani Srbije treba da znaju. Dakle, Boško Obradović stanuje na Dedinju, i to u stanu čoveka, koji je vlasnik tog stana, koji je iz jednog grada u jugozapadnoj Srbiji, koji je od države Srbije – „Ivanjice, grade u dolini“, je l' tako – koji je od države Srbije dobio subvencije da napravi hladnjaču da bi malinari iz njegovog kraja imali gde da odlažu maline, da im raznorazni nakupci i preprodavci ne bi spuštali cenu. On čovek uzme pare od države, napravi hladnjaču, proda tu istu hladnjaču i za taj novac kupi stan u Beogradu. U tom stanu, gospodine Rističeviću, danas živi

veliki branilac srpskog naroda, Kosova i Metohije, Srpske pravoslavne crkve, porodice i tako dalje, Boško Obradović. To građani Srbije treba da znaju.

Koji je još sledeći primer korupcije? Pomenuli ste Vuka Jeremića. E, Vuk Jeremić je u jednoj televizijskoj emisiji rekao na pitanje svog političkog neistomišljenika, da mu sad ne spominjem ime, od čega živi, pa kaže – živim od plate. Od koje plate? Pa kaže – dobijam platu kao savetnik u bordu direktora jednog investicionog fonda. Evo, neću čak da navedem ni naziv tog investicionog fonda da me ne bi neko prozvao da sam protiv neke strane kompanije. I sutradan se oglasi taj investicioni fond i kaže da Vuk Jeremić ni kao savetnik ni kao član borda direktora tog investicionog fonda nije dobio ni jedan jedini dolar. I sad ja pitam – da li je to korupcija kada živite na visokoj nozi, kada na dnevnom nivou trošite na hiljade i desetine hiljade evra, kada rasipate pare kao da ste vlasnik naftne bušotine u Ujedinjenim Arapskim Emiratima ili u Saudijskoj Arabiji, a niko živi ne zna gde radite?

Gde ti je, majstore, radno mesto? Evo, sad da pitate Vuka Jeremića – koje ti je radno mesto, na kom to radnom mestu u Srbiji, u inostranstvu, mogu da se steknu tolike pare? – ne može da kaže. Jer on je jedan dan na jednom radnom mestu, drugi dan je na drugom, treći dan je na trećem, a u stvari jedine pare, čiste pare koje je primao, primao je od države Srbije, i to na mesečnom nivou od 8.500 evra dok je bio predsedavajući Generalne skupštine Ujedinjenih nacija. I tamo, umesto da radi za državu Srbiju, da ubedi makar jednu državu članicu Ujedinjenih nacija da povuče priznanje Kosova i Metohije, on učestvuje u najvećim kriminalnim i korupcionaškim aferama sa ljudima iz Honkonga, iz nekih drugih država u svetu i blati ime Srbije. I onda se i vraća, i to građani Srbije treba da znaju, vraća se u Srbiju, pokušava da ubedi Aleksandra Vučića da ga kandiduje za predsednika Republike na predsedničkim izborima 2017. godine, pa kad Aleksandru Vučiću to nije palo na pamet, tek od 2017. godine – građani Srbije, da znate – tek od 2017. godine za Vuka Jeremića i njegovu stranku Aleksandar Vučić postaje crni đavo zato što je rekao – neću, bre, da imam nikakvog posla sa tobom, hohštapleru, bitango, koji si zloupotrebio poziciju Srbije u Ujedinjenim nacijama.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Martinoviću.

Znam da se neke kolege spremaju da govore do pauze, ali ja moram da se izvinim, i svi će me, nadam se, razumeti – tu nam je delegacija grada Sočija i gradonačelnik Sočija – određujem pauzu.

Nastavljamo u 15.00 časova, u skladu sa članom 87. Poslovnika Narodne skupštine. Hvala i vidimo se u 15.00 časova.

(Posle pauze – 15.00)

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa radom.

Na član 75. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 77. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 80. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 88. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Izvolite, kolegice.

MARINA RISTIĆ: Ja sam podnela amandman na ovaj član 88, a radi se o postupanju po predstavkama. Malo sam u čudu što mi nije usvojen ovaj amandman. Evo o čemu se radi. To je sada ta predstavka kojom se obraća fizičko ili pravno lice Agenciji sa podacima gde se sumnja na korupciju. I sad ovaj član 88. kaže šta ta predstavka treba sve da sadrži, pa ona može biti uredna i može biti neuredna, znači ili ima sve podatke ili nema sve podatke i, ukoliko nema sve podatke pa to lice ne dopuni, onda Agencija neće postupiti po toj predstavlci.

Agencija bi trebalo da nastavi postupak na osnovu raspoloživih informacija. Gde god postoji sumnja u korupciju, po njoj treba da se postupa. Ne može tako olako da se odbaci. Gde god postoji materijalni dokaz, prvo mora da se ispita, bez obzira da li su baš svi podaci tu. To i jeste posao Agencije. Treba da se rešava po kratkom postupku i sve to mora da bude transparentno i javno. Jer u Srbiji se obično pojavi neka sumnja, neko nekog optuži i na tome se uglavnom završi. Evo, imali smo priliku i da vidimo ovde u Narodnoj skupštini. Čuli smo kolege. Oni znaju ko je od prethodne vlasti radio te kriminalne radnje. Agencija je postojala. Ona je negde počela da radi 2010. godine, čini mi se da je ta godina, a ona uopšte nije postupala.

Ja ne znam da li je sad to zbog tih predstavki, da li je iz nekog drugog razloga, neću u to da ulazim, ali Agencija mora da nastavi postupak čim postoji osnovana sumnja, jer mi nekada čujemo za primere korupcije, recimo, izađu radnici neke fabrike, imali smo slučaj Pošte, koji ukazuju na primere korupcije i kažu imenom i prezimenom, a Agencija uopšte ne postupa po tome. Da bi svoje postojanje opravdala, da bi imala svrhu, ona ne mora čak ni da čeka predstavke, ona bi trebalo da radi čim postoji sumnja. Da se ispita, pa sad ima ili nema, nije bitno.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 93. amandman je podnela Miroslava Stanković Đuričić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 94. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Hvala, gospodine Marinkoviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podneo sam amandman na član 94. Predloga zakona o sprečavanju korupcije. Amandmanom sam tražio da se navedeni član briše. Brisanje navedenog stava tražio sam iz razloga što pojam „plan integriteta“ predstavlja apstrakciju, koja ne znači ništa i nema nikakvog smisla.

Korupcija je oduvek predstavljala veliki društveni problem svih režima, tako da i ova vlast nije izuzetak u tom smislu. Korupcija je uvek najizraženija u samom vrhu vlasti, tako da sa borbom protiv korupcije treba početi sa tog nivoa. Nema uspešne borbe protiv korupcije ukoliko nosioci vlasti ličnim primerom ne pokažu da su zaista spremni da se iskreno obračunaju sa korupcijom.

Ali kako verovati u ovo ako znamo da su mnogi nosioci visokih državnih funkcija na sumnjiv način došli do svojih akademskih zvanja? Nikada nisu razrešeni slučajevi sumnjivih diploma i sumnjivih doktorata nekih državnih funkcionera. Onaj ko je na sumnjiv način došao do akademskog zvanja, onda je, logično, podložniji korupciji od onoga ko je do tog zvanja došao na regularan način.

Sve dok se ne počnu rešavati slučajevi ovakvog vida korupcije, sveukupna borba protiv korupcije predstavlja mrtvo slovo na papiru. Zato apelujem na pripadnike vlasti da se ozbiljnije uhvate ukoštac sa ovim problemom. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Stojanoviću.

Na član 95. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Izvolite, profesore Bojiću, uz izvinjenje svima što sam prekinuo malo ranije sednicu, još jednom.

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo malobrojni narodni poslanici, podneo sam amandman na član 95. ovog predloga zakona sa obrazloženjem da će se pitanje jačanja integriteta, kako je ovde postavljeno, svesti na jednu formalnu proceduru i obavezu donošenja planova integriteta. I odmah da budem jasan, ne sviđa mi se ovaj termin, mislim da nije prikladan i da nije najsrećnije odabran.

Što se tiče ovog predloga zakona, moram da kažem da je ovo prepakovan stari, prethodni Zakon o borbi protiv korupcije, koji u svojoj nadležnosti, pravnom položaju i organizaciji apsolutno odgovara Agenciji za borbu protiv korupcije.

Srpska radikalna stranka smatra da je ključno i suštinsko pitanje da li su i koliko svi subjekti predviđeni zakonom spremni i sposobni da predvide i prepoznaju oblasti i procese u kojima se može pojaviti i da utvrde, tj. procene stepen rizika od ove štetne i veoma rasprostranjene društvene pojave.

Dosadašnji rezultati rada ovih organa ne ulivaju neko poverenje. Koliko smo samo u ovom parlamentu otvorili ovih koruptivnih afera, koliko smo čuli koruptivnih priča sa junacima koji su neimari tako što grade šatorska naselja u najekskluzivnijem delu prestonice i tako upiru prst u oči i rugaju se svim građanima Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, profesore.

Na član 96. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite, kolega.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 96. predloga ovog zakona. Naravno, znamo svi da se radi o sprečavanju korupcije.

Želim ovim povodom da kažem da je korupcija večni problem, koji je bio prisutan u svim vremenima, u svim režimima, i da ga je nemoguće eliminisati u potpunosti. E sada, postavlja se pitanje kako se boriti protiv nečega za šta smo unapred svesni da se ne može u potpunosti eliminisati. Postavlja se ovde jedan logičan odgovor, a to je – ako znamo da nešto ne možemo eliminisati, onda se moramo makar truditi da to nešto, ma o čemu da se radi, svedemo na najmanju moguću meru.

Kada je u pitanju korupcija, kako se boriti ovde? Evropskim zakonima? Ja čisto sumnjam da se evropskim zakonima, koje je donela još prethodna vlast a ova samo nastavlja, može boriti protiv korupcije. Čak mislim, naprotiv, da doslovna primena nekih evropskih zakona u našim okolnostima daje suprotan efekat. Korupcija je na ovaj način samo podignuta za nekoliko nivoa, nekoliko stepenica više i, recimo, imamo situaciju da se sada najveća korupcija dešava tamo gde je to nemoguće otkriti. Znamo da se kod svih velikih poslova, gde se vrti veliki novac, raspisuju tenderi, a tenderi se nameštaju tako da se unapred zna ko će biti ponuđač, kupac, izvođač itd., i tu je najveća korupcija, a to su te tzv. evropske vrednosti.

Gogolj je svojevremeno pisao – ako jednom lopovu dodelite jednog stražara, dobićete dva lopova. Znači, moramo se malo distancirati od ovih evropskih zakona i potražiti neka komparativna iskustva na nekom drugom mestu. Kina kao država je spremna za to. Kina je zemlja koja se bori uspešno protiv korupcije. Naravno, ni tamo je ne mogu sprečiti. Jer, recimo, za Kinu je karakteristično – oni su svoje ministarstvo pravde oduvek zvali ne ministarstvo pravde, nego su ga oduvek zvali ministarstvo kažnjavanja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Saviću.

Na član 97. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 98. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministre, pa borba protiv korupcije je vrlo zanimljiva tema i to građani Srbije vole da čuju i da slušaju.

Ono o čemu su govorili poslanici Srpske radikalne stranke, a i poslanici Srpske napredne stranke, oni su govorili o istini. Prosto, toga je bilo u prethodnom periodu mnogo. Ako mislite da sad nema korupcije ili da ćete ovim zakonskim predlogom to svesti na neku razumnu meru, to je zavaravanje. Nekako sam i pomišljao da je ovo odlučno režim odlučio da se bori protiv korupcije, međutim, to sigurno nije tako iako najavljujete – bespoštedna borba protiv korupcije. Možda su rezultati čak u ekonomskoj sferi neuporedivo bolji nego što su u borbi protiv korupcije.

I sad ova Glava 10 – jačanje integriteta. Integritet je potpunost, nedeljivost, savesnost, spremnost da se radi i nadograđuje, a bogami, on u sebi podrazumeva i mnogo morala. Da li su svi oni koji treba da odlučuju o ovom moralni, pa pitanje je.

Ovde ste vi rekli da će Agencija da donese određeni plan, da predloži sugestije, pa uslov da bi neko morao da radi taj plan u borbi protiv sprečavanja korupcije je da ima 30 zaposlenih. Pa to nema nikakve veze sa stvarnošću u praksi. Vrlo često mogu i neke javne ustanove, koje imaju relativno mali broj zaposlenih, neuporedivo manji od ovog što je zakon obavezao da treba uraditi te planove, mogu da naprave veliku štetu građanima Srbije.

Evo jedan primer kad je u pitanju rešavanje stambenih problema. Tu je i kolega koji bi možda mogao više da uradi. Rešavanje stambenih problema za izbeglice koje su u okolini Šapca smeštene. Prvobitno im je bilo obećano da oni treba da učestvuju sa nekim iznosom u rešavanju njihovog stambenog pitanja, prihvatili, bile su i neke zone određene, sad ih šalju deset kilometara dalje od mesta gde je to bilo prvobitno predloženo. Ne rešava se njihov problem, a cena je ista koja je bila predviđena i za drugu zonu rešavanja njihovih stambenih pitanja.

Dakle, ovde je očigledno korupcija u pitanju. Sad, da li su to samo lokalne vlasti grada Šapca ili su i neki iz vlasti republičkog nivoa umešani u to, to bi trebalo vi da proverite. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Na član 99. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite, koleginice Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, Predlog zakona o sprečavanju korupcije nema nekih suštinskih izmena, a prava borba protiv korupcije ne postoji.

Ovim predlogom zakona uređuje se nadležnost, organizacija i rad Agencije, kojoj su data možda i prevelika ovlašćenja. Mi smatramo da bi bilo

efikasnije određene ingerencije vratiti Ministarstvu i drugim nadležnim organima. Zatim, tu su i određene odredbe koje uređuju pravila sprečavanja sukoba interesa pri obavljanju javnih funkcija.

Ali ono što niste predvideli ovim predlogom je tzv. vođenje funkcionerske kampanje koja se manifestuje kroz određene promotivne aktivnosti funkcionera u periodu izbornih kampanja, poput poseta bolnicama, otvaranja fabrika i slično. Zatim, postavlja se pitanje kako će Agencija, odnosno na koji način će se sprečiti kupovina glasova i mandata, jer tu leži ozbiljna korupcija. Smatramo da je o tome trebalo da razmišljate i da se na pravi način pozabavite ovim pitanjem.

Član 99. Predloga zakona propisuje obavezu Agencije da donese i objavi program obuke i uputstvo za sprovođenje obuke u oblasti borbe protiv korupcije. Mi smo amandmanom tražili da se ovaj član briše, jer smatramo da je apsolutno nepotreban jer nema nikakav ni pravni ni faktički značaj i predstavlja samo nepotrebno trošenje novca.

Korupcija u Srbiji je u velikoj meri zastupljena i, nažalost, ona će i dalje cvetati ukoliko se ovom problemu ne pristupi na jedan ozbiljan način i ako se jasno i precizno zakonom to ne bude definisalo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Nikolić.

Na član 100. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ovaj zakon je, gospođo ministar, bio osuđen na propast onog trenutka kada je donet, i protiv čega je bila Srpska radikalna stranka. Da je to tako, pokazuju mnogobrojni primeri iz prakse.

Tražili smo brisanje ovog člana 2, jer tu se utvrđuju nadležnosti Agencije prilikom anketiranja javnih funkcionera i prijava njihove imovine. Sve je ovo velika farsa, iz prostog razloga što, nije problem što će 99,9% njih da prijavi tu neku imovinu, ali pitanje je šta je došlo i dovelo do toga da mnogi od njih, trgovinom uticajem svojim koji imaju, time što su povezani sa određenim kriminalnim i korupcionaškim strukturama, privrednim kriminalom, sudskom korupcijom, ostvaruju sve ono što ne bi mogli uopšte da su doktorirali ne znam gde i da su ne znam kakve poslove započeli i da rade kao drugi ljudi što imaju određene privredne delatnosti. Pa možemo da razumemo – privatnik, zemljoradnik, onaj koji obrađuje zemlju, onaj koji vredno radi, ima neku porodičnu fabriku, ima neku industriju, ali da to sve rade javni funkcioneri, pogotovo na nivou lokalne samouprave, a da ne snose za to nikakvu odgovornost, to je prosto neverovatno.

Znate šta je najveća korupcija u Srbiji? To što za protekle četiri godine samo, a praksa je počela krađom mandata Srpske radikalne stranke 2008. godine, ali govorim za period od protekle četiri godine, 482 odbornika je

promenilo svoj stranački dres, neki od njih i po nekoliko puta. Zar to nije najnemoralniji i najbezočniji kriminal, ne znam kako da ga nazovem, i korupcija koja može da se zadesi? Pa sad ovde kad pogledate u Narodnoj skupštini Republike Srbije koliko njih je to uradilo od narodnih poslanika, od ovih šatoradžija koji su i došli u Narodnu skupštinu a da nisu dobili 5% na izborima glasova birača.

I onda se mi zamajavamo nekim formalnostima, naročito mi koji učestvujemo u ovoj raspravi kao jedina i prava opozicija naprednjačkom režimu, govorimo građanima da ne možemo da polazimo od pretpostavke da su svi javni funkcioneri u startu kriminalizovani, jednostavno ne damo da se to govori u bilo kom kontekstu kada je u pitanju bilo koji naš član. Evo, jeste videli za toliko godina našeg političkog delovanja? Pa najstroži smo po tome, najveća disciplina je upravo u našim redovima.

Ali da ne bude da se samo hvalim time, ja moram da vas podstaknem lično da kao ministar učinite sve da oni organi vlasti koji treba da se bave pravom korupcijom, koja razjeda potpuno naše društvo, rade svoj posao i da izađu sa tim rezultatima i da kažu – evo, to i to smo uradili i postigli smo takve rezultate. Naravno...

(Predsedavajući: Hvala.)

Evo, završavam.

Naravno, vi ste mi pre nekoliko dana odgovarajući, u petak, i drugim kolegama, izneli ove najnovije, ali verujte, toliko toga je, toliko pipaka je pušteno na sve strane, a naročito koren onoga što se desilo posle 5. oktobra i dalje buja i cveta, mislim u finansijskom smislu. Oni formalno nisu na državnim pozicijama, ali ostali su i te kako tragovi po kojima treba da reaguju i tužilaštvo i policija.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Pravo na repliku ima dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Kada se kaže da se pravda danas primenjuje selektivno, ja mogu samo da kažem da se apsolutno ne slažem oko toga. Pričali smo već danas tokom ove rasprave da postoje brojni primeri gde se vidi da se danas po tom pitanju postupa principijelno. I, ako treba da se podsetimo svi zajedno, imali ste slučajeve u organizovanim policijskim akcijama da u istom danu bude privedeno više lica od kojih su neki članovi glavnih odbora opozicionih stranaka, stranaka bivšeg režima, ali i neki članovi glavnih odbora stranaka koje čine parlamentarnu većinu. Šta je bolji dokaz, šta je jasniji dokaz da nema tu govora o tome da je bilo ko protežiran ili bilo ko, kako vole da govore oni pripadnici bivšeg režima, kojih, evo, opet ni sada u sali nema, da je, zamislite, proganjan?

Znate, kada neko dođe i vodi računa o zakonu i strogo po zakonu postupi i kaže dajte samo da vidimo kakve su vaše poslovne knjige, da vidimo na šta ste vi trošili novac koji je precizno, kampanjski definisan, onda skoči neko poput Boška Obradovića i na sva usta viče – ovo je progon, ovo je maltretiranje, ovo je diktatura. A ljudi koji se time bave profesionalno, dakle ljudi koji su zaduženi da vode računa o ustanovi koju predstavljaju, da štite zakon, samo dođu i kažu – dajte da vidimo papire. I ništa više od toga, to je više nego dovoljno. Govorio je, mislim, gospodin Ristićević o tome i danas, a govorio je i više puta dosada.

Dakle, to je apsolutno jasan dokaz kako se neki odnose prema tom pitanju, a dokaz u isto vreme da protežiranih nema. Jer, pazite, niko nije rekao iz državnih institucija – ne sviđa nam se neko politički pa zbog toga ga optužujemo za kriminal. Konkretno, te Dveri i tog Boška Obradovića za kriminal optužuju njihovi ljudi, njihovi članovi, članovi predsedništva do koliko juče. Mislim da je – gospodine Ristićeviću, je li se Radojičić preziva čovek? – čovek govorio javno, otvorena pisma slao, gde kaže – ja se obraćam članovima Dveri i pozivam ih da zajedno stanemo na put, na rep da stanemo kriminalu koji sprovodi Boško Obradović.

Dakle, ja mislim da su to problemi o kojima mi treba da raspravljamo ako govorimo o odnosu prema tom pitanju. I velika je šteta, velika je šteta koja se nanosi i Republici Srbiji i dostojanstvu Narodne skupštine u toj vrsti ponašanja i Boška Obradovića i Dveri, ali on nije ni mogao da nauči ništa bolje od Đilasa i Jeremića, da se razumemo. Ništa manja šteta od one koju prave i Boško Obradović i Dveri, a sa njim i Đilas i Jeremić, i po pitanju odnosa prema Kosovu i Metohiji i našem narodu tamo i prema pitanju odnosa spram Tijaninog zakona, odnosno izmena i dopuna Krivičnog zakonika o kojima mi raspravljamo danas. To su velike stvari. To su krupne stvari i stvari na kojima se razlika pravi.

Završavam, gospodine predsedavajući.

Na tako krupnim pitanjima jasna se razlika između nas postavlja. Mi, ni po babu ni po stričevima, samo tražimo, samo insistiramo da se zakon jednako primenjuje na sve i mi na tome insistiramo. Mi principijelno insistiramo na tome da se naš narod zaštiti, da se tamo politički ne svađa, da se ne gloži i ne zavađa, što uporno pokušavaju Jeremić, Đilas, Obradović evo i danas. Mi insistiramo da se principijelno postavimo prema odnosu koji se tiče zaštite naše dece.

Jeste li potpisivali vi iz Dveri, jeste li potpisivali vi iz Demokratske stranke peticije i tražili da Tijanin zakon uđe u proceduru? Gde ste danas? Onog momenta kada smo rekli – mi iza toga stojimo, mi ni za jotu odstupili nismo od tog dana do danas. Mi ćemo sutra glasati za taj predlog zakona, a građani Srbije koji prate ovu sednicu nek prate dan sutrašnji i nek gledaju dobro da li će ući u ovu salu da glasa i Milojević Kena i Aleksandra Jerkov i Marinika Tepić, da li će ući kompletan onaj skup ljudi iz Dveri, na čelu sa Boškom Obradovićem,

koji su se na glavu popeli svakome svojom pričom o porodičnim vrednostima i porodičnoj politici.

Neka pitaju imenom i prezimenom i Tadićeve i Jeremićeve i Đilasove gde su bili onog dana kada se ova skupština izjasnila, gde su bili onog dana kada je glasanje ovde organizovano bilo, da li su glasali za izmene i dopune Krivičnog zakonika, za Tijanin zakon 2019. Ili neće doći, kao što nisu 2015. godine, kad smo menjali Zakon o policiji iz istog slučaja, da li će doći ili neće doći, kao što nisu bili ovde ni kada smo se izjasnili mi kao parlamentarna većina o Zojinom zakonu. Kakvi budu sutra, još jednom, pred licem Srbije biće dovek.

A vi koji imate više podataka, dopunite ovo što sam rekao ili demantujte, ništa protiv nemam. Ali što se nas tiče, ovo nije pitanje bilo kakvih lomljenja i dilema, naš stav je ovde uvek bio principijelan. Država se čuva, država se ne krade. Deca se čuvaju i deca se brane, a vi kojima je bitno samo koliko ste para nakupili, mislim na one kojih ni sada u sali nema, vi gledajte šta ćete i gde ćete. Neće proći puno vremena, sledeće godine Srbija vas ponovo stavlja na mesto i, uveren sam, ubedljivo kao i srpski narod na Kosovu i Metohiji juče, 90 ili 95 posto. To vam je mera koliko vas ljudi ne može očima da gleda zbog svega što ste uradili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Vlast kuka što im se ne vrate ovi iz šatora u skupštinsku salu, a očigledno vam je namera da ostanete sami, jer ovo što radite ne može da doprinese demokratskom dijalogu u ovom parlamentu.

Po kom osnovu je malopre kolega govorio? Da li je ovlašćeni predstavnik? Nije.

(Vladimir Orlić: Replika.)

Replika? A imenom je pomenut?

(Vladimir Orlić: Pomenuta je stranka.)

Na repliku ima pravo Aleksandar Martinović kad tu sedi. Nemojte sa mnom na taj način razgovarati.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo nastavite.

VJERICA RADETA: Evo, nastavljam ja, a vas upozoravam da vodite računa o članu 27. ako hoćete da završimo ovo raspravu kako smo počeli. Ako nećete, ako ćete vi sad između sebe jedni druge da prozivate da biste izazivali replike, što je potpuno neprirodno, što jednostavno nema mesta zapravo, ako ćete tako, onda ćemo mi lepo da se spakujemo, da idemo i vi završite današnji dan sami. Ako vam to odgovara, izvolite.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta. Jeste, u pravu ste, pogrešio sam. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? Hvala.

Marijan Rističević ima pravo na repliku.

Jeste prvi, ali, evo, dosada niste bili uopšte na ekranu.

U redu, vi ste na redu, nije ništa sporno.

Nataša Sp. Jovanović, pa Marijan Rističević.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Dakle, što se tiče toga ko koga može da predstavlja, to smo poslovnički objasnili, ali izgleda da me kolege nisu dobro razumele ili pratile. Neću da se vraćam na taj deo izlaganja, već da iskoristim ovu priliku i da postavim gospođi Kuburović pitanje.

Ako je ovaj zakon dobar, a taj član, evo, mi sada ne tretiramo amandmanima, ako je Agenciji data mogućnost da reaguje kod kršenja procedure od strane pojedinih funkcionera, a takvih je bilo opomena 84 u prošloj godini, kako je moguće, ako je sve to tako lepo osmišljeno, da su rešeni slučajevi samo kod 11 takvih prijava? Da li vi mislite da će ovaj zakon, da će Agencija i da će bilo koji njen organ javnom opomenom, pa i kaznom kod sudije za prekršaje, da spreči ono što je najvažnije, a to je sprega javnog i privatnog interesa?

Jer, kad se predlažu ovakvi zakoni i kad vi kažete hoćemo da suzbijemo korupciju u redovima javnih funkcionera i svih onih koji dobijaju pre svega novac iz budžeta, koji se bave javnim poslom, gde vam je pregled koji su ti koji nisu ispunili svoje obaveze i onih koji su zloupotrebom svoje funkcije... ? Evo, malopre je govorila, to je uz krađu mandata odborničkih i poslaničkih, pomenula je koleginica Ružica Nikolić – funkcionerska korupcija, to je nešto najgore.

Znate, vi obećate nekome – ako glasaš za mene, zaposliću ti ovoga, ako glasaš za mene, uradiću ti tamo put. Pa ko će više da se utrkuje? Pominjete, uskoro ćete da vidite za lokalne izbore, kamioni, šleperi, paketići, obećanja, novac, keš za glasanje na biračkim mestima. Znate, to sve rade pojedinci koji na taj način urušavaju čitav demokratski poredak i ustavne i zakonske principe. I uz sve to ne razumete, da se to spreči u korenu, treba prvo da pođete od toga da prihvatite predlog za izmenu i dopunu izbornog zakona koji predlaže Srpska radikalna stranka, pa da takvi ne budu u situaciji da prvo trguju sa samim sobom, da kažu – evo, izvol'te, ja vredim u tom mestu na jugu Srbije toliko, na istoku i na severu toliko, ko me hoće, ja ću da pređem u taj i taj tabor.

To je sve ono što je najveći problem, a da li će zakon i da li će nadležnost Agencije da bude ovakva ili onakva, koga to briga kad ionako niko to neće da poštuje.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Jovanović.

Reč ima Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo, da ne bi bilo nedoumice, gospodin Martinović i Orlić su različita poslanička grupa. Dakle, da ne bi bilo kršenja Poslovnika, u odnosu na mene su različita poslanička grupa, pa prema tome imam pravo na repliku. Ja neću koristiti ono preostalo vreme ovlašćenog.

Dakle, gospodine Orliću, niste baš u potpunosti u pravu. Gospodin Radojičić je ukazao i na N1 televiziji i ja sam u toku sednice dobio zanimljiv dopis od jednog advokata, koji je tužio N1 televiziju u ime izvesnog Marinkovića i dobio odgovor od N1 televizije, odnosno advokata N1 televizije: „Takođe vas obaveštavam da moj vlastodavac nije medij u smislu Zakona o javnom informisanju i medijima niti je pružalac medijske usluge, emiter, u smislu Zakona o elektronskim medijima, što se lako može utvrditi uvidom u relevantne registre kod Agencije za privredne registre i Regulatornog tela za elektronske medije“. Dakle, nedvosmisleno je da N1 televizija sama ukazuje na to da nije registrovana, da nije upisana u registar i samim tim je piratska.

Gospodine Martinoviću i Orliću, gospodin Hajnekena, gospodin Radojičić, tvrdio je da će glasati, pa da neće glasati zato što je neko prebijen. Ja držim krivičnu prijavu iz aprila meseca 2016. godine, kada je gospodin Radojičić Kena, zvani Hajnekena, prebio čoveka starog 66 godina. Dakle nije prebio nekog odbornika, političkog protivnika; štaviše, prebio je običnog građanina, starog 66 godina. Pri tome je priložen izveštaj lekara specijaliste. Dakle, radi se o licu koje je izvršilo krivično delo nasilja, posebno nad starim licem, i verovatno da on voli kad se nasilje vrši nad slabijim osobama.

Završiću sa gospodinom Radojičićem, kojem odajem priznanje zato što je smogao snage da, gospodine Martinoviću i Orliću, on je smogao snage da se ipak izdigne iznad ove grupe, Đilasove grupe i stranke Dveri. On kaže – ušli smo u savez sa onima koji su odgovorni za uništenje države, ogroman kriminal i izdaju, sa onima koji su nas pokrali na izborima održanim 2012. godine. Zar nije to najveći dokaz da je za vreme „žutih krpelja“...? Dakle ovo tvrdi čovek koji je izašao iz stranke, ove Đilasove, koja ne pita zašto nego pošto. Dakle, zar to nije najveći dokaz da je za vreme stranke bivšeg režima kao u grčkoj tragediji? Grčka tragedija je počivala na mitu, a za vreme „žutih krpelja“ srpska tragedija je počivala na mitu i korupciji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Izazvali ste repliku.

Vladimir Orlić ima pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ja sam na Zorana Radojičića mislio, dakle ne na ovog Radojičića iz Demokratske stranke, ali što se tiče... Milojičića, stalno im mešam prezimena. Dakle, što se tiče Zorana Radojičića iz Dveri, na njega sam ja mislio, i to je otvoreno pismo od 9. marta 2019. godine. Dakle, ja kažem, niko ne optužuje, zato što hoće da bilo koga politički oblati, Dveri i Boška

Obradovića za kriminal do što oni sami, dakle njihovi članovi predsedništva ili članovi predsedništva do juče. O tome govorim. Dakle, na ovog sam Radojičića ja mislio. I on kaže da se bukvalno kriminalne radnje sprovode tamo. Kaže on tu preciznije... Možda vi, gospodine Rističeviću, imate neke druge izvore, ja imam ovo otvoreno pismo koje su oni objavili prošlog meseca. Kaže da se bukvalno radi na nivou crnih fondova.

Meni uopšte ne bi bio problem da li oni krađu svoju stranku i da li oni jedni od drugih skrivaju pare, nego je problem u tome što ovaj čovek kaže – oni budžetski novac, novac iz budžeta Republike Srbije na taj način zloupotrebljavaju. E, ako to on kaže – ja verujem da ima neposredna saznanja, imenuje neposredno, imenom i prezimenom, i Boška Obradovića, i ovog Jugoslava Kiprijanovića, i narodnu poslanicu koja je član nekih tajnih društava, je l' tako, imenom i prezimenom kaže ko je sve od njih tim novcem manipulisao – i ja kažem to je opasna stvar i kažem da to ne smemo da dozvolimo.

I to zasluži samo najoštriju moguću kritiku, taman koliko i sve ono što ti isti ljudi, ali pazite, glavom i bradom, isti ljudi rade ovih dana, a vezano za Kosovo i Metohiju. Evo, kažu neće da dođu na sednicu Narodne skupštine kada ćemo mi raspravljati o Kosovu i Metohiji ovde. Njihova stvar. Oni su pokazali šta im je i koliko tu važno. A ja nekako mislim da ne bi mogli da pronađu opravdanje ni u bilo kojoj drugoj situaciji, a da se opet pojavili ne bi, iz jednog vrlo logičnog i jakog razloga – morali bi na toj sednici i na tu temu da objasne svoje aktivnosti ovih dana na temu Kosova i Metohije.

Gospodine Rističeviću, vi sigurno znate da je na juče održanim izborima, ja sam o tome govorio ovde, srpski narod u procentu od 95% na severu Kosova i Metohije stao iza Srpske liste. A znate li kakvu su brutalnu kampanju vodili i Boško Obradović i njegove Dveri, i Dragan Đilas i Vuk Jeremić vezano za te lokalne izbore? Najpre su rekli da te izbore treba bojkotovati. Kada je bilo potpuno očigledno da će na taj način albanski faktor predložiti svoje ljude, učestvovati na izborima i nada se da će na taj način preuzeti četiri opštine u kojima su Srbi apsolutna većina na severu, njima to nije bilo dovoljno pa su rešili da otvoreno podrže njihove kandidate. Slušajte ovo: „Za par dana će biti izbori u mojoj čaršiji. Kad već nisam kandidat i nije niko normalan sa severa“ – niko normalan se, znači, nije kandidovao od Srba – „a znajući da će ekipa iz Srpske liste ukrasti moj glas, ja ću izaći i glasati za mladu ženu, Albanku, Gondu Čauši“. Potpuno slučajno ovo je objavio čovek koji je organizator tih Đilasovih protesta u severnoj Kosovskoj Mitrovici. Potpuno slučajno. Marko Jakšić. Jeste li tako rekli, gospodine Rističeviću?

(Marijan Rističević: Da.)

Potpuno slučajno. Gospođa za koju će on glasati je, kako kaže, funkcioner DPK, stranke Kadrija Veseljija.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

VLADIMIR ORLIĆ: Poslednja rečenica.

Ovo su radili, na ovome su zajednički radili do koliko juče. Danas, kada se već jasno vidi da će Narodna skupština raspravljati o Kosovu i Metohiji za manje od sedam dana od danas, oni znaju da bi dolaskom u ovu salu morali ovo svoje ponašanje da narodu objasne, da će morati da objasne, ili bi morali ako bi se pojavili, zašto je, kako kažu, pokrajinski odbor Dveri juče ponovo pozivao na bojkot, dok ovamo, s druge strane, navijaju i pozivaju da se glasa za kandidate Kadrija Veseljija.

Ove stvari oni nikada neće moći da objasne, baš kao što neće moći da objasne ni svoje sramno ponašanje na temu Tijaninog zakona, ni svoje sramno ponašanje kada je reč o, kako sami kažu, krađi budžetskog novca.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

VLADIMIR ORLIĆ: Završavam, gospodine predsedavajući.

Zbog toga ja mislim da oni mogu samo uporno da izbegavaju Narodnu skupštinu. A – gospođo Radeta, ja se izvinjavam ako je ovo trajalo malo duže – mislio sam da je bilo važno da ovo Srbija čuje, dobro razume i dobro zapamti. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Kolega Rističeviću, po kom osnovu se javljate?

(Marijan Rističević: Pomenut sam.)

Pa jeste, ali u svemu se slažete. Ja vas molim, ako možemo, da nastavimo.

(Marijan Rističević: Odustajem.)

Hvala vam puno.

Na član 101. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Kakav predlog, takva i rasprava. Ovo zaista postaje veoma neozbiljno. Razumem ja da svako sa ovog mesta želi da pošalje poruku, to radimo i mi i to ništa nije sporno, ali treba zasvirati i za pojas zadenuti. Zaista nema smisla.

Što se tiče Predloga zakona o sprečavanju korupcije, mi smo u načelnoj raspravi detaljno govorili o tome i predložili, i sad, pošto je ovo otprilike negde kraj rasprave o ovom predlogu zakona, još jedanput želimo da ponovimo gospođi Kuburović naš predlog da se ovaj zakon povuče iz procedure, da to što se nekada zvalo za borbu a sada za sprečavanje korupcije niti se kad borilo protiv korupcije niti će sada sprečiti korupciju. Imamo u državi Srbiji Savet za borbu protiv korupcije i taj savet, pokazalo se u nekom periodu, pogotovu kada je Verica Barać bila na čelu tog saveta, stvarno je radio svoj posao i dao određene rezultate. Još uvek, koliko je godina prošlo, još uvek nisu rešene sve

sporne privatizacije na koje je ona tada skrenula pažnju. Dakle, ovo je potpuno nepotreban paralelni organ, koji je faktički paradržavni organ, koji od kad postoji... Nikada nije uradila ta agencija ništa, ni jedan jedini potez, ni jedan jedini posao koji bi zaista opravdao postojanje te agencije.

Govorili smo danas u toku dana – je li ta agencija nešto uradila po pitanju korupcije, Dinkića, Labusa i ostalih koje smo danas spominjali? Nije. Da li je reagovala kad smo mi ovde više puta ponavljali ovu korupciju koja se nedavno desila u Vladi Republike Srbije, kada je Zorana sa Skotom preko „Behtela“ oštetila državni budžet za 300.000.000 evra? Nije. Na šta reaguje ova agencija? To smo već rekli – da li je neki funkcioner prijavio imovinu na vreme ili je zakasnio. I vi to još sad predviđate kao krivično delo. Ne sad, bilo je i ranije. To smo vam već rekli. Ali, i ako mislite da tako nešto treba biti krivično delo, onda treba da bude deo Krivičnog zakonika, a ne sad svaki zakon da ima neko krivično delo.

Ono što se od ove agencije, kada je formirana, očekivalo, jeste da se malo ozbiljnije uključi u predizborne aktivnosti. Ni tu ništa nisu uradili. Osim toga što su prebrojavali plakate zato što su imali pare iz državnog budžeta da plaćaju aktiviste na terenu da prebrojavaju plakate, pa dok oni u jednoj ulici izbroje, vrate se ponovo, plakati već prelepljeni. Sveti Petar ne može utvrditi na taj način koliko je koja stranka plakata uradila, izlepila. Niti je to, na kraju krajeva, bitno. Da li je to petnaest ili sedamnaest hiljada, potpuno je nevažno.

Ali kada smo prijavljivali toj agenciji da na tom i tom mestu, recimo u Batajnici, sedi žena i meri narodu pritisak u okviru kampanje, jer je ona kao medicinska sestra, i preporučuje – uzmite vi taj lek, visok vam je pritisak ili uzmite taj lek jer vam je nizak pritisak, i dolazi druga žena tu da izmeri pritisak i kaže – ju, otkud ti, šta ti tu radiš? Ona je poznaje iz jednog kineskog butika, gde ta žena, inače, radi kao prodavačica. Mi to prijavimo Agenciji, jer se to nastavilo. Misлите da je neko reagovao? Nije. Je li reaguje Agencija za pakete koji se nose od vrata do vrata da se prevare birači? Ne reaguje. Je li reaguje za bugarski voz? Ne reaguje. Je li reaguje zato što lekari i nadržilekari ljudima besplatno daju naočare za vid koje kupuju na pijaci, pa im zapravo kvare vid? Sve to Agencija zna. Dakle, ništa od onoga što bi trebalo da uradi ta agencija niti je radila, niti će raditi.

Mi zato mislimo da ovaj zakon treba da se povuče iz procedure, a da se Vlada, jer je Savet u njenoj nadležnosti, angažuje da taj Savet počne ozbiljnije da radi.

Ja, inače, imam vremena tri i po minuta od ovlašćenog predstavnika, tako da nemojte da se trzate mnogo, kolega Marinkoviću. Ja vrlo vodim računa o vremenu koje trošim i koje mi je ovim jednim Poslovnikom dodeljeno.

PREDSEDAVAJUĆI: Minut i dvadeset na to.

VJERICA RADETA: E, tako. To ću ostaviti za sledeći amandman. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Nema problema. Sve je u redu. Imate još minut i dvadeset. Sve je po PS-u.

Hvala.

Na član 108. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 109. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 110. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega.

SRETO PERIĆ: Veliki broj građana Srbije živi teško i siromašno, i kada čuju ovu priču, oni se na trenutak obraduju, računaju – evo, režim je odlučan da se bori protiv onih koji su u kriminalu i korupciji. Međutim, to nije tako.

Evo član 110, koji kaže da je obaveza donošenja podzakonskih akata u roku od 90 dana nakon stupanja na snagu ovog zakona. Mi smo predložili da to bude 60 dana, ali kasnije, kada smo čitali dalje i videli da će ovaj zakon da stupi na snagu 1. septembra, o čemu će vam više govoriti kolega Nemanja Šarović, mi smo videli da je ovo besmisleno. I mnogo vas povezuje sa prethodnim režimom kada je ovaj zakon u pitanju. Šta to vas povezuje? Pa i oni su zakon izglasali 2008. godine, počeo je da se primenjuje 2010. godine. Ovaj put, znači, od momenta stupanja na snagu do primene ovog zakona proći će oko 15 meseci. Nema poslanika Srpske napredne stranke koji nije kritikovao, koji nije govorio šta se to dešavalo u prethodnom režimu, odnosno sad se neke stvari otkrivaju. Ali da je to tako, da vi imate ozbiljnu nameru, da ste principijelni, kako kažete, pa vi biste rekli da taj zakon stupa na snagu juče, ne danas. Nije moguće retroaktivno, ali vi biste to rekli da vam je zaista prava i ozbiljna namera da se obračunate protiv ovoga.

Gospođo ministar, rekli ste da u poslednje vreme ima hapšenja najviših lokalnih funkcionera koji su članovi Srpske napredne stranke. Ima. A znate kad oni budu uhapšeni? Pa kad se međusobno u tim lokalnim sredinama pozavadaју i kad preti opasnost da to kulminira, da ne uđe u neke ozbiljnije sukobe, vi onda tek intervenišete. Takvih slučajeva kao što vam je opština Požega, i mnoge druge, po Srbiji imate još mnogo. Ne znate, jel'? Ma naravno da znate. Morate da se suprotstavite tome ozbiljno i pre nego što među njima dođe do samog obračuna.

Rekli ste da je veliki broj tužilaca zloupotrebio svoju ulogu vezano za oportuna sredstva, sredstva oportuniteta. Pa ne znamo tačno koliki je broj tužilaca koji su bili procesuirani za to što su zloupotrebili. Zaista, ako hoćete

ozbiljno da se borite protiv ovoga, vi morate ovaj zakon da povučete. Legitimno je vaše pravo, na osnovu Ustava i na osnovu Poslovnika o radu Narodne skupštine, vaše Vlade, da predlažete ovakav predlog zakona, ali on neće dati nikakva rešenja u praksi. A građani Srbije jedva čekaju. Spremni su još uvek da žive onako kako žive, ali da vide da nema više zloupotreba od strane onih koji ni u kom slučaju ne bi smeli da zloupotrebe svoj položaj, da uđu u kriminal i u korupciju. To su najčešće lica koja imaju i visoke i redovne plate, za razliku od građana Srbije, od kojih mnogi nisu zaposleni i nemaju nikakvih primanja. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno, kolega Periću.

Pravo na repliku ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pitanje u čemu je razlika i kako se ko ponašao. Prvo, mislim da se oko jednog detalja sigurno slažemo. Ako u pratećem obrazloženju koje ide uz zakon lepo stoji, a stoji, da je potrebno završiti proceduru da bi se izabrali ljudi koji će biti članovi određenog veća, jer ta procedura traje, i da zbog toga treba predvideti datum stupanja na snagu tako da taj postupak ne ugrozi nego da dođe blagovremeno, ja mislim da je to osnov koji se ne može nazvati političkim. To je osnov koji je, mislim, svakome razumljiv i prihvatljiv.

Druga je stvar što se politički postavlja pitanje u čemu je razlika. I kad se kaže u čemu je razlika između nas i bivšeg režima i pomene se upravo, recimo, istraga protiv funkcionera, stranačkih, lokalnih ili na višem nivou, nije važno, pa ja mislim da se tu prvo ta razlika dobro vidi. Ja ne mogu da se setim da li je bilo slučajeva, ne mogu nijednog sada da se setim, da su ljudi koji su bili stranački funkcioneri za vreme bivšeg režima bili predmet interesovanja od strane nadležnih organa. Ja toga da se setim ne mogu. Danas primera ima koliko hoćete i možete vi da ne budete zadovoljni i da se na nivou neke priče ipak rekla-kazala bavite motivima – a zašto ovo, zašto ne ono. Pustite to. Da li se dešava danas? Dešava se. Da li se dešavalo ranije? Ja ne mogu da se setim.

Znate gde se još razlikujemo? Ja ne znam nijednog našeg funkcionera koji će da kaže nešto ovako – dobar početak na temu odnosa Srba i Albanaca bi bio da svi koji su učestvovali u ratovima devedesetih i kriminalci koji ih štite ne budu na vlasti, kako u Beogradu tako i u Prištini. Ovo vam govori, Kiprijanović se zove čovek, dakle desna ruka Boška Obradovića. Oni smatraju da svi koji su u Beogradu ili sa naše strane učestvovali u odbrani zemlje devedesetih da su štetočine, ljudi koji nikako ne smeju da budu blizu bilo kakvoj prilici da nešto odlučuju i da njih štite kriminalci. Mi ovakav stav nemamo. Mi smo uvek poštovali svakoga ko je zemlju branio. Oni danas ovo kažu da bi opravdali svoj boravak u onom nekom tzv. savezu pa menjaju sistem vrednosti.

Ali ako pitate gde su razlike, evo i tu su razlike. I znate gde još? Pričamo o tome na celoj ovoj sednici. Nikoga među nama ne znam da je trčao, da se

busao u grudi kako je veliki potpisnik peticije na temu Tijaninog zakona, a radili su to i Dveri i Demokratska stranka, a da onda ne nađe za shodno ni da se pojavi na pet sekundi u ovoj sali da kaže jednu reč o tom zakonu, da onda ne nađe za shodno i da svoju reč drži, pa danas menjaju svoje mišljenje i govore kako je ovo katastrofa, civilizacijski korak unazad, kako je ovo povratak u srednji vek, znate šta su sve rekli na temu ovog zakona, pa da ne nađe za shodno, a pazite šta vam kažem, neće naći, da se sutra u ovoj sali nađe i da glasa za Predlog zakona koji mu je služio samo kao batina da njom udara po Aleksandru Vučiću i Srpskoj naprednoj stranci. O principima se radi, o principima je reč i u tome se vidi jasnije nego bilo gde drugo razlika između nas i njih.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Imam dvoje prijavljenih.

Pravo na repliku ima Sreto Perić.

(Nataša Jovanović: Kako? Javila sam se pre.)

Po kom osnovu vi? Pa nemate pravo. Ima Sreto Perić. Polako.

(Nataša Jovanović: Nema polako. Po Poslovniku.)

Pa ne možete vi da birate kako ćete tražiti... Vi ste mogli da se javite.

(Vjerica Radeta: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku sad kad sam ja rekao da se ne može dobiti reč po...?

(Vjerica Radeta: Piše u Poslovniku da mogu da se javim po Poslovniku.)

Ma nema problema. Evo, Vjerica Radeta po Poslovniku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovo već više nema nikakve veze sa Poslovnikom. Ovo što vi radite, ovo je apsolutno bezobrazluk. Možete pod koji god hoćete član da podvedete, povredili ste od prve do poslednje stranice i člana ovog Poslovnika. Dakle, 157 puta smo vam rekli da jesmo za što je moguće šire tumačenje Poslovnika, zato što je Poslovnik nedemokratski, zato što je loš i zato što je dobro kad predsedavajući ima volju da dozvoli da se malo govori i duže i šire od teme i tako dalje. To je, inače, principijelni stav Srpske radikalne stranke.

Ali smo vam takođe toliko puta rekli – ono što primenjujete za poslanike vlasti, morate da primenjujete i za poslanike opozicije. Nikakvog osnova nije bilo da Orlić dobije repliku. Apsolutno nikakvog. Niti je pomenut, niti je ovlašćeni predstavnik. Po istom osnovu repliku može dobiti i Nataša Jovanović, i Ružica Nikolić, i Aleksandra Belačić i bilo ko iz naše poslaničke grupe. I stvarno ćete morati da nam objasnite kakve su to vaše lične simpatije prema Orliću u odnosu na, evo, Natašu Jovanović ili bilo kojeg poslanika SRS.

Dakle, ja vas najlepše molim, nemojte nas terati da sad, pola sata pred kraj ove rasprave, napravimo ono što sasvim sigurno ne želite. Zato vas najozbiljnije upozoravamo da morate da vodite računa da smo mi ozbiljni ljudi, ozbiljni poslanici, kao što vidite, radimo sve ove dane. Nismo se igrali ni Poslovnikom, ni predlozima, vrlo konkretno o svakom predlogu smo govorili,

vrlo konkretne primedbe dali tamo gde smo mi mislili da treba da se stave primedbe i vi sada, na kraju ovoga, hoćete da pravite komediju. Mi u vašem čapraz-divanu ne želimo da učestvujemo i ovo je poslednje upozorenje, a na vama je – dogovorite se, evo, sa Martinovićem – hoćete li nastaviti sami ili ćemo ovu raspravu završiti kako smo je i započeli. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vama i naravno da apsolutno nema nikakve želje da bilo ko nastavi sam.

Prosto, smatram da nisam ovog puta prekršio Poslovnik iz razloga što gospodin Martinović nije ni ubacio karticu. U evidenciji ja njega nemam kao prisutnog. Kao što i vi, kada dođete pre nego što započnemo sednicu, sedite u sali ali ne ubacite karticu i, naravno, mi ne možemo da kažemo da su vaši poslanici tu i na određenom broju.

Tako da, u skladu sa tim, proceduralno, u svakom slučaju smatram da nisam pogrešio i potrudicu se da nastavimo raspravu u onom tonu u kojem je ona i bila. I znate da vrlo i poštujem i cenim vaše rasprave i ono što radite i posvećenost kada je u pitanju rad u Parlamentu.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? (Da.)

Želite. Dobro. Hvala.

Reč ima Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika, pa vi, gospodo Jovanović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospodine Marinkoviću. Povređeno je dostojanstvo Narodne skupštine. Ja mislim da nije korektno da se u Narodnoj skupštini govori jezikom ucena – mi ćemo da odemo ako vi ne pristanete da se ponašate onako kako mi to želimo.

Ja mislim da svi oni koji prate direktan televizijski prenos sednica Narodne skupštine, ne samo danas nego svih ovih dana, mogu da primete da ma ko da predsedava sednici Narodne skupštine, vašim poslanicima, dakle poslanicima SRS, toleriše – i nemamo ništa protiv toga, nismo reč rekli – da govore i tri minuta, i četiri minuta, i o temi dnevnog reda, i o onome što nije tema dnevnog reda, i da govore o Srebrenici, i o advokatima iz Pančeva i o sudijama. Dakle, sve je to u redu, nismo reč rekli. Ali to da vi sad nas ucenjujete... Šta, vi ćete da izađete? Pa izađite. Evo, ja vam sad kažem – izađite. Nemam ništa protiv.

(Predsedavajući: Kolega Martinoviću, nema potrebe. Imali smo dobru raspravu i u tom tonu ćemo i da nastavimo.)

Izađite. Evo, onaj šator je tamo prazan, stanite pod taj šator i gotovo. Ali nemojte da nas ucenjujete. Znaite, ne može stranka koja ima 5% ili manje od toga da ucenjuje stranku koja ima 105 mandata.

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Pa ja neću pod šator. Neki među vama su bili u koaliciji sa tima koji su pod šatorom i od njih primali pare, ali da ne ulazim ja sad u to.

Dakle, gospođo Radeta, ako vam se sedi u Narodnoj skupštini, sedite, ako vam se ne sedi, izađite.

A vi, gospodine Marinkoviću, pošto ćemo sada da vodimo sednicu *lege artis*, ja vas molim, znači, striktno poštujujte vreme, pa ma ko da se javi za reč, poslanik iz Srpske radikalne stranke, Srpske napredne stranke, više nema tri minuta, četiri minuta, pet minuta itd. Striktno po Poslovniku merite vreme, pa ma ko da je u pitanju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću. Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Evo, pozivam i vas i sve poslanike koji su u sali, i poslanike SRS, da nastavimo u onom tonu u kojem smo radili od jutros. Imamo mi mnogo većih problema od onoga što nekad neki poslanik uradi pa ode malo dalje od teme. Dakle, imamo druge političke probleme, gde nam je potreban minimum nekog konsenzusa, tako da vas molim, i vas i poslanike SRS, da ostanemo na tom putu. Oko nekih stvari nam treba jedinstvo. Nema nikakve potrebe da bilo ko izlazi iz ove sale. Nastavićemo rad i završiti kako nam to priliči.

Hvala još jednom. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

(Vjerica Radeta: Nataša Jovanović se prva javila.)

Evo, izvolite.

Nataša Jovanović ima reč.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Ne znam šta vam je, gospodine Marinkoviću. Malo se koncentrišite. Nije lako da predsedavate Skupštini a da vam šef poslaničke grupe vladajuće stranke naređuje i da vam govori kako vi treba da predsedavate sednici. Predsedavacete onako kako vam savest i Poslovnik nalažu. Ako kršite Poslovnik, javljaćemo se za reč, Skupština će o tome da se izjasni. To je demokratska procedura.

Najpre, nas nije pozvao ni Martinović, a ni vi, niti bilo ko iz Srpske napredne stranke da mi dođemo u salu Narodne skupštine, već je narod želeo da 22% poslanika Srpske radikalne stranke sedi u ovim skupštinskim klupama. Da smo opravdali to poverenje i, verujem, zadobili još veće, pokazuje kvalitet našeg rada i pre svega to što danima, mesecima, pa evo sada već tri godine tretiramo najvažnija pitanja za građane Srbije, ukazujemo veoma argumentovano – tu je i gospođa ministar, koja verujem da to može da potvrdi, kao i drugi ministri u Vladi – na sve propuste kod zakonskih predloženih tekstova. Pišemo marljivo i vredno veoma stručne, argumentovane amandmane.

Ne znam što vam je baš od svih tih amandmana, gospodine Martinoviću, zasmetao taj gde tražimo doživotnu robiju za svakoga u Srbiji ko kaže da se u Srebrenici desio genocid. Zar to nije bila rasprava koja je opomena i vama, na kraju krajeva, da oni koje ste vi – dakle nas je narod uveo u skupštinske sale –

oni koje ste vi uveli, zajedno sa Skotom, upravo rade o glavi ove države i žele na takav način da uruše sve demokratske tekovine? Sve ono što narod ne želi, žele oni. Ali vi šurujete, na kraju krajeva, onda sa njima ako tako razgovarate sa predstavnicima prave opozicione stranke, stranke koja, ne zaboravite, ima veoma veliku ulogu u političkom životu Srbije unazad 30 godina.

Mlađi ste, kolega Marinkoviću, neću da licitiram koliko, ali svako ko zna za bilo šta što je gledao, i onaj ko je nezainteresovan potpuno za politički život, zna da je SRS stranka koja ima veliku odgovornost prema državi i svom narodu.

Prema tome, radićemo u korist građana Srbije, branićemo Srbiju i Srpstvo, branićemo sve ono što je integritet srpskih radikala. Nemojte onda da nekakvim jezikom koji ne priliči nikome, a pre svega nekome ko je akademski građanin ove zemlje, razgovaramo, jer mi imamo svoje dostojanstvo, mi imamo ljude koji podržavaju politiku SRS i ne može niko ovde da licitira sa bilo kakvim procentima.

(Predsedavajući: Hvala vam.)

Procenti će se pokazati na izborima. Mi nismo ljudi ni ulice, ni bukači, niti bilo šta, mi smo ljudi koji smo odgovorni prema svojoj državi i prema svom narodu i tako ćemo se boriti za budućnost svih građana Srbije.

PREDSEDAVALA: Hvala.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Imajte i vi razumevanja. U žaru političke borbe nekad se nešto kaže što nije primereno, tako da u svakom slučaju možemo da nastavimo, ako se slažete, sa sednicom i da gospodin Sreto Perić...

Hoćete vi? Hoćete po Poslovniku?

(Vjerica Radeta: Naravno.)

VJERICA RADETA: Na osnovu člana 27. stav 1, skrećem vam pažnju, gospodine Marinkoviću, da vi ne možete da se poslušno ponašate u odnosu na bilo kojeg poslanika iz ove sale. Svaki narodni poslanik ima pravo da vam predloži šta god hoće, ali da li se taj predlog prihvata ili ne, mora o tome da se glasa, a ne da narodni poslanik kaže – e, sad ćete ovako, a radili ste onako.

Prvo, rekao je da niste radili u skladu sa Poslovnikom, što mi ne prihvatamo, mi mislimo da je Poslovnik toliko loš da je neophodno malo šire ga tumačiti, ali ponavljamo da to mora da važi za sve narodne poslanike. I zaista nema smisla to, kada neko nema argument ili se javi tek da bi nešto rekao, da onda poslanike SRS tamo šalje pod neke šatore. To je toliko uvredljivo da to zaista ne možemo da prihvatimo. Mi nikoga ovde ne ucenjujemo. Mi ovde nismo zbog poslanika SNS, već zato što mi želimo da učestvujemo u radu. Ali ne želimo da se bilo ko izživljava nad nama i to svakako nećemo dozvoliti. Da li to neko shvata kao ucenu ili ne, to je apsolutno njegovo pravo i njegova stvar.

Dakle, još jedanput molba, i za vas a i za kolege poslanike iz vladajuće većine, da pokušamo, odnosno da pokušate, mi ceo dan i već dani nismo ni za dlaku izašli iz onoga što je regularan rad narodnog poslanika, ali danas ceo

dan, iz nama nepoznatih razloga, predstavnici vlasti pokušavaju da nas provociraju, da nas peckaju, da nas vređaju, da pominju nekih, ne znam, 5%, 4%, koliko, 3%. Ma možemo mi imati i 1%, ali mi smo srpski radikali, koji se nikada nećemo prodati za procenat.

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme vam je prošlo.

Da li želite da glasamo o povredi Poslovnika? (Da.) Hvala.

Za repliku se javio Sreto Perić Orliću, koliko sam informisana.

SRETO PERIĆ: Gospodine Orliću, vi ste isticali razlike između vas i dela bivšeg režima. Ne zaboravite, deo bivšeg režima je vaš koalicioni partner i mi nemamo ništa protiv toga.

Isticali ste i tamo gde ja nisam ni rekao da ste vi isti. Tu postoje neke razlike. Ja kad sam govorio o sličnosti, pa čak i isti, ja sam pre svega mislio na Predlog zakona o borbi protiv korupcije. I jedino tu vidim, i izneo vam argumente, od toga kada će zakon stupiti na snagu i kad će početi da se primenjuje, vi ste meni objašnjavali da treba izvršiti izbor pa da je potrebno neko vreme. Pa sve i da je tako, to vreme može i mora da bude skraćeno, tu nema nikakve dileme.

Ovo što ste mi citirali izjave iz dnevne štampe, mi smo ponosni i lično mislimo i danas da svaki građanin Srbije treba da brani svoju otadžbinu, na način i u meri u kojoj je to moguće i kako je to organizovano i predviđeno. Malo je problem kod SNS što jedan čovek pre svih želi samo neke procenat. I, ako se ne varam, bili su vanredni izbori u Beloj Palanci. Predsednik opštinskog odbora stranke Borisa Tadića je osvojio u prvim izborima, regularnim, 2016. godine, čini mi se, najveći broj glasova – iz SNS su ga nazivali lopov i kriminalac – da bi u ponovljenim izborima taj postao kandidat SNS-a i izabran za predsednika te opštine. Pa mnogo važnije je iskrena borba protiv kriminala i korupcije nego sam taj procenat. To koliko mi imamo, mi poštujemo uvek ono što su građani Srbije pokazali.

Vi u svom režimu, sada u svojoj stranci, imate mnogo onih koji je odavno trebalo da budu u zatvoru, jer su to zaslužili još do 2012. godine. Nego, da bi sačuvali slobodu, da bi sačuvali svoj kapital, na brzinu su se učlanili u SNS. Ne znam kako vi gledate...

PREDSEDNIK: Poslaniče, vi ste tražili repliku?

SRETO PERIĆ: Da.

PREDSEDNIK: Uveliko ste prekoračili vreme.

Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pošto vidim da smo se u stvari razumeli oko stupanja na snagu zakona, pretpostavljam da to nije tema. A nije ni bila tema ako ćemo iskreno. Zna jako dobro predlagatelj amandmana šta je i kako je, zašto je. To lepo piše. Vidim da je i to razumeo, nego baš hoće predlagatelj amandmana da pričamo o tome s kim je, ko je i šta je principijelno.

Šta je ko radio do 2012. godine i s kim je bio do 2012. godine, ja, evo, mogu da se setim ponovo, podsećao sam već nekoliko puta. Dragan Đilas je, beše, negde u to vreme bio aktuelan na temu strahovite moći u Gradu Beogradu i Republici Srbiji. Dragan Đilas je, beše, kolege stranačke, predlažače amandmana, usrećio mestima u nadzornim odborima. Je l' tako bilo? I u upravnim odborima. Je l' tako bilo? I tada ništa nikome tamo smetalo nije, sve je to bilo apsolutno u redu i prihvatljivo. Danas bi hteo da zauzme neku visokomoralnu poziciju i da sa nje kritikuje. Al' samo ne znam koga, da l' sebe. Jer ako hoće sebe, ima puno pravo. A znate zašto? Zna i to sigurno.

Onaj Bastać, koji demolira huliganski po centru Beograda, koji tamo lomata one ograde na gradilištu, koji pokušava na sve moguće i nemoguće načine da spreči razvoj ovoga grada i o kome ne mislimo baš ništa lepo, beše predsednik jedne gradske opštine beogradske, Opštine Stari grad. Pogađajte triput s kim je tamo u koaliciji. Je l' sa vašom strankom? Jeste. Je l' to principijelnost?

Prošle sednice ste ovde pričali, i to onako baš lepo pričali, o tome kakva je štetočina u pitanju, šta sve grozno radi gradu Beogradu. Što ga onda podržavate? Što mu učestvujete u opštinskoj vlasti? Je l' to principijelnost? Ili je možda veća principijelnost i bolji primer principijelnosti kad se isto tako podržava opštinsko rukovodstvo na Novom Beogradu Aleksandra Šapića? Jeste i tamo deo koalicije? Jeste. O čemu onda mi pričamo?

(Predsednik: Hvala, vreme.)

Poslednja rečenica.

Što se nas tiče, mi hoćemo da raspravimo ovo kako treba i nismo mi krivi što neki s druge strane izazovu repliku pa se posle gorko kaju.

PREDSEDNIK: Hvala na objašnjenju. Hvala stvarno.

Poslanici, zakazala sam sednicu za sredu, koja će imati Zakon o glavnom gradu kao preovlađujuću temu, te vas molim da razgovaramo o ovim temama koje se odnose na grad Beograd u toku te sednice.

Znači, sada da se vratimo na...

(Vjerica Radeta: Ne odnosi se na grad Beograd, nego na temu bezobrazluka.)

Ne mogu da ocenim vaše navode koji nisu zvanično izrečeni. Ja sam razumela samo da je u odgovoru gospodina Orlića bilo pitanje koalicije na gradskom nivou.

Zahvaljujem.

Na član 114. amandman je podneo poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Konačno da se vratimo na zakon.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministre, pre svega, ja bih vas zamolio da mi ipak odgovorite na ono pitanje koje sam postavio u

prethodnoj diskusiji vezano za moj amandman na član 23. i na taj test za profesionalni integritet. Taj test propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa, a to ste vi, i to, mislim, neodoljivo podseća na moralnopolitičku podobnost koju smo imali u tom komunističkom periodu u SFRJ. Zaista mislim da vi morate znati kako će izgledati taj test ako ste predlagač ovoga zakona i morate nam reći nešto konkretnije o tome.

Što se tiče amandmana na član 114, moj je predlog da tu stoji, umesto ovoga što vi predlažete, da zakon stupa na snagu sedmog dana od dana objavljivanja a da se primenjuje od 1. septembra 2020. godine, osim nekoliko članova zakona čija će primena početi odmah, moj predlog je da kompletan zakon važi, u skladu sa Ustavom kakva je odredba, dakle u roku od sedam dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“. Nije dobro da se odlaže dejstvo zakona.

Ja bih molio samo vaše saradnike da malo budu tiši i da slušaju ovo što govorim i da vas ne ometaju.

Vi ste svedok da smo mi u prethodnom periodu nebrojeni broj puta imali na dnevnom redu zakone da smo samo dalje odlagali početak primene zakona koji je već bio odložen kada je osnovni zakon donošen. To izaziva i ozbiljne troškove i to je jednostavno besmisleno. Šta znači – stupa zakon na snagu ali se neće primenjivati? Pa na kakvoj je onda snazi ako se ne primenjuje?

Druga principijelna stvar zašto ne bi trebalo to da se radi...

(Predsednik: Vreme. Zahvaljujem.)

Ako mogu rečenicu da završim samo.

(Predsednik: Znači, vreme ne znači ništa. Izvolite.)

Ako vam toliko znači, evo, odustajem od završetka rečenice. Hvala.

PREDSEDNIK: Eto, mnogo mi znači. Hvala što imate razumevanja za mene.

Izvolite, ministre.

Nela Kuburović.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Evo, da nismo privilegovani govori i to da sam se ja javljala gotovo posle svakog amandmana koji ste malopre obrazlagali a tek sad dobijam reč, tako da nismo privilegovani ovde.

Mislim da sam vam odgovorila na pitanja. Svakako nije tačno da ću ja biti ta koja će znati kako će izgledati test. Ministar pravde ne utvrđuje test nego donosi pravilnik o načinu sprovođenja javnog konkursa, a kako će da izgleda test znaće komisija koja to bude sastavljala. I da je reč o tome da ne pišemo zakon za sebe upravo govori datum kada počinje da se primenjuje, jer verujem da ni ja ni ova skupština neće biti u ovom sastavu u septembru sledeće godine, tako da upravo to pokazuje i ozbiljnost predlagača kada je reč o ovom zakonu.

Imala sam prilike da čujem sve vaše primedbe, i da se osvrnem i na prethodne amandmane, i čini mi se da je najveća kritika zašto mi funkcioneri treba da prijavljujemo imovinu i da li kasnimo sa prijavljivanjem imovine ili ne i da li je to krivično delo. Ukoliko svako od nas savesno i odgovorno obavlja svoju funkciju, verujem da ne predstavlja nikakav problem da po stupanju na funkciju u roku, koji svi kada pristanemo da budemo imenovani ili izabrani vrlo dobro znamo, pa samim tim znamo kakva nam je obaveza u pogledu prijavljivanja imovine. Zašto je bitna Agencija, zašto je bitno da ima šira ovlašćenja, kakva danas nema? Upravo da se ne bi dešavalo da neko dok je na javnoj funkciji, da neko dok je gradonačelnik uvećava svoju imovinu za 500 miliona evra a da nema nikakvog objašnjenja niti posledica kako je to učinjeno.

Još jednom ukazujem, neophodno je da zakon ima odloženu primenu. Ovo je praksa u poslednje vreme Ministarstva pravde upravo kako bismo pripremili mogućnost da imamo dobru implementaciju zakona. Ukoliko ste pratili rad i zakone koje smo predlagali prethodne dve godine, gotovo svaki zakon je imao odloženu primenu iz tog razloga da bi mogli da i sudije i tužioci, ukoliko su oni u pitanju, prođu odgovarajuću obuku. Samo zahvaljujući tome smatram da možemo da imamo i dobre rezultate, kao što je bio i Zakon o nadležnosti državnih organa u suzbijanju organizovanog kriminala i korupcije.

PRESEDNIK: Hvala, ministarka. Dve minute.

Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo, ja ću pročitati, gospođo Kuburović, upravo član zakona koji to reguliše. Dakle, vi kažete da ministar koji je nadležan za poslove pravosuđa... Ali evo šta kaže zakon – na testu se ocenjuju samo stručna osposobljenost, znanja i veštine koje su određene u programu testa koji donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa. Znači, test propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa. Dajte da vidimo kako će taj test izgledati, test kojim se procenjuje profesionalni integritet. Ako ta grupa ljudi kaže ne prolazi – jer samo su dve ocene, položio i nije položio – onda taj čovek ne može da dođe kao predlog pred Narodnu skupštinu.

E, zbog toga sam ja rekao da je to ponižavajuće za Narodnu skupštinu, jer se prethodno vrši trijaža kandidata i procenjuje njihov, kako kažete, profesionalni integritet, što je možda samo malo lepši i moderniji naziv za moralnopolitičku podobnost, a onda Skupština bira na osnovu predloga koji je već neko odredio. Može samo da digne ruku neko ili da ne digne. Da bilo ko drugi to radi, to je u redu, ali neka onda odradi ceo posao. Ne može Narodna skupština da stavlja svoj potpis i da daje legitimitet izboru na koji suštinski nema uticaj.

I najbitnija stvar, to nije u skladu sa principom podele vlasti na izvršnu, zakonodavnu i sudsku. Tri grane vlasti postoje u skladu sa Ustavom, a vi

izmišljate četvrtu i kažete da je nezavisna. Znači da na taj način narušavate ustavni poredak.

Zamolite kolegu da ne priča dok narodni poslanici diskutuju. Ja se obraćam vama kao ministru.

PREDSEDNIK: Samo što ne vodite sednicu.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, molim vas da nam kažete nešto više o testu i koji je način na koji će se procenjivati profesionalni integritet.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem. Samo dozvolite po Poslovniku da vodim sednicu.

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Poslovnik.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Gospođo Gojković, prekršen je član 108. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine.

Mi smo malopre imali priliku da čujemo od određenih poslanika vladajuće većine kako to treba voditi sednicu i kako oni zamišljaju da se treba voditi sednica, ali isti ti nisu videli da se pored njih nalazi kartica ubačena u sistem narodnog poslanika koji trenutno nije prisutan. Takođe, ovde imate još šest kartica u sistemu odsutnih poslanika i gore još nekoliko, pa bismo mi samo da zamolimo ako može da dođe neko iz Službe i pokupi te kartice pre nego što nastavimo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Hvala vam na upozorenju. To je stvar, inače, Službe, koja to mora da kontroliše u sali, i hvala što ste skrenuli pažnju.

Molim da izvučete sve kartice iz sistema od poslanika koji trenutno nisu u sali.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNI ZAKONA O ODUZIMANJU IMOVINE PROISTEKLE IZ KRIVIČNOG DELA (pretres u pojedinostima).

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podneo poslanik Aleksandar Šešelj.

Jedino Vjerica Radeta još ima minut.

Da li želite da diskutujete po ovom amandmanu? (Ne.) Hvala.

Na član 2. amandman je podnela poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Mi smo predložili da se oba ova člana brišu da bismo skrenuli pažnju na to da ovo što predlažete nema baš neke veze sa realnošću ni sa onim što nam napišete u predlogu.

Mi smo ovde od Ministarstva, odnosno od Vlade dobili obrazloženje da ovaj predlog zakona treba da se donese po hitnom postupku i da je to neophodno da bi se sprečila šteta koja bi nastala od 2016. godine, jer je rečeno da se usklađuje ovaj zakon sa Krivičnim zakonikom iz 2016. godine, i da bi se sprečio nastanak štetnih posledica po rad državnih organa.

Mi smo ove amandmane pisali samo da bismo isprovocirali da nam neko kaže kakva to šteta nastaje po rad državnih organa i, ako stvarno nastaje neka šteta, kakva je šteta pretrpljena od 2016. godine. Da li je moguće da od 2016. do 2019. godine, dokad nije bio usklađen ovaj zakon sa Krivičnim zakonikom, nije bilo nikakve štete, a da bi šteta nastupila evo od danas da mi ne daj bože nismo po hitnom postupku raspravljali o ovom predlogu zakona?

Dakle, ovi amandmani su isključivo principijelne prirode, da bismo skrenuli pažnju i vama iz Vlade da morate ozbiljnije da nam predstavljate predloge, a i da skrenemo pažnju javnosti da, kad se čuje da mi imamo na dnevnom redu Zakon o oduzimanju imovine proistekle iz krivičnog dela, sad bi neko mislio – u, evo, sad će nešto ozbiljno da se desi, ništa se neće desiti što se već nije desilo i nikakve promene u primeni ovog zakona niti Krivičnog zakonika neće biti. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 5. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IZVRŠENJU KRIVIČNIH SANKCIJA (pretres u pojedinostima).

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podneo Petar Jojić.

Izvolite, poslaniče.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo, gospođu predsedavajuća, kada je u pitanju zakon koji se odnosi na izvršenje krivičnih sankcija, obratio bih se gospođi ministarki u vezi člana 46. stav 1. toga zakona.

Ovim zakonom je propisano da osuđeno lice stiče pravo na uslovni otpust sa izdržavanja kazne nakon izdržane dve trećine izrečene kazne ukoliko se u

toku izdržavanja kazne toliko popravio da se može osnovano očekivati da će se na slobodi dobro vladati, a naročito da do isteka vremena za koje je izrečena kazna ne učini novo krivično delo.

Gospođo Kuburović, evo nekoliko pitanja.

S obzirom na moje saznanje i ličnim uvidom u deo problema u vezi primene instituta uslovnog otpusta, imam saznanja da se krše ljudska prava, pogotovo koja se odnose na osuđena lica. Moje pitanje glasi, gospođo Kuburović – koliko je u toku 2018. godine osuđenih lica steklo mogućnost korišćenja uslovnog otpusta nakon izdržane dve trećine izrečene kazne? Drugo pitanje – koliko je osuđenih lica podnelo molbu za uslovni otpust? Treće pitanje – koliko je osuđenih lica dobilo uslovni otpust? Četvrto pitanje – koliko na dve trećine izdržane kazne izrečene, koliko ima na mnogo duži period od dve trećine izdržane kazne, koji je prosek u mesecima „oproštene kazne“?

Da li je tačno da ocenu resocijalizacije osuđenika daju uprave ustanova za izdržavanje kazne?

PREDSEDNIK: Hvala.

PETAR JOJIĆ: Nakon dobijanja odgovora...

PREDSEDNIK: Vreme ste potrošili. Ne bih vas prekinula...

PETAR JOJIĆ: Gospođo predsednice, jedna molba.

PREDSEDNIK: Recite.

PETAR JOJIĆ: Ja bih samo podsetio ministra, gospođu Kuburović, da imam saznanja...

PREDSEDNIK: Poslaniče, zahvaljujem. Zapamtite ova vaša pitanja za četvrtak, u 10.00 časova, ako vas ovlasti vaša poslanička grupa. Sada govorimo o amandmanima na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija.

Na član 2. amandman je podnela Nataša Jovanović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Što se tiče ovog predloženog člana, gospođu Kuburović, nama je neshvatljivo zaista da ovako nešto, prvo, bude opisano na ovakav način u tekstu zakona, jer prilikom konkursa za određenu javnu funkciju dovoljno je da se napiše koji stepen stručne sprema je potreban, a videli smo i u Zakonu o glavnom gradu i ovde da vi sada navodite sve ove master i druge kvalifikacije po bolonjskom načinu studiranja, broj bodova... I neverovatno je da upravnik Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija više ne može da bude niko drugi ko nema pravni fakultet. Da li je to uslov za otvaranje poglavlja, prepisano iz nekog drugog zakona?

Sada lepo nama objasnite da li je kvalifikovanije lice – evo, tu je živ i zdrav kolega Jojić, koji je imao ulogu i u policijskim strukturama vlasti još u ono doba, pa bio je i ministar savezni pravde, i koleginica Radeta, koja je bila

zamenik ministra – da li je general policije, ako to želi i konkuriše, nedostojan tog zvanja, odnosno te funkcije sa takvim zvanjem, a neko drugi to može.

I zamislite, vi ste ovde kod ovog zanimanja ovako okvalifikovali tu buduću osobu, a kod izbora sudija i kod nosilaca drugih pravosudnih funkcija, tužilaca, vi ste izostavili namerno, već dve i po godine, prosek na pravnom fakultetu. Kako je moguće da do pre dve godine prilikom izbora sudija i tužilaca mi imamo koliko je ko i gde studirao, a sad tog proseka nema, niti ima dužine studiranja? A kod ovoga, gde je očigledno da je to nepotrebno da se na ovakav način radi, vi uslovljavate tog budućeg upravnika da ispunjava ove uslove.

I opet kažem, to ste počeli vi u Vladi Srbije. Verovatno vam je ta...

PRESEDNIK: Vreme, zahvaljujem.

Samo momenat, da vidim zašto nemam vreme na ekranu. Ne mogu tako... Moje pitanje je zašto nemam vreme na ekranu.

Ministar ima reč.

Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Apsolutno prosek sa studiranja nije uveden kao kriterijum prilikom izbora. Govorim o direktoru Uprave za izvršenje krivičnih sankcija, a ne o upravniku Zavoda. I kada pominjemo postupak izbora sudija i zamenika javnih tužilaca, o kojima raspravlja Skupština na osnovu predloga Visokog saveta sudstva i Državnog veća tužilaca, postupak predlaganja kandidata i izbor kandidata odvija se na osnovu Pravilnika o utvrđivanju stručnosti, osposobljenosti i dostojnosti kandidata, koji predviđa da kandidati svi polažu test. Podatak koji vam prevashodno dostavlja predlagač su upravo ocene sa položenog testa, a nigde u Zakonu o sudijama, još od 2010. godine, prosek sa studija nije kriterijum na osnovu koga se utvrđuje da li će neko biti izabran za sudiju ili ne.

Ukoliko je promenio praksu Visoki savet sudstva, ja mogu da govorim samo od trenutka od kada sam član, ne znam kakva je praksa bila pre toga, ali svakako prosek sa studija nije obavezni element na osnovu koga se predlaže kandidat za sudiju ili na osnovu koga se predlaže kandidat za zamenika javnog tužioca, ali verujem da možete da uputite inicijativu Visokom savetu sudstva i da dobijete podatke koji su vam neophodni prilikom glasanja da li ćete pružiti podršku nekom kandidatu ili ne. To su javno dostupni podaci, tako da verujem da nema nikakvog razloga da vam se odbije dostavljanje tih informacija.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Pravo na repliku, Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Bilo nam je to čudno, gospođo Kuburović, zato što je ta praksa postojala u prethodnom ministarstvu, odnosno kada je vaš prethodnik došao u konstituisanju ovog saziva Narodne skupštine prvi put, i čak je toliko to bilo očigledno da neki kandidati, iako su, vi kažete i pozivate se, i vi

i gospodin Jovičić, koji najčešće predstavlja ovde Visoki savet sudstva, na to da su kandidati sa najvišom ocenom položili test koji ih kvalifikuje da ovde budu izabrani. To nije merodavno. Znae, mi smo imali ovde situaciju, i sad mi je žao, jer vidim da niste sa tim upoznati, što nisam pribavila te stenografske beleške, da smo imali kandidate koji su studirali osam do jedanaest godina, čiji prosek na redovnim studijama pravnog fakulteta po raznim gradovima Srbije je bio od 6,5 do 8,4, nije ni bitno, i da su oni u tom prvom izboru za nosioce pravosudnih funkcija upravo izabrani.

Mi o tome govorimo i zaista nam je bilo simptomatično zbog čega toga više nema, a naravno, ako budemo zainteresovani za neke konkretne slučajeve ili nekoga osporavamo prilikom izbora, pribavićemo i te detaljne podatke.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Reč ima Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam predložio da se briše 4. stav člana 41a novog člana, koji određuje da će prilikom donošenja odluke sudija za izvršenje voditi računa da li se promenom načina izvršenja kazne može ostvariti svrha kažnjavanja. Dakle, ovo je još jedan slučaj gde se regulišu stvari koje apsolutno ne treba regulisati. Jer o čemu će drugom? Dakle, neke se stvari podrazumevaju. To me podseća na jednu situaciju kad smo ovde donosili zakon o zabrani pušenja u prethodnom mandatu, kada je stajalo u predlogu zakona – ukoliko su prozori i vrata sastavni deo zidova. Pa čega će drugog biti? Dakle, neke se stvari podrazumevaju i čini mi se da se ponovo u prevodu, možda, kada dobijete te stavove Venecijanske komisije pa to prevodite na srpski, da se tu onda malo izgubi smisao, a vi po automatizmu to gurate u zakone. I taj odbor za zakonodavstvo je nekada mnogo bolje funkcionisao i nije propuštao ove stvari.

Pa onda kažete u sledećem stavu – pre donošenja odluke iz stava 5. ovog člana sudija za izvršenje vodiće računa o tehničkim mogućnostima izvršenja kazne. Sudija će voditi računa o tehničkim mogućnostima za izvršenje kazne. Šta, da li ima dovoljan broj slobodnih ćelija ili da li imamo dovoljan broj slobodnih nanogica? Apsurdno je. Pa kakve veze...? Sudija ili vodi računa o zakonu, ili vodi računa o tome da se ostvari svrha kažnjavanja ili će voditi računa o tehničkim mogućnostima. Apsurdno je određivati zakonom i obavezivati sudiju da vodi računa o tehničkim mogućnostima za izvršenje kazne.

Mislim da je to još jedan stav koji treba brisati, kao i naredni stav, koji kaže da protiv odluke sudije za izvršenje o tom zahtevu može uložiti žalbu onaj koji je podneo molbu i javni tužilac, kaže, u roku od tri dana od prijema odluke.

A zašto u roku od tri dana i koji su to razlozi za toliku žurbu? Zašto nije rok od osam dana, što je uobičajeni zakonski rok...?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

NEMANJA ŠAROVIĆ: ... Ili rok od 15 dana, kao što je rok za žalbu na presudu? Radio sam u pravosuđu i mislim da zaista nema nikakvog razloga za rok od tri dana ni za tužioca, ali isto tako ni za podnosioca molbe.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Reč ima ministar pravde Nela Kuburović.

Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Kada se izvršava kazna kućnog zatvora, morate imati tehničke uslove, odnosno osuđeno lice mora imati stalno ili privremeno mesto prebivališta ili boravišta. Nažalost, situacije su takve da dosta osuđenih lica takvo mesto nema, pa samim tim nemate ni tehničku mogućnost da nekom ko nema stan ili prebivalište tu kaznu izvršite.

I rokovi jesu kratki zato što i kroz ceo Zakon o izvršenju krivičnih sankcija, ukoliko imate i odlaganje izvršenja krivičnih sankcija, rokovi su isto predviđeni od tri dana u kom sudija mora da odluči, pa samim tim i u ovoj situaciji koja je ovde predložena.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospodo ministar.

Reč ima Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Evo još jedanputa, najdobronamernije moguće.

Ukoliko ste mislili na to da li osuđena lica imaju prebivalište, da li imaju mesto boravka, to se ne može smatrati tehničkim mogućnostima. To je zakonski uslov da bi se kazna, krivična sankcija izvršila na određeni način. Ne može se govoriti o tehničkim uslovima, odnosno o tehničkim mogućnostima. To je apsolutno nepodoban, po meni, izraz koji je upotrebljen u zakonu, neprecizan je i ne može se od sudije očekivati... Evo, složiće se gospodin Neđo Jovanović iz Socijalističke partije Srbije, kao advokat koji to dobro zna iz prakse, da je moja primedba apsolutno na mestu.

I druga stvar na koju sam ukazao, a to je rok od tri dana. Vi, gospodo Kuburović, znate da su i u drugim zakonima propisani kratki rokovi. Ali u Srbiji generalno nije problem, kao što mnogi tvrde, da mi imamo loše zakone. Mi imamo dobre zakone, ali se zakoni ili ne primenjuju ili se, što je još češće, primenjuju selektivno. Problem je što se i ovim zakonima o kojima mi danas raspravljamo u Narodnoj skupštini Republike Srbije omogućuje da se u budućnosti postupa selektivno.

Vi ste maločas govorili i rekli kako je navodno najveći problem to što je ono što je bio prekršaj, neprijavljivanje imovine, sada krivično delo, pa da je zaprećena kazna od šest meseci do pet godina zatvora. Pazite, to je kazna za ubistvo iz nehata. To je kazna za čedomorstvo. Kada se donosi i kada se

propisuje neko krivično delo, kada se propisuje krivična sankcija, onda se vodi računa o društvenoj opasnosti i na osnovu toga se odmerava kolika je minimalna a kolika je maksimalna predviđena kazna. Ako se to preširoko postavi, e, upravo je to osnov za korupciju i upravo je tu ostavljena mogućnost da se različito postupa sutra i da se kaže – e, ovaj je moj, on će dobiti uslovnu kaznu; e, ovaj drugi nije, njemu ćemo da rebnemo pet godina.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Šaroviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ne znam da li ste vi, gospođo Kuburović, videli ovaj amandman i ova dva uzastopna amandmana. Meni je prilično nejasno zašto ih niste prihvatili, jedan od ova dva amandmana. Vi ovde imate apsolutnu koliziju između člana 101. i novog člana 102a. I ovo je zaista amandman bio sa namerom da se ovde izvrši ova ispravka.

U članu 101. u 1. stavu stoji – osuđeni se upošljava u zavodu ili izvan zavoda, o čemu odlučuje upravnik zavoda na predlog stručnog tima. A u članu 102a kažete – sudija za izvršenje može po predlogu upravnika zavoda odobriti da osuđeni koji je razvrstan u poluotvoreno ili otvoreno odeljenje obavlja poslove na radnom mestu itd. Ovde mora da bude ili u članu 101. da se osuđeni upošljava u zavodu ili izvan na predlog upravnika uz mišljenje stručnog tima ili u članu 102a mora da stoji da upravnik uz mišljenje stručnog tima upošljava. Jednostavno, jedan od ova dva amandmana morate prihvatiti.

Ne znam, moguće je da vam službe nisu to dobro pogledale, još uvek nije kasno da to uradite. Ostaće vam stvarno nejasnoća i kolizija i imaćete problem u primeni ovoga zakona. I nemojte da dozvolite, samo zato što, eto, amandman dolazi od poslanika opozicije, da ga ne prihvatite da bismo za neko skorije vreme ovde morali ponovo da raspravljamo o izmenama i dopunama ovog zakona.

Dakle, amandmanom ni na koji način ne utičemo ni na suštinu ovog predloga zakona, niti na neke vaše namere i vaš cilj da udovoljite tom otvaranju Poglavlja 23. Ni na koji način ne diramo, iako smo mi, naravno, protiv otvaranja poglavlja i bilo kakvih daljih nastavaka razgovora sa EU. Ali, dakle, molim vas, još jedanput pogledajte i prihvatite ili amandman Aleksandra Šešelja ili moj, svejedno je, bitno je da se ova dva člana usklade, da ne budu u koliziji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Radeta.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite, kolega Periću.

SRETO PERIĆ: Član 6. predviđa da se doda novi član 102a, a član 102. kaže da lice koje je osuđeno na kaznu izdržavanja zatvora do šest meseci može biti raspoređeno na poslove koje je radilo pre stupanja na snagu izdržavanja kazne zatvora, pod uslovom da krivično delo zbog kojeg je on osuđen nije vezano za te poslove. E sad, u članu 102. ima nekoliko stavova i vi ovde predlažete da sudija za izvršenje krivičnih sankcija bude taj koji donosi konačnu odluku da li lice osuđeno na kaznu zatvora – naravno, u ovom slučaju duže od šest meseci – može da radi u poluotvorenim ili potpuno slobodnim radnim mestima.

Sudija za izvršenje krivičnih sankcija prvi put je uveden 2011. godine i ne može se reći da ovaj institut nije dao određene rezultate prilikom izvršenja krivičnih sankcija, ali logično je da bolje zatvorenika poznaje upravnik zavoda, ili zatvora, nego što to može sudija za izvršenje krivičnih sankcija uz prikupljanje podataka od strane stručnih timova i bilo koga drugog. Upravnik zavoda je takoreći 24 sata dežurni, on ili njegovi saradnici, tako da ima sve, i to potpune, informacije vezano i za ponašanje i za sve drugo vezano za zatvorenike, tako da njegova odluka može da bude potpuno merodavna i u ovom pravcu i treba rešiti ovaj problem, odnosno prihvatiti amandman. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Svojim amandmanom predlažem da se period boravka zatvorenika u samici ograniči na najviše 60 dana. Mi smatramo da je ovo rešenje racionalno iz razloga što se u zatvore upućuju ona lica koja su psihički zdrava, uračunljiva i stabilna, dok se oni koji to nisu upućuju na lečenje u psihijatrijskim ustanovama. Naravno, i ti koji su ocenjeni kao psihički zdravi mogu stupiti u konflikt, međusobni ili sa stražarima, zbog čega bi bilo potrebno njihovo izolovanje u samice, ali period od 60 dana sasvim je dovoljan da se svaki problem tog tipa reguliše.

Ukoliko se zatvorenici drže u samicama duže od 60 dana, ili u nekim slučajevima čak i decenijama, dolazi se do toga da se ugrožavaju njihova prava, a svi zatvorenici trebalo bi da imaju ista prava koja se odnose na hranu i piće koju konzumiraju u pritvoru, odmor, rekreaciju, pravo na posete i pravo na interakciju sa ostalim zatvorenicima.

S tim u vezi imamo jedan paradoks, a to je da je Milorad Ulemek Legija, koji je, dakle, osuđen za organizovanje ubistva premijera i nije neposredni izvršilac tog ubistva, u samici već više od deceniju, dok s druge strane u medijima možemo da pročitamo da je izvesna Tanja Mahud, žena koja je metadonski zavisnik, koja je ubila osmomesečnu bebu i držala je na terasi u

kesi, bila u ćeliji sa drugom osobom, koja je sekirom ubila majku i babu na spavanju, pa nas zanima po kom kriterijumu su te žene ocenjene kao dovoljno socijalizovane da mogu da dele ćeliju, iako su posle međusobno pokušavale da se pobiju, dok Milorad Ulemek Legija to nije.

Mi imamo utisak da se ovde radi o revanšizmu i o političkoj dimenziji njegove presude i regulisanja uslova njegovog boravka u zatvoru, a smatramo da se samim tim šalje i poruka da je život ubijenog Zorana Đinđića vredniji od života ubijenog deteta ili ubijenih žena, što ne bi smeo da bude slučaj. Sve žrtve vrede isto, bilo da su to deca ili ljudi koje mi ne poznajemo ili Zoran Đinđić, sa čijom se politikom neki slažemo a neki i ne.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Belačić.

Na član 9. amandman, sa ispravkom, podnela je narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Član 9. predviđa dodeljivanje novog člana 184a posle člana 184 važećeg Zakona o izvršenju krivičnih sankcija, a tiče se prevremenog puštanja na slobodu osuđenog lica, a na osnovu odluke sudije za izvršenje.

Sudija za izvršenje može prevremeno, a na predlog upravnika zavoda, otpustiti osuđenog sa izdržavanja kazne zatvora najviše 12 meseci do isteka kazne, ako je osuđeni izdržao jednu polovinu kazne zatvora, zbog teške bolesti, teškog invaliditeta ili starosti, ako bi dalje izvršenje kazne predstavljalo nehumano postupanje.

Stav 6. ovog člana ostavlja mogućnost sudiji za izvršenje da opozove odluku kojom je odobreno prevremeno puštanje, ako su naknadno utvrđeni uslovi da nisu postojali ili su prestali da postoje razlozi za prevremeno otpuštanje.

Mi smatramo da je dopušten opoziv odluke o prevremenom otpuštanju ako se naknadno utvrdi da nisu postojali ili, kako vi ovde navodite, razlozi za otpust. Naš stav se zasniva na dva vrlo ozbiljna razloga. Prvi je – kada bi tako bilo, stvorila bi se pravna nesigurnost za osuđena lica. I drugo, sudija za izvršenje ima mogućnost da angažuje stručni tim u samom višem sudu, kao i predlog stručnog tima zavoda, pa ako oni pogreše, tu grešku osuđeno lice ne sme da trpi, ali ako prestanu da postoje razlozi za to, naglo se poboljša zdravstveno stanje osuđenog, to je onda nešto sasvim drugo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Nikolić.

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Reč ima gospodin Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Zakon o izvršenju krivičnih sankcija, važeći, bio je potpuno usklađen ne samo sa potrebama i uslovima koji vladaju u državi Srbiji,

nego je bio, kako vi kažete, usklađen sa propisima i stavovima Evropske unije. Ali sad, u periodu kada vi želite da otvorite što više poglavlja, pa Poglavlje 23, koje se odnosi na pravni sistem, vi ste onda pristupili određenim izmenama, koje su zapravo učinile ovaj zakon manje kvalitetnim u onom delu u kojem vi predlažete izmene.

Ovaj član 258. reguliše zvanja zaposlenih u Upravi i mi smo predložili da se stav 6. ovog člana, koji glasi – da bi radno mesto bilo razvrstano u posebna zvanja, neophodno je da je posebnim propisom utvrđeno kao radno mesto na kojem se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem ili da ispunjava najmanje jedan od sledeća tri uslova... Mi smatramo da bi mnogo celishodnije i bolje rešenje u ovom zakonu bilo da stoji – posebnim propisom utvrđeno kao radno mesto na kojem se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem. To bi, znači, trebalo da se briše.

Ali koleginica Aleksandra Belačić je malopre rekla da na jednoj strani se uslovi za osuđenike ili lica koja se nalaze na izdržavanju kazne zatvora u kazneno-popravnim zavodima popravljaju, ali za neka lica od samog odlaska na izdržavanje kazne zatvora ne da se popravljaju, oni su iz dana u dan lošiji, i kao dva drastična primera su, koja mi više puta navodimo, odnos prema Zvezdanu Jovanoviću i Miloradu Ulemeku Legiji. Gospođo ministar, vi bi trebalo tu da proverite, da vidite o čemu se radi. U mnogo slučajeva vi kažete da nešto nije u nadležnosti ministra, ali kada imamo u vidu i unutrašnju i druge vrste kontrole, vi biste onda mogli rešiti mnoge praktične probleme.

I, za nešto ne treba pristupati donošenju novih zakonskih propisa. Kao što je i prethodni zakon, o kojem je bilo dosta reči ovde. Samo kada bi svi državni organi radili svoj posao savesno i odgovorno, mi onda ne bismo morali svako malo ili neposredno posle donošenja i stupanja na snagu određenog zakona da ga na sledećoj sednici već ponovo menjamo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Periću.

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Vjerica Radeta želi reč.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Vi ste u predlogu, gospođo Kuburović, ovog zakona napisali da se zakon o izmenama i dopunama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija našao na dnevnom redu zbog ispunjavanja nekih uslova koje imate u odnosu na otvaranje Poglavlja 23. Ali čini se da ste to radili nekako na brzinu i, zapravo, da vam je loš prevod zakona, jer nema drugog objašnjenja za

neke potpuno nelogične propuste, za koje ne verujem da bi se desili da ste sami ovo pisali ili da vam je to neko dobro preveo.

Govorili smo o nekoliko takvih slučajeva, gde smo mi kroz amandmane pokušali da vam skrenemo pažnju da to ispravite na vreme, da se ne bismo opet bavili u skorije vreme ovim zakonom. Imate, na primer, predviđeno, kada je u pitanju postupak po žalbi za izvršenje kazne u prostorijama gde osuđeno lice stanuje, vi ste tamo odredili rok u kojem se može uložiti, odnosno mora uložiti žalba, i to je rok od tri dana, ali, recimo, niste ostavili rok sudu u kojem će odlučivati po žalbi. Pa ako je postupak tako hitan, a jeste, i ako se računa na dane, onda je valjda bilo logično i da odredite – evo, mi smo predložili, na primer, 48 časova – i kratko vreme za odlučivanje.

Ali ovaj konkretan amandman, o kojem sad govorimo, odnosi se na poseban stručni ispit za obavljanje poslova u službi za obezbeđenje. Vi ste ovde napisali da zaposleni u službi za obezbeđenje koji imaju, vi kažete, srednju školu propisanu zakonom itd... Mi smo vam predložili da napišete – završenu srednju školu. Kada smo čitali ovaj predlog zakona i kada smo videli da neko mora da ima srednju školu, mi smo mislili, kao ministar Šarčević, da mora da ima školu, da ima zgradu školsku, jer niste napisali da mora da ima završenu srednju školu. I ne razumemo u čemu je vaš problem da, recimo, takav jedan, evo, rekla bih tehnički, amandman prihvatite.

Nije dobro, nije dobro što odbijate naše amandmane. Verujte, i vidite i sami, i u raspravi sa nama a i kada su u pitanju konkretni amandmani koje smo vam predložili, da je trebalo bar pola ovih amandmana da prihvatite da bi vam zakoni bili malo manje loši od onoga kakve ste nam predložili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Ovaj amandman je prihvaćen, još jednom da ponovim.

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Jojiću.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo, gospodine predsedavajući, hvala vam što ste mi bili omogućili da dam obrazloženje u prethodnim amandmanima o kojima sam govorio kada ste vi predsedavali.

Nije mi jasno zašto je ministar Kuburović reagovala kada sam ja rekao da li ima kršenja ljudskih prava u zatvorima u Srbiji. Evo, nisam dobio nijedan odgovor, ministar ćuti. Pitao sam – koliko je u toku 2018. godine bilo osuđenika koji su stekli pravo na korišćenje uslovnog otpusta? Dve trećine. Postavio sam šest-sedam pitanja, ali, evo, nažalost, nisam dobio odgovor. To ministra, izgleda, i ne interesuje.

Ja sam ovo želeo da postavim u dobroj nameri. DOS-ov režim je čoveka držao u zatvoru neosnovano, a njegova molba je 17 meseci stajala u fioci nekog

od sudija „žutih“. Prema tome, ja sam uputio pitanja koja se tiču ozbiljnih stvari kada su u pitanju osuđena lica.

Kada je u pitanju prethodni Zakon o sprečavanju korupcije, data je mogućnost odlaganja primene, neuobičajeno, i ne vidim nijedan razlog. Gospodin Martinović kao profesor, kao doktor prava, zna šta je *vacatio legis*. E, mislim da ovo ne može da se uklopi u to načelo osnovno. Pravilo da se odlaže, da bude primenjen ovaj zakon tek septembra meseca 2020. godine. Mislim da je ovo neuobičajeno.

I za vas, gospođo Kuburović – kada ćete odlučiti o mom poslaničkom pitanju koje sam postavio? Kada ćete postaviti lift u Višem javnom tužilaštvu u Požarevcu, koje je smešteno u golubarnik, pa invalidi i bolesna lica kao stranke koje dolaze u to tužilaštvo idu na štakama i uz pomoć građana? Ja sam imao priliku da jednoga nosim od prizemlja do golubarnika, pa vas molim, kad je Vučić izgradio tunele na kilometre, e, i vi očekujem da ćete izgraditi ovaj lift.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jojiću.

Reč ima ministar pravde Nela Kuburović.

Izvolite.

NELA KUBUROVIĆ: Zahvaljujem.

Što se tiče prava osuđenih lica u srpskim zatvorima, ja mogu sa ponosom da konstatujem da tamo apsolutno nema kršenja ljudskih prava. To su konstatovale i međunarodne organizacije koje su posećivale zatvore, i Odbor za torturu i nečovečno postupanje sa osuđenim i pritvorenim licima, skupštinski odbor, Zaštitnik građana. Tako da, što se tiče zaštite prava osuđenika, mislim da su ona na najvišem nivou i apsolutno nemate ni žalbi koje su upućene od strane osuđenih koje to govore.

Što se tiče vašeg pitanja a odnosi se na broj uslovnih osuda, svakako ćemo kroz poslanička pitanja da vam dostavimo tačne i precizne podatke, ali prosek na godišnjem nivou od ukupnog broja osuđenih lica koja izdržavaju kaznu je da sudije u 10% odobre uslovni otpust.

I samo mala ispravka. Verujem da čitate drugi zakon, gde je odložena primena. Ovaj zakon stupa na snagu od dana objavljivanja u „Službenom glasniku“. Tako da je verovatno bio neki propust.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Kuburović.

(Petar Jojić: Replika.)

Nemate pravo, gospodine Jojiću. Precizno vam je odgovorila ministarka. Pomno sam slušao. Nisam pravnik, ali dozvolite mi, evo, u procenat vam je govorila.

(Petar Jojić: Govorila je o drugom zakonu.)

Nećete se onda složiti, sigurno. Hvala vam.

Na član 13. amandman, sa ispravkom, podneo je narodi poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Petar Petrović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ja želim reč, gospodine Marinkoviću, ali u skladu sa Poslovnikom ste dužni i mom kolegi Petru Jojiću da date pravo na repliku jer je ministar pogrešno protumačila njegovo izlaganje, apsolutno. I nema razloga, evo, završavamo ovu raspravu, i nema razloga da se sada krše ta osnovna poslanička prava.

Dakle, u skladu sa članom 14, kaže – posebni stručni ispiti za obavljanje poslova u službi za obezbeđenje koji su do stupanja na snagu ovog zakona prijavljeni, okončaću se najkasnije do početka primene ovoga zakona propisima koji su važili u vreme podnošenja prijave.

Ja sam podneo amandman na taj član. Mislim da tu treba da stoji – do datuma utvrđenog rešenjem, jer svakom zaposlenom koji treba da polažu stručni ispit doneto je rešenje i u tom rešenju stoji do kada je neophodno položiti stručni ispit. Nema ni jednog jedinog zakonskog razloga da se pravi razlika u odnosu na one koji su dosad polagali taj stručni ispit i da se onima koji sad treba da ga polažu daju neki veoma dugi rokovi. A pitanje je kada će početi primena ovog zakona. Vi ste odredili jedan rok. Moguće je da će u međuvremenu biti novih odlaganja i da će to možda biti za nekoliko godina.

I druga stvar, da vam ukažem još jedanputa koliko su loši ovi predlozi zakona. Znači, postoji nešto što se zove objašnjenje pojedinačnih rešenja. Gospodo Kuburović, ako me pratite. I pogledajte šta piše kao objašnjenje za rešenje u članu 14. Kaže – Predlogom zakona propisano je..., pa ponovljen ovaj član zakona. Kada se objašnjavaju pojedinačna rešenja, tu moraju stajati razlozi zašto je potrebno, zašto je dobro, zašto je neophodno da rešenje zakonsko bude upravo tako. Ako ovo prihvatimo, vi onda možete za svaki član zakona reći – evo zbog toga, pa prepisati ono što ste dali kao predloženo zakonsko rešenje. To što vi predlažete nešto u zakonu, to nije argument ni za šta. Vi morate argumentima braniti to rešenje i reći – zbog toga i toga je to neophodno.

A vas, gospodine Marinkoviću, još jedanputa molim, da se ne bi gospodin Jojić javljao po Poslovniku, da mu u skladu sa Poslovnikom omogućite ta dva minuta za repliku.

PRESEDAVAJUĆI: Nema potrebe. Bili smo korektni tokom ove sednice.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ma on ima potrebu. Ja znam da vi nemate, ali on ima. A ima i pravo, što je još bitnije, u skladu sa Poslovnikom.

PRESEDAVAJUĆI: Ja vodim, ipak, sednicu. Hvala vama na pokušaju da doprinesete.

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Petar Petrović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podneo narodni poslanik Petar Petrović.

Vlada i Odbor za pravosuđe, državnu upravu i lokalnu samoupravu prihvatili su amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Sada prelazimo na deo određivanja dana za glasanje.

Saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem utorak, 21. maj 2019. godine, sa početkom u 10.00 časova, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Pete sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

Ovim putem se zahvaljujem ministru pravde Neli Kuburović i njenim saradnicima i svim narodnim poslanicima na radu na ovoj sednici. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 17.00 časova.)